

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 14. maja 2014*

„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kalcijevega karbida in magnezija za metalurško in plinsko industrijo v EGP razen na Irskem, v Španiji, Portugalskem in v Združenem kraljestvu — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Določanje cen in razdelitev trga — Globe — Člen 23 Uredbe (ES) št. 1/2003 — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje — Sorazmernost — Nezmožnost plačila“

V zadevi T-406/09,

Donau Chemie AG s sedežem na Dunaju (Avstrija), ki jo zastopajo S. Polster, W. Brugger in M. Brodey, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki so jo sprva zastopali N. von Lingen in M. Kellerbauer, zastopnika, skupaj s T. Eilmansbergerjem, profesor, nato N. von Lingen in M. Kellerbauer, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti člena 2 Odločbe Komisije C(2009) 5791 final dne 22. julija 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.396 – Reagenti na osnovi kalcijevega karbida in magnezija v metalurški in plinski industriji) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in podredno predloga za znižanje globe, ki ji je bila naložena z navedeno odločbo,

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi O. Czúcz, predsednik, I. Labucka, sodnica, in D. Gratsias (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: K. Andová, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. oktobra 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Komisija Evropskih skupnosti je v Odločbi C(2009) 5791 final z dne 22. julija 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.396 – Reagenti na osnovi kalcijevega karbida in magnezija v metalurški in plinski industriji) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) ugotovila, da so večji dobavitelji kalcijevega karbida in magnezija v metalurški in plinski industriji kršili člen 81(1) ES in člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) s tem, da so bili od 7. aprila 2004 do 16. januarja 2007 udeleženi pri enotni in trajajoči kršitvi, ki so jo sestavljali delitev trgov, določanje kvot, delitev strank, določanje cen in izmenjava občutljivih poslovnih informacij o cenah, strankah in obsegu prodaje v EGP, razen na Irskem, v Španiji, na Portugalskem in v Veliki Britaniji.
- 2 Postopek se je začel na podlagi prošnje za imuniteto v smislu Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155, v nadaljevanju: Obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002), ki jo je 20. novembra 2006 vložila družba Akzo Nobel NV.
- 3 Tudi tožeča stranka, družba Donau Chemie, je 25. januarja 2007 vložila prošnjo za znižanje zneska svoje globe (točka 342 obrazložitve izpodbijane odločbe) v smislu Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 (v nadaljevanju: prošnja tožeče stranke za prizanesljivost).
- 4 Komisija je v izpodbijani odločbi (člen 1(c)) ugotovila, da je bila tožeča stranka pri kršitvi udeležena od 7. aprila 2004 do 16. januarja 2007. Med drugim je iz točk 57, od 64 do 92, 114 in 214 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je bila po mnenju Komisije tožeča stranka v navedenem obdobju prek članov svoje uprave ali prek svojih zaposlenih udeležena pri sklopih sporazumov ali usklajenih ravnanj, ki so zadevali kalcijev karbid v prahu in granulat kalcijevega karbida. Komisija pa je ugotovila, da tožeča stranka pri drugem sklopu navedenih sporazumov in usklajenih ravnanj, ki je zadeval magnezij, ni bila udeležena.
- 5 Komisija je v členu 2(c) izpodbijane odločbe tožeči stranki za zgoraj navedeno kršitev naložila globo 5 milijonov EUR.
- 6 Pri odmeri globe, naloženi tožeči stranki in drugim naslovnici izpodbijane odločbe, je Komisija uporabila metodologijo, opisano v Smernicah o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice).
- 7 Ta metodologija vsebuje dve fazi. Komisija najprej določi osnovni znesek za vsako podjetje ali podjetniško združenje na podlagi vrednosti prodaje blaga ali storitev podjetja, neposredno ali posredno povezanih s kršitvijo, na upoštevnem geografskem območju. Osnovni znesek je povezan z deležem vrednosti prodaje, določenim glede na težo kršitve, pomnoženim s številom let trajanja kršitve. Poleg tega Komisija v skladu s točko 25 ne glede na trajanje udeležbe podjetja pri kršitvi v osnovni znesek vključi še znesek, imenovan „vstopna pristojbina“, ki znaša od 15 % do 25 % vrednosti prodaje, z namenom odvratanja podjetij od udeležbe pri horizontalnih sporazumih o določitvi cen, razdelitvi trga in omejitvi proizvodnje. Nato lahko Komisija osnovni znesek globe, določen v prvi fazi, prilagodi, in sicer navzgor ali navzdol, upoštevajoč oteževalne ali olajševalne okoliščine.
- 8 Komisija je v obravnavani zadevi določila, da je delež vrednosti prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, ki ga je treba upoštevati pri določitvi osnovnega zneska globe in vstopne pristojbine, 17 % (točki 301 in 306 obrazložitve izpodbijane odločbe). Poleg tega je iz preglednice iz točke 288 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija ugotovila, da je vrednost prodaje kalcijevega

karbida v prahu in granulata kalcijevega karbida, ki jo je opravila tožeča stranka in jo je treba upoštevati pri določitvi zneska globe, za vsakega od teh dveh proizvodov znašala od 5 do 10 milijonov EUR.

- 9 Poleg tega je iz točk od 55 do 91 in od 92 do 112 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je udeležba tožeče stranke pri sklopu kartela v zvezi s kalcijevim karbidom v prahu trajala od 22. aprila 2004 do 16. januarja 2007 (to je dve leti, osem mesecev in 24 dni), njena udeležba pri sklopu kartela v zvezi z granulatom kalcijevega karbida pa od 7. aprila 2004 do 16. januarja 2007 (to je dve leti, devet mesecev in devet dni). Iz preglednice iz točke 304 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da je Komisija na tej podlagi ugotovila, da je delež (določen na 17 %) vrednosti prodaje kalcijevega karbida v prahu, ki jo je opravila tožeča stranka, za določitev dela osnovnega zneska globe v zvezi s tem proizvodom treba pomnožiti z 2,5. Iz iste preglednice je razvidno, da je Komisija za granulat kalcijevega karbida določila množitelj 3.
- 10 Osnovni znesek globe, ki je bila naložena tožeči stranki, torej znaša, kot je razvidno iz preglednice iz točke 308 obrazložitve izpodbijane odločbe, 7,7 milijonov EUR. Vendar se je Komisija iz razlogov, navedenih v točkah od 342 do 346 obrazložitve izpodbijane odločbe, odločila, da tožeči stranki osnovni znesek globe zniža za 35 % zaradi njenega sodelovanja med upravnim postopkom v smislu Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 (glej točko 3 zgoraj).
- 11 Poleg tega je Komisija v točkah od 362 do 378 obrazložitve izpodbijane odločbe preučila prošnje več udeležencev kartela za znižanje globe na podlagi točke 35 Smernic. Komisija je tako prošnjo tožeče stranke zavrnila (točki 373 in 374 obrazložitve izpodbijane odločbe). Nasprotno pa je drugi udeleženci kartela, družbi Almamet GmbH, znižala globo za 20 % (točka 372 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 12 Komisija je na podlagi ugotovitev, povzetih zgoraj v točkah 9 in 10, določila, da globa, naložena tožeči stranki v izpodbijani odločbi, znaša 5 milijonov EUR.

Postopek in predlogi strank

- 13 Tožeča stranka je 5. oktobra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 14 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sprva določen sodnik poročevalec razporejen v tretji senat, zato je bila obravnavana zadeva dodeljena temu senatu. Obravnavana zadeva je bila zaradi delne zamenjave sodnikov Splošnega sodišča dodeljena novemu sodniku poročevalcu, ki zaseda v istem senatu.
- 15 Splošno sodišče (tretji senat) se je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo začeti ustni postopek in Komisijo v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika tega sodišča pozvalo, naj predloži nekatere dokumente. Komisija je to zahtevo izpolnila v predpisanem roku.
- 16 Stranke so na obravnavi 16. oktobra 2013 podale stališča in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 17 Tožeča stranka je na obravnavi predlagala, naj se ji dovoli predložitev izvlečkov iz izjave, ki jo je Komisiji predložila v okviru svoje prošnje za prizanesljivost. Komisija je nasprotovala predložitvi tega dokumenta. Splošno sodišče je predlog tožeče stranke zavrnilo iz razlogov, navedenih spodaj v točkah od 212 do 214.
- 18 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - člen 2 izpodbijane odločbe v delu, v katerem se nanaša nanjo, razglasi za ničen;
 - podredno, zmanjša znesek globe, ki ji je bila naložena z izpodbijano odločbo;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

19 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— zavrne tožbo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

20 Tožeča stranka je pojasnila, da se njena tožba nanaša zgolj na določitev zneska globe, ki ji je bila naložena. V zvezi s tem trdi, da je Komisija pri določitvi zneska naložene ji globe kršila pravo Unije, Smernice in Obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002. Trdi, da Komisija ni upoštevala bistvenih okoliščin obravnavane zadeve, ki naj bi ji bile v prid, in je poleg tega napačno presodila in uporabila zadevna merila, tako v zvezi s pravom kot z dejstvi, kar po mnenju tožeče stranke pomeni kršitev prava Unije. Komisija naj bi po njenem mnenju tudi nezakonito prekoračila meje svoje diskrecijske pravice.

21 Čeprav tožeča stranka svoje argumentacije ni formalno razdelila na tožbene razloge, je iz tožbe razvidno, da v bistvu uveljavlja pet tožbenih razlogov, ki zadevajo, prvič, napačno določitev osnovnega zneska globe, drugič, nezakonito neupoštevanje olajševalnih okoliščin v prid tožeče stranke, tretjič, kršitev Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002, četrtič, kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti, in petič, to, da ji Komisija nezakonito ni znižala globe zaradi njene nezmožnosti plačila in posebnosti obravnavane zadeve. Ti tožbeni razlogi so v nadaljevanju preučeni en za drugim. Poleg tega je treba navesti, da tožeča stranka v zadnjem delu tožbe uveljavlja bistveno kršitev postopka, ker naj izpodbijana odločba na več mestih ne bi bila obrazložena. Vendar v tem delu tožbe ni predstavljen samostojen tožbeni razlog, temveč je ponovljeno, da je več očitkov glede domnevnih opustitev obrazložitve izpodbijane odločbe navedenih v okviru zgoraj navedenih petih tožbenih razlogov. Zato bodo ti očitki preučeni skupaj z ostalo argumentacijo v zvezi s posameznim tožbenim razlogom.

Prvi tožbeni razlog: napačna določitev osnovnega zneska globe

22 Tožeča stranka trdi, da je osnovni znesek globe, ki ji je bila naložena in ki je v točki 308 obrazložitve izpodbijane odločbe določen na 7,7 milijonov EUR, prekomeren. Argumentacija tožeče stranke v zvezi s tem ima šest delov, ki zadevajo, prvič, napačno določitev skupnega tržnega deleža udeleženk kartela, ki naj bi bila posledica napake pri določitvi zadevnih trgov, drugič, to, da Komisija ni upoštevala neobstoja vpliva kršitve na trg, tretjič, napačno presojo gospodarske pomembnosti zadevnega trga, četrtič, napačno presojo teže udeležbe tožeče stranke pri kršitvi, petič, to, da Komisija ni upoštevala, da je tožeča stranka bila udeležena samo pri nekaterih sklopih kršitve, in šestič, napačno uporabo prava in kršitev obveznosti obrazložitve v zvezi z določitvijo vstopne pristojbine.

Uvodne ugotovitve

23 Kot je bilo navedeno zgoraj v točki 7, se v skladu z metodologijo, ki je določena v Smernicah in ki jo je Komisija uporabila v obravnavani zadevi, osnovni znesek globe, ki se naloži posameznemu udeležencu pri kršitvi, izračuna na podlagi deleža vrednosti prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, pomnoženega s številom let trajanja kršitve (člen 19 Smernic).

24 V skladu s točko 21 Smernic bo „[p]raviloma [...] upoštevanji delež vrednosti prodaje določen v višini do 30 % vrednosti prodaje“. Točka 22 v zvezi s tem določa, da bo „[p]ri odločitvi, ali bi moral biti delež vrednosti prodaje, ki se upošteva v posameznem primeru, v spodnjem ali zgornjem delu tega razpona, [...] Komisija upoštevala več dejavnikov, kot so narava kršitve, skupni tržni delež vseh zadevnih podjetij, geografski obseg kršitve in dejstvo, ali je bila kršitev izvršena ali ne.“ V skladu

s točko 23 „[h]orizontalni sporazumi [...] o določitvi cen, razdelitvi trga in omejitvi proizvodnje, ki so na splošno tajni, štejejo zaradi svoje narave same med najtežje omejitve konkurence [; z] vidika politike konkurence jih je treba preganjati z visokimi globami [; p]osledično bo upoštevani delež prodaje pri takih kršitvah na splošno v zgornjem delu omenjenega razpona“.

- 25 Vstopna pristojbina, določena v točki 25 Smernic (glej zgoraj točko 7), se doda tako določenemu znesku, vsota pa pomeni osnovni znesek globe. Kot je bilo že navedeno, je odstotek, ki ga je Komisija določila v obravnavani zadevi na podlagi točk od 19 do 24 in tudi točke 25 Smernic, znašal 17 % za vse udeleženko v kartelu.
- 26 Najprej je treba ugotoviti, da bi v obravnavani zadevi narava kršitve v skladu z določbami točke 23 Smernic sicer upravičevala določitev odstotka prodaje v zgornjem delu razpona (ki sega do 30 %), vendar je 17-odstotni delež, ki ga je določila Komisija, le malo stran od sredine tega razpona. Kar zadeva določitev vstopne provizije, je njen odstotek zelo blizu spodnji meji (15 %) razpona, določenega v točki 25 Smernic. To ugotovitev je treba upoštevati pri analizi različnih delov argumentacije, ki jo tožeča stranka navaja v okviru tega tožbenega razloga.

Prvi del prvega tožbenega razloga: napačna določitev skupnega tržnega deleža udeleženk v kartelu, ki je bila posledica napake pri opredelitvi zadevnih trgov

- 27 Tožeča stranka Komisiji na eni strani očita, da izpodbijane odločbe iz oblikovnega vidika ni obrazložila oziroma je ni obrazložila zadostno, in na drugi strani, da je iz vsebinskega vidika napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje pri določitvi skupnega tržnega deleža udeleženk v kartelu. Meni, da bi Komisijo, če bi pravilno določila trge, ki jih zadeva kršitev, to privedlo do ugotovitve, da je bila resnost sporne kršitve manjša, in do določitve nižjega osnovnega zneska globe.
- 28 Najprej je treba opozoriti, da je obveznost obrazložitve iz člena 253 ES bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ki je del vsebinske zakonitosti spornega akta (sodbe Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 67; z dne 22. marca 2001 v zadevi Francija proti Komisiji, C-17/99, Recueil, str. I-2481, točka 35, in z dne 29. septembra 2011 v zadevi Elf Aquitaine proti Komisiji, C-521/09 P, ZOdl., str. I-8947, točka 146).
- 29 Iz sodne prakse poleg tega izhaja, da mora biti obrazložitev, ki jo določa člen 253 ES, prilagojena vrsti zadevnega akta ter da mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, pristojno sodišče pa opravi nadzor. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevanih dejanskih in pravnih okoliščin, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev izpolnjuje zahteve iz člena 253 ES, presojati ne le glede na besedilo tega člena, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej zgoraj v točki 28 navedeno sodbo Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 63 in navedena sodna praksa; sodba Splošnega sodišča z dne 4. julija 2006 v zadevi Hoek Loos proti Komisiji, T-304/02, ZOdl., str. II-1887, točka 58).
- 30 Poleg tega obveznost obrazložitve iz člena 253 ES zahteva, da je razlogovanje, na katerem temelji odločitev, jasno in nedvoumno. Tako mora biti obrazložitev akta logična in zlasti ne sme vsebovati notranjih protislovij, ki bi ovirala razumevanje razlogov, na katerih ta akt temelji (zgoraj v točki 28 navedena sodba v zadevi Elf Aquitaine proti Komisiji, točka 151).
- 31 Na prvem mestu tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba ni bila obrazložena, ker se točka 297 obrazložitve sklicuje na „skupni tržni delež podjetij, za katera je kršitev dokazana, na upoštevanem geografskem območju [...] nižji od 80 %“. Tožeča stranka trdi, da taka navedba ni smiselna, saj se lahko nanaša na vse mogoče tržne deleže do 80 %.

- 32 Tega argumenta ni mogoče sprejeti. V zvezi s tem je treba upoštevati opombo št. 620, na katero napotuje točka 297 obrazložitve izpodbijane odločbe. Ta opomba se glasi: „Ocena, ki temelji na vrednosti prodaje, ki so jo navedle stranke (glej točko 288 obrazložitve in zlasti opombo [št.] 604), in na podatkih, uporabljenih za preglednico iz točke (46) obrazložitve“.
- 33 Točka 46 obrazložitve izpodbijane odločbe namreč vsebuje preglednico, v kateri je naveden tržni delež vsakega od treh proizvodov, na katere se je nanašal kartel, ki ga je imelo leta 2006 posamezno podjetje, udeleženo v tem kartelu. V isti preglednici je v ločeni vrstici naveden tudi skupni tržni delež „drugih“, to je podjetij, ki so delovala na istih trgih in ki niso bila udeležena v kartelu. Iz te preglednice je razvidno, da je skupna prodaja, ki so jo leta 2006 opravili udeleženci kartela, pomenila med 80 in 85 % celotne prodaje kalcijevega karbida v prahu na zadevnem geografskem območju, med 65 in 70 % celotne prodaje granulata kalcijevega karbida in 70 % prodaje magnezijevega granulata. Poleg tega je v preglednici iz točke 288 obrazložitve izpodbijane odločbe navedena vrednost prodaje v eurih, ki jo je v istem obdobju opravil posamezen udeleženec kartela, kot je bila določena na podlagi informacij, ki so jih predložila podjetja sama.
- 34 Iz tega sledi, da je navedbo „nižji od 80 %“ iz točke 297 obrazložitve izpodbijane odločbe, če se jo ponovno uvrsti v njeno sobesedilo, mogoče enostavno razumeti, kot utemeljeno navaja Komisija, in sicer v smislu, da je skupni tržni delež udeležencev kartela precej blizu temu odstotku, da pa ga ne presega, tako da je izpodbijana odločba glede tega pravno zadostno obrazložena.
- 35 Na drugem mestu tožeča stranka Komisiji očita, da ni obrazložila izpodbijane odločbe, kar zadeva razmejitev trgov proizvodov, na katere se nanaša kartel. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija v točki 3 in naslednjih obrazložitve izpodbijane odločbe navedla razlike med uporabo magnezija v prahu in magnezijevega granulata ter v točki 40 in naslednjih obrazložitve razlike med tema proizvodoma glede povpraševanja. Poleg tega naj bi se v preglednici tržnih deležev iz točke 46 obrazložitve izpodbijane odločbe razlikovalo med kalcijevim karbidom v prahu in granulatom kalcijevega karbida. Medtem ko iz teh navedb izhajala, da zadnjenavedena proizvoda spadata na dva različna trga, pa navedbe v točkah 182 in 183 obrazložitve izpodbijane odločbe v zvezi s podobnostmi teh dveh proizvodov in gibanjem njunih cen in stroškovnih struktur vodijo do sklepa, da je Komisija zanj štela, da spadata na isti trg. Prav tako, kar zadeva razmerje med kalcijevim karbidom v prahu in magnezijevim granulatom, naj bi navedbe iz točke 184 obrazložitve izpodbijane odločbe, čeprav dvoumne, nakazovale na to, da je Komisija štela, da ta dva proizvoda spadata na en sam trg. V tem kontekstu naj bi trditev iz točke 177 obrazložitve izpodbijane odločbe, v skladu s katero so se „dogajanja, ki so predmet te odločbe, odvijala na tem, kar bi se lahko štelo za dva različna trga, in so se nanašala na tri proizvode“, bila popolnoma in enostavno nerazumljiva. Nazadnje tožeča stranka ugotavlja, da navedbe Komisije v izpodbijani odločbi v zvezi s trgi, ki jih zadeva kartel, niso prepričljive, da so protislovne in da niso razumljive, zaradi česar je izpodbijana odločba pomanjkljivo obrazložena in ni zakonita.
- 36 Te argumentacije, ki temelji na odlomkih besedila izpodbijane odločbe zunaj njihovega sobesedila, ni mogoče sprejeti.
- 37 V točkah od 3 do 5 in 7 obrazložitve izpodbijane odločbe je Komisija v zvezi s proizvodi, na katere se nanaša kartel, ugotovila:
- „(3) Kalcijev karbid (CaC_2) je kemijska spojina, ki se proizvaja v peči za karbid v postopku redukcije na visoki temperaturi. Je v obliki kock sivkasto bele barve, ki se jih zdrobi, preseje skozi sito, zmelje in obdela v skladu s specifikacijami posamezne stranke [...]. Kalcijev karbid se lahko uporablja za različne namene [...].

- (4) V osnovni obliki kockic (granulat) se kalcijev karbid uporablja v plinski industriji za proizvodnjo acetilena. Varjenje in rezanje z acetilenom sta relativno nesofisticirani tehniki, vendar ostajata na svetu najbolj uporabljani za sestavljanje materialov. V odločbi se na to vrsto uporabe sklicuje kot na granulat kalcijevega karbida.
- (5) V obliki prahu se kalcijev karbid uporablja v metalurški industriji za dekontaminacijo in prečiščevanje litega jekla, iz katerega se odstrani kisik (= dezoksidacija) ali žveplo (= razžveplanje). Za razžveplanje se kalcijev karbid zmeša z majhnimi količinami aktivnih sestavin, kot so zdrobljen premog, talila in magnezij, da bi se njegove lastnosti ojačile [...].V odločbi se na to vrsto uporabe sklicuje kot na kalcijev karbid v prahu. [...]
- (7) Za razžveplanje v metalurški industriji si kalcijev karbid konkurira z reagenti na osnovi magnezija. Magnezij je dražji, vendar zahteva manj prostora in deluje hitreje [...]. V odločbi se bo na uporabo reagentov na bazi magnezija v metalurški industriji sklicevalo kot na magnezijev granulat.“
- 38 V zvezi s povpraševanjem po treh proizvodih, ki jih je zadeval kartel, je Komisija v točkah od 40 do 43 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla ta pojasnila:
- „(40) Stranke, ki povprašujejo po kalcijevem karbidu, je mogoče razdeliti v dve kategoriji: tiste, ki delujejo v metalurški industriji (porabniki kalcijevega karbida v prahu), in tiste, ki delujejo v plinski industriji (porabniki granulata kalcijevega karbida). V obeh kategorijah je bilo število strank omejeno, vsaka od njih je imela v EGP več proizvodnih obratov.
- (41) Stranke, ki povprašujejo po kalcijevem karbidu v prahu, ta proizvod po navadi kupujejo pri več ponudnikih. V regijah, v katerih deluje en sam proizvajalec (kot je severna Evropa), se stranka večinoma oskrbuje pri dobavitelju, ki je prisoten na nacionalnem trgu.
- (42) Kar zadeva plinsko industrijo, je trg bolj stabilen: iz tehničnih razlogov plinarna po navadi uporablja enega samega dobavitelja kalcijevega karbida [...].
- (43) Povpraševanje po kalcijevem karbidu se zaradi gospodarskega in tehničnega razvoja ni nehalo zmanjševati [...]. Tudi zvišanje stroškov koksa in elektrike je magnezij napravilo za zanimivejši. Nekatero stranke so iz uporabe kalcijevega karbida v prahu lahko prešle na uporabo magnezijevega granulata in so tako sledile temu trendu. Poleg tega je združevanje evropske metalurške in plinske industrije povzročilo povečanje moči strank na trgu.“
- 39 Točke od 168 do 194 obrazložitve izpodbijane odločbe, med katerimi so točke 177 in od 182 do 184, na katere se tožeča stranka sklicuje v argumentaciji, zadevajo vprašanje, ali sporazumi in usklajena ravnanja, ugotovljena v navedeni odločbi, pomenijo enotno in trajajočo kršitev. Kot je bilo navedeno zgoraj v točki 1, je Komisija na to vprašanje odgovorila pritrdilno.
- 40 Zlasti v točkah od 181 do 184 obrazložitve izpodbijane odločbe je navedeno tako:
- „(181) Kar zadeva povpraševanje, so stranke iz metalurškega sektorja magnezijev granulat lahko uporabljale namesto kalcijevega karbida [...]. Oba proizvoda sta sredstva za razžveplanje, namenjeni za uporabo v metalurški industriji, zato je bilo logično, da so dobavitelji reagentov na osnovi kalcijevega karbida dogovarjanje razširili na reagente na osnovi magnezija za podjetja, ki prodajajo ti dve vrsti reagentov, in so tako imeli od dogovarjanja glede kalcijevega karbida v prahu koristi tudi v zvezi z magnezijevim granulatom.
- (182) Kalcijev karbid v obliki granulata se sicer uporablja drugje kot kalcijev karbid v obliki prahu (plinska industrija/metalurška industrija), z vidika ponudbe pa sta proizvoda zelo podobna. [...]. Samo postopka zaključne obdelave se razlikujeta. Neobdelan proizvod je enak [...] in se prodaja za isto ceno, ne glede na uporabo, za katero je namenjen. Zato je gibanje cen proizvoda v obliki

granulata do neke mere podobno gibanju cen proizvoda v obliki prahu, saj naposled samo po sebi pride do uravnanja cen za oba proizvoda [...]. Zaradi te enake strukture stroškov za neobdelani proizvod in podobnosti cen na trgu je bilo za zadevna podjetja vsekakor logično imeti od dogovarjanja glede kalcijevega karbida v prahu koristi tudi v zvezi z granulatom kalcijevega karbida.

(183) Poleg tega so sporazumi/usklajena ravnanja glede kalcijevega karbida za metalurško industrijo vplivali na poslovno ravnanje podjetij, ki se ukvarjajo z granulatom kalcijevega karbida za plinsko industrijo, in obratno. Na dvostranskih sestankih in v okviru telefonskih stikov so se dobavitelji pogovarjali o količinah, strankah in cenah hkrati za metalurški in plinski trg [...].

(184) Sporazumi/usklajena ravnanja v zvezi s kalcijevim karbidom v prahu za metalurško industrijo so vplivali tudi na poslovna ravnanja podjetij, ki se ukvarjajo z magnezijevim granulatom, in obratno. [...]. Očitno je bila konkurenčna grožnja nadomestn[ih] proizvod[ov] magnezija in apna upoštevana pri določanju realističnega zvišanja cene kalcijevega karbida v prahu [...].“

41 V nasprotju s trditvami tožeče stranke so točke obrazložitve izpodbijane odločbe, navedene zgoraj v točkah 37, 38 in 40, jasne in nikakor niso protislovne. Iz pojasnil, navedenih v točkah od 3 do 5, 40, 41 in 182 obrazložitve izpodbijane odločbe, je namreč razvidno, da sta kalcijev karbid v prahu in granulati kalcijevega karbida dve različni obliki tega, kar je iz vidika kemijske sestave in proizvodnih metod isti proizvod. Kot je navedla Komisija v točki 182 obrazložitve izpodbijane odločbe, je razlika med tema vrstama kalcijevega karbida, navedenima v izpodbijani odločbi, le postopek zaključne obdelave kock kalcijevega karbida (omenjenih v točki 3 obrazložitve izpodbijane odločbe). Ti dve vrsti proizvodov ustrezata potrebam dveh različnih industrij. Za potrebe plinske industrije se kocke kalcijevega karbida razbijejo v kockice (glej točko 4 obrazložitve izpodbijane odločbe), za potrebe metalurške industrije pa se iste kocke zmeljejo v prah (točka 5 obrazložitve). Kar zadeva vprašanje prodaje tega, kar je v bistvu isti proizvod v dveh različnih oblikah, je ugotovitev, navedena v točki 182 obrazložitve izpodbijane odločbe, v skladu s katero sta gibanji cen teh dveh oblik proizvoda podobni, povsem logična in razumljiva.

42 V zvezi z magnezijevim granulatom je iz točk 7, 43 in 184 obrazložitve izpodbijane odločbe jasno razvidno, da gre za proizvod, ki je iz kemijskega vidika povsem drugačen, ki pa je namenjen istim uporabnikom kot kalcijev karbid v prahu (to je metalurški industriji), s katerim je zamenljiv.

43 Uvrščeno v sobesedilo, se trditev iz točke 177 obrazložitve izpodbijane odločbe, da je do ravnanj, obravnavanih v navedeni odločbi, prišlo „na tem, kar bi se lahko štelo za dva različna trgi“, lahko razume samo tako, da sta zadevna trga reagentov, prvič, namenjenih za plinsko industrijo (granulati kalcijevega karbida), in drugič, za metalurško industrijo (kalcijev karbid v prahu, magnezijev granulati). Ta sklep polega tega potrjuje naslov izpodbijane odločbe (glej točko 1 zgoraj). Komisija je kljub temu v preglednicah, navedenih v točkah 46 in 288 obrazložitve izpodbijane odločbe, skrbno ločeno predstavila prodajo vsakega od teh treh proizvodov, čeprav dva od teh spadata na isti trg.

44 Iz tega sledi, da je izpodbijana odločba zadostno obrazložena v zvezi z razmejitvijo trgov proizvodov, ki jih je zadeval kartel.

45 Na tretjem mestu, tožeča stranka Komisiji očita napačno razmejitev zadevnih trgov, ki naj bi povzročila, da so tržni deleži, navedeni v izpodbijani odločbi, netočni in ne omogočajo pravilne presoje dejavnikov, upoštevanih pri izračunu osnovnega zneska globe, kot so navedeni v točki 22 Smernic.

46 Tožeča stranka v zvezi s tem Komisiji očita, da je zadevni trg napačno opredelila kot trg kalcijevega karbida, ne da bi razlikovala med granulatom kalcijevega karbida in kalcijevim karbidom v prahu. Vendar je ta argument treba zavrniti kot argument, ki temelji na napačni predpostavki, saj je Komisija,

kot je razvidno iz točk od 41 do 43 zgoraj, v izpodbijani odločbi vsekakor razlikovala med trgom reagentov za plinsko industrijo (granulat kalcijevega karbida) in trgom reagentov za metalurško industrijo (med katere spada kalcijev karbid v prahu).

47 Tožeča stranka trdi tudi, da trg, na katerega spada kalcijev karbid v prahu, poleg magnezijevega granulata vsebuje tudi apno. Tega naj bi stranke prav tako štele za proizvod, s katerim se lahko nadomesti kalcijev karbid v prahu in magnezijev granulat, ker naj bi imelo podobne značilnosti kot ta proizvoda in naj bi se prodajalo po podobnih cenah.

48 Kot navaja tožeča stranka, se je na ta argument sklicevala že v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Preučen in zavrjen je bil v točki 298 obrazložitve izpodbijane odločbe, v kateri je navedeno:

„V odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah družba Donau Chemie navaja argument, da je apno druga alternativa kalcijevemu karbidu in magneziju za razžveplanje v metalurški industriji [...]. Zadevni trg bi bil tako večji, skupni tržni delež udeležencev kartela pa manjši. Res je, da je (živo) apno proizvod, ki se je tradicionalno dodajal reagentom na osnovi magnezija in/ali kalcijevega karbida za razžveplanje. Kot samostojen proizvod pa se v Evropi po navadi ne uporablja kot alternativa za reagente na osnovi magnezija in/ali kalcijevega karbida, ker poteka postopek razžveplanja z njim zelo počasi [...]. Ni nobenega indika za to, da so dogovori kartela zadevali apno. Poleg tega, tudi če bi bilo apno treba upoštevati pri določitvi trga proizvodov, spremembe v tržnih deležih, ki bi jih to povzročilo, ne bi v obravnavani zadevi imele nobenega vpliva na to, kako je Komisija v izpodbijani odločbi ta dejavnik upoštevala pri določitvi teže kršitve.“

49 Navesti je treba, da tožeča stranka v tožbi ni navedla nobene posebne argumentacije, da bi pokazala, glede česa naj bi bile ugotovitve iz izpodbijane odločbe napačne. V repliki se je sklicevala na protislovje med točkama 298 in 184 obrazložitve izpodbijane odločbe. Medtem ko naj bi bilo v prvi zanikano, da se apno lahko uporablja kot nadomestilo za kalcijev karbid v prahu, naj bi bilo v drugi izrecno opredeljeno za tak proizvod. Vendar tega argumenta ni mogoče sprejeti.

50 Res je, da je v točki 184 obrazložitve izpodbijane odločbe omenjena „konkurenčna grožnja nadomestn[ih] proizvod[ov] magnezija in apna“, ki naj bi bila „upoštevana pri določanju realističnega zvišanja cene kalcijevega karbida v prahu“. Vendar ta trditev ni v protislovju s pojasnili, navedenimi v točki 298 obrazložitve izpodbijane odločbe, v skladu s katerimi se apno v Evropi po navadi ne uporablja kot alternativa za kalcijev karbid v prahu in za magnezijev granulat. Apno bi namreč vseeno lahko pomenilo „konkurenčno grožnjo“, saj bi lahko premočno zvišanje cen kalcijevega karbida v prahu proizvajalce iz metalurške industrije privedlo do tega, da bi spremenili prakso in začeli kot reagent za razžveplanje uporabljati apno.

51 Tožeča stranka se je poleg tega v repliki sklicevala na „nedavni razvoj“ na trgu reagentov za razžveplanje za metalurško industrijo. Zatrjevala je tudi, da se je skupno povpraševanje po kalcijevem karbidu v prahu za razžveplanje s 140.000 ton leta 2000 zmanjšalo na samo 90.000 ton. Poleg tega je navedla nekaj primerov metalurških tovarn v Evropi, ki pripadajo različnim podjetjem in ki naj bi namesto kalcijevega karbida v prahu začele uporabljati apno.

52 Vendar, čeprav je res, da je Komisija v točki 43 obrazložitve izpodbijane odločbe (navedeni zgoraj v točki 38) priznala, da se povpraševanje po kalcijevem karbidu zmanjšuje, pa tožeča stranka ni navedla prav nobenega dokaza za svojo trditev, da je to zmanjševanje posledica nadomeščanja kalcijevega karbida z apnom. Prav tako ni predložila nobenega dokaza za trditve glede nadomeščanja kalcijevega karbida v prahu z apnom v različnih tovarnah v Evropi. V teh okoliščinah ni mogoče ugotoviti, da je Komisija naredila napako s tem, da pri določitvi skupnega tržnega deleža udeležencev kartela ni upoštevala prodaje apna.

- 53 Tožeča stranka trdi tudi, da trg granulata kalcijevega karbida vsebuje tudi naftni acetilen. Pojasnjuje, da se, kot je navedeno v točki 4 obrazložitve izpodbijane odločbe, granulata kalcijevega karbida uporablja v plinski industriji za proizvodnjo acetilena, ki se uporablja za varjenje. Komisija pa naj ne bi upoštevala možnosti, da se lahko v isti namen uporablja acetilen, pridobljen iz nafte. Naftni acetilen naj bi imel enako funkcionalnost in strukturo cene kot acetilen, pridobljen iz granulata kalcijevega karbida, ta dva proizvoda pa naj bi lahko nadomestila drug drugega, kot naj bi dokazoval primer stranke tožeče stranke, ki naj bi pred kratkim prenehala proizvajati in pakirati acetilen, pridobljen iz kalcijevega karbida, in naj bi od takrat kupovala naftni acetilen.
- 54 Kot je upravičeno navedla Komisija, tako kot trditve tožeče stranke v zvezi z apnom tudi njene trditve o domnevni nadomestljivosti med acetilenom, pridobljenim iz kalcijevega karbida, in acetilenom, pridobljenim iz nafte, niso podprte z nobenim dokazom. Zato ne zadostujejo za očitane Komisiji, da je naredila napako pri določitvi trgov, ki jih je zadeval kartel, in skupnega tržnega deleža podjetij, ki so bila v njem udeležena.
- 55 Navesti je treba tudi, da se je tožeča stranka zadovoljila s tem, da je navedla, da bi bil skupni tržni delež, če bi Komisija pravilno razmejila zadevne trge, „veliko manjši“ od tistega, ki je bil ugotovljen v izpodbijani odločbi, kar bi zmanjšalo težo kršitve in utemeljilo določitev manjšega osnovnega zneska globe.
- 56 Vendar je treba ugotoviti, da gre za nedoločno in splošno argumentacijo, ki ne zadošča za sklep, da so bile pri presoji teže kršitve v izpodbijani odločbi storjene napake. Tožeča stranka namreč ni navedla glavnih dobaviteljev apna in naftnega acetilena za metalurško in plinsko industrijo na geografskem območju, ki ga je zadeval kartel, ter količine njihove prodaje. Prav tako ni predložila izračunov, čeprav približnih, tržnih deležev, ki naj bi jih po njenem mnenju imeli udeleženci kartela in druga podjetja. Brez takih informacij pa trditve tožeče stranke, da bi pravilna razmejitev zadevnih trgov bistveno zmanjšala težo kršitve, ostaja zgolj navedba in je ni mogoče sprejeti.
- 57 Iz tega sledi, da izpodbijana odločba ni neobrazložena ali nezadostno obrazložena, kar zadeva skupni tržni delež udeležencev kartela in razmejitev trgov, ki jih zadeva ta kartel. Poleg tega je treba skleniti, da tožeča stranka ni dokazala, da je Komisija v zvezi s tem na kakršen koli način napačno presodila dejansko stanje ali storila kakršno koli pravno napako, tako da ji ni mogoče očitati nezakonitosti pri določitvi teže kršitve in osnovnega zneska globe.
- 58 Vsekakor pa je treba navesti, da ima Splošno sodišče na podlagi člena 31 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 8, zvezek 2, str. 205) na področju glob za kršitve pravil o konkurenci neomejeno pristojnost in torej presojo Komisije lahko nadomesti s svojo ter tako odpravi, zniža ali zviša naloženo globo ali periodično denarno kazen (sodba Sodišča z dne 8. decembra 2011 v zadevi KME Germany in drugi proti Komisiji, C-389/10 P, ZOdl., str. I-13125, točka 130).
- 59 Splošno sodišče pri izvajanju neomejene pristojnosti ni omejeno s Smernicami, ki ne prejudicirajo presoje globe, ki jo opravi to Sodišče (sodbi Splošnega sodišča z dne 27. julija 2005 v združenih zadevah Brasserie nationale in drugi proti Komisiji, od T-49/02 do T-51/02, ZOdl., str. II-3033, točka 169, in z dne 12. decembra 2007 v združenih zadevah BASF in UCB proti Komisiji, T-101/05 in T-111/05, ZOdl., str. II-4949, točka 213). Čeprav mora namreč Komisija spoštovati načelo varstva legitimnih interesov, ko uporablja pravila, ki si jih je naložila, kot so Smernice, pa to načelo ne more enako zavezovati sodišč Unije, saj ta pri izvajanju neomejene pristojnosti ne uporabljajo posebne metode za izračun glob, temveč posebej preučijo vsak posamezen primer in pri tem upoštevajo vse dejanske in pravne okoliščine v zvezi z njim (sodba Sodišča z dne 30. maja 2013 v zadevi Quinn Barlo in drugi proti Komisiji, C-70/12 P, točka 53).

- 60 Iz sodne prakse Sodišča pa je razvidno tudi, da izvajanje neomejene pristojnosti pri določanju zneska globe ne more povzročati diskriminacije med podjetji, ki so sodelovala pri sporazumu, ki je v nasprotju s pravili o konkurenci prava Unije. Če Splošno sodišče namerava posebej pri enem izmed teh podjetij odstopiti od metode izračuna, ki ji je sledila Komisija in ki ni vprašljiva, mora to navesti v sodbi (zgoraj v točki 59 navedena sodba Quinn Barlo in drugi proti Komisiji, točka 46).
- 61 V obravnavani zadevi nič ne utemeljuje oddaljitve od metode določitve zneska globe, ki jo je Komisija opredelila v Smernicah. Zato lahko Splošno sodišče, upoštevajoč navedeno metodo, pri izvajanju neomejene pristojnosti presojo Komisije glede teže sporne kršitve nadomesti s svojo in, če je potrebno, spremeni odstotek, ki ga je ta določila na podlagi točk 19 in 25 Smernic.
- 62 Kršitve, ki so se nanašale na določitev cen in razdelitev trgov, kot se nanaša kršitev v obravnavani zadevi, pa so se v sodni praksi vztrajno opredeljevale kot „same po sebi resne“ (sodbi Sodišča z dne 2. oktobra 2003 v zadevi Corus UK proti Komisiji, C-199/99 P, Recueil, str. I-11177, točka 80, in z dne 12. novembra 2009 v zadevi Carbone-Lorraine proti Komisiji, C-554/08 P, neobjavljena v ZOdl., točka 44; glej tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 18. junija 2008 v zadevi Hoechst proti Komisiji, T-410/03, ZOdl., str. II-881, točka 325 in navedena sodna praksa).
- 63 Tudi če bi se v teh okoliščinah priznalo, kot trdi tožeča stranka, da je bil skupni delež podjetij, ki so bila udeležena v kartelu, znatno manjši od deleža, ki ga je ugotovila Komisija v izpodbijani odločbi, pa 17-odstotni delež vrednosti prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, ki ga je Komisija uporabila za določitev osnovnega zneska globe in vstopne provizije, ob upoštevanju splošne opombe, navedene zgoraj v točki 26, nikakor ne presega tega, kar bi bilo v obravnavani zadevi primerno. Zato v okviru izvajanja neomejene pristojnosti Splošnega sodišča ni treba določiti nižjega deleža.
- 64 Nazadnje je kot brezpredmeten treba zavrniti argument tožeče stranke, ki zadeva neobrazložitev ali nezadostno obrazložitev izpodbijane odločbe, ker naj Komisija v točki 298 obrazložitve navedene odločbe ne bi navedla nobenega razumljivega razloga, zakaj drugačna razmejitev trga, ki ga je zadevala kršitev, ne bi imela nobenega vpliva na presojo teže kršitve. Ta argument tožeče stranke se namreč nanaša na odvečen razlog, saj sklep, da pri določitvi skupnega tržnega deleža udeležencev kartela ni treba upoštevati prodaje apna, pravno zadostno temelji na navedbi, da se apno v Evropi po navadi ne uporablja namesto kalcijevega karbida v prahu in magnezijevega granulata, ki je tožeča stranka ni uspela izpodbiti. Poleg tega je na podlagi ugotovitve, navedene v prejšnji točki, mogoče skleniti tudi, da ta argument tožeče stranke, tudi če bi bil utemeljen, ne mi mogel utemeljiti znižanja vrednosti prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, ki je bilo v izpodbijani odločbi uporabljeno za določitev osnovnega zneska globe (skupaj z vstopno provizijo).
- 65 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti.

Drugi del prvega tožbenega razloga: Komisija ni upoštevala neobstoj vpliva kršitve na trg

- 66 Tožeča stranka Komisiji očita napačno presojo merila izvršitve in učinkov kršitve na trg, ki ga je treba upoštevati pri določitvi osnovnega zneska globe. V argumentaciji se sklicuje na točko 22 Smernic, v kateri je med merili, ki jih je treba upoštevati pri določitvi osnovnega zneska globe, naštetu „dejstvo, ali je bila kršitev izvršena ali ne“. Poleg tega trdi, da je iz sodbe Splošnega sodišča z dne 5. aprila 2006 v zadevi Degussa proti Komisiji (T-279/02, ZOdl., str. II-897, točka 247) ter iz upravne prakse Komisije razvidno, da je odgovor na vprašanje, ali je imela kršitev dejanske učinke na trg, upoštevna pri presoji teže te kršitve.
- 67 V skladu z navedbami tožeče stranke je iz zgoraj v točki 66 navedene sodbe Degussa proti Komisiji (točka 231) razvidno, da je treba dejanske učinke kartela na trg šteti za dovolj dokazane, če Komisija lahko predloži konkretne in verodostojne indice, ki z razumno verjetnostjo kažejo, da je kartel vplival

na trg. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v sodbi z dne 12. septembra 2007 v zadevi Pym in Pym Consumer proti Komisiji (T-30/05, neobjavljena v ZOdl.) zahtevalo, da Komisija predloži več kot zgolj dokaz izvršitve kartela, da bi dokazala, da je ta dejansko vplival na trg.

- 68 Po mnenju tožeče stranke v obravnavani zadevi drži, da so bile sporne kršitve vsaj deloma izvršene. Vendar naj bi med upravnim postopkom dokazala, da strankam zaradi izvedbe kršitve ni nastala škoda, in to iz več razlogov: stranke naj ne bi bile odvisne od ponudbe podjetij, ki so bila udeležena v kartelu, njihovi dobički naj bi bili med obdobjem kršitve rekordni, pri izvrševanju kršitve naj bi pogosto prihajalo do „goljufij“ in, nazadnje, kupna moč strank naj bi bila precejšnja in naj bi komaj omogočala dvig cene. Iz tega po mnenju tožeče stranke sledi, da so bili učinki kartela na trg vsekakor minimalni. Zlasti točke obrazložitve izpodbijane odločbe, na katere napotujeta točka 300 obrazložitve in opomba št. 624, naj bi lahko dokazovale največ delno izvršitev kartela, nikakor pa ne dokazujejo, da je ta izvršitev vplivala na trg.
- 69 V zvezi s to argumentacijo tožeče stranke je treba najprej pojasniti, da res obstaja razlika med merilom, ki zadeva to, ali je bila kršitev izvršena ali ne, in merilom, ki se nanaša na njen dejanski vpliv na trg. V zvezi s kršitvijo, kot je ta v obravnavani zadevi in ki so jo sestavljali delitev trgov, določanje kvot, delitev strank, določanje cen in izmenjava občutljivih poslovnih informacij, je treba prvo od teh dveh meril šteti za izpolnjeno, če se dokaže, da je bilo to, o čemer so se dogovorili člani kartela, dejansko izvršeno v njihovi poslovni praksi, da so torej člani kartela na primer sprejeli ukrepe za uporabo dogovorjenih cen, s tem ko so jih sporočali strankam, s tem ko so svojim zaposlenim naročali, naj jih uporabijo kot pogajalsko osnovo, ter s tem ko so nadzorovali, kako konkurenti in lastna prodajna služba uporabljajo te ukrepe (sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2006 v zadevi Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, od T-259/02 do T-264/02 in T-271/02, ZOdl., str. II-5169, točka 285). Tožeča stranka pa priznava, da je Komisija v izpodbijani odločbi upravičeno ugotovila, da je bilo to merilo v zvezi s sporno kršitvijo izpolnjeno.
- 70 V zvezi z merilom dejanskega vpliva kršitve na trg se zastavlja vprašanje dejanskega vpliva izvršene kršitve na konkurenco na zadevnem trgu. Čeprav je res, da je izvršitev kršitve upošteven element, ki se lahko glede na posebne okoliščine posamezne zadeve izkaže za zadostnega za sklep, da je zadevna kršitev imela dejanski vpliv na trg (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 25. oktobra 2005 v zadevi Groupe Danone proti Komisiji, T-38/02, ZOdl., str. II-4407, točka 148, in zgoraj v točki 69 navedeno sodbo Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, točke od 283 do 288), pa izvrševanje sporazuma ne pomeni nujno, da ima ta dejanske učinke (zgoraj v točki 67 navedena sodba Pym in Pym Consumer proti Komisiji, točka 110; v tem smislu glej tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2006 v zadevi Jungbunzlauer proti Komisiji, T-43/02, ZOdl., str. II-3435, točka 157). Merili, ki se na eni strani nanašata na to, ali je bila kršitev izvršena ali ne, in na njen dejanski vpliv na trg na drugi, sta torej povsem različni in ne sme se domnevati, da je ob izpolnitvi prvega tudi drugo samodejno izpolnjeno.
- 71 Vendar pa je treba navesti, da se točka 22 Smernic na prvo od teh dveh meril izrecno sklicuje med dejavniki, ki jih mora Komisija upoštevati pri odločitvi, ali bi moral biti delež vrednosti prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, ki ga je treba upoštevati pri določitvi osnovnega zneska globe, v spodnjem ali zgornjem delu razpona do 30 %, določenega v točki 21 teh Smernic. Smernice pa nasprotno ne določajo, da je pri določanju osnovnega zneska globe treba upoštevati dejanski vpliv kršitve na trg, Točka 5 navedenih smernic, v skladu s katero „trajanje kršitve neizogibno vpliva na morebitne posledice kršitve za trg“ ne more privedi do drugačnega sklepa, saj je njen namen zgolj utemeljiti dejstvo, da se delež vrednosti prodaje, določen na podlagi točk od 19 do 23 Smernic, pomnoži s številom let udeležbe pri kršitvi.
- 72 Iz tega sledi, da Komisiji ni mogoče očitati, da je kršila Smernice s tem, da v izpodbijani odločbi ni analizirala morebitnega dejanskega vpliva sporne kršitve na trg in da te analize ni upoštevala pri določitvi osnovnega zneska globe.

- 73 Komisija glede tega upravičeno navaja, da so Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) uredbe št. 17 in člena 65(5) pogodbe ESPJ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 171, v nadaljevanju: Smernice iz leta 1998 “) v točki 1 A, prvi odstavek, izrecno določale, da je treba pri presoji teže kršitve preučiti njen dejanski vpliv na trg, če se ta vpliv lahko meri. Sodna praksa, ki jo navaja tožeča stranka v svoji argumentaciji, se nanaša na primere, v katerih so se uporabile Smernice iz leta 1998 (zgoraj v točki 66 navedena sodba Degussa proti Komisiji, točka 214, in zgoraj v točki 67 navedena sodba Prym in Prym Consumer proti Komisiji, točka 108).
- 74 Glede tega je treba navesti, da Komisija sicer ne sme odstopiti od pravil, ki si jih je sama določila, razen če navede razloge, ki so v skladu z načelom enakega obravnavanja, vendar pa lahko ta pravila nasprotno svobodno spremeni ali jih nadomesti z novimi. V primeru, za katerega se uporabijo nova pravila, kot to velja za sporno kršitev, ki *ratione temporis* spada na področje uporabe Smernic, kot je razvidno iz točke 38 teh smernic, Komisiji ni mogoče očitati, da pri določitvi teže kršitve ni preučila merila, ki ni določeno v teh novih pravilih, zgolj zato, ker je bila njegova preučitev določena v prejšnjih pravilih (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2012 v zadevi Novácke chemické závody proti Komisiji, T-352/09, točka 93).
- 75 Tožeča stranka kljub temu trdi, da bi Komisija morala pri določitvi teže kršitve opraviti pravno in ekonomsko presajo vseh upoštevnihih okoliščin in bi v tem okviru morala analizirati tudi dejanske učinke sporne kršitve na zadevne trge ter se opreti na te učinke pri določitvi osnovnega zneska globe.
- 76 V zvezi s tem je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je težo kršitev treba ugotoviti ob upoštevanju velikega števila dejavnikov, kot so okoliščine posameznega primera, njegov kontekst in odvrtačni učinek glob, in to ne da bi bil oblikovan zavezujoč in dokončen seznam meril, ki jih je treba obvezno upoštevati (glej zgoraj v točki 69 navedeno sodbo Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, točka 238 in navedena sodna praksa). Tako dejstvo, da je Komisija v Smernicah natančno opredelila svoj pristop pri oceni teže kršitve, ne nasprotuje temu, da jo preuči celovito glede na vse upoštevne okoliščine zadevnega primera, vključno z dejavniki, ki niso izrecno navedeni v Smernicah (zgoraj v točki 69 navedena sodba Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, točka 237).
- 77 Iz tega sledi, da dejstvo, da Smernice pri opredelitvi teže kršitve za določitev osnovnega zneska globe izrecno ne določajo analize dejanskega vpliva kršitve na trg, Komisiji ne preprečuje, da bi v obravnavani zadevi preučila tudi ta dejavnik.
- 78 Vendar pa se tožeča stranka v utemeljitev svojih navedb za izpodbijanje zneska globe, ki ji je bila naložena zaradi kršitve pravil o konkurenci, ne more zadovoljiti z zatrjevanjem, da bi Komisija pri presoji teže kršitve morala analizirati tudi nek ali nek drugi dejavnik, katerega analiza v Smernicah ni določena. Dokazati mora namreč tudi, kako bi ta analiza spremenila presajo teže kršitve, ki jo je opravila Komisija, in kako bi upravičila naložitev manj visoke globe.
- 79 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka v obravnavani zadevi takih dokazov ni predložila. Njena kratka in splošna argumentacija v zvezi s tem (glej točko 68 zgoraj) je zgolj na ravni navedb. Glede tega je treba navesti, da tožeča stranka ni jasno navedla argumentov, s katerimi naj bi v upravnem postopku lahko dokazala, da strankam na trgih, ki jih je zadeval kartel, zaradi dokazane izvršitve tega kartela ni nastala škoda, in da tudi ni predložila kakršnega koli dokaza v zvezi s tem.
- 80 Poleg tega nedokazane trditve tožeče stranke ne zadoščajo za izključitev možnosti dejanskega vpliva spornega kartela na trg. Dejstvo, da naj bi dobički strank članov kartela v zadevnem obdobju dosegli rekordne vrednosti, ne izključuje, da je ta kartel vplival na cene, ki so jih plačevale te stranke. Nasprotno, dejstvo, da so te stranke v obdobju trajanja kršitve iz neodvisnih razlogov, povezanih s splošnim položajem, uživale visoko donosnost, bi lahko povzročilo, da bi bile bolj brezbrizne do cen, ki jih plačujejo za reagente, na katere se je nanašal kartel, in da ne bi uporabile svoje kupne moči in

neodvisnosti od članov kartela za doseg ugodnejših cen. Kar razen tega zadeva sklicevanje tožeče stranke na pogoste „goljufije“, je treba navesti, da ne glede na morebitne goljufije, ki za kršitev te vrste nikakor niso neobičajne, tožeča stranka sama priznava, da je bila sporna kršitev v bistvenem izvršena.

- 81 Navesti je treba tudi, da učinek protikonkurenčnega ravnanja pri presoji primerne višine globe v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 62, ni odločilno merilo. Elementi, ki zadevajo cilj nekega ravnanja, imajo lahko večji pomen kot tisti, ki zadevajo njegove učinke, predvsem če gre za kršitve, ki so same po sebi resne, kot sta določitev cen in razdelitev trgov.
- 82 Iz vseh zgornjih ugotovitev je razvidno, da argumentacija, ki jo je tožeča stranka navedla v okviru tega dela prvega tožbenega razloga, ne zadošča za dokaz, da je Komisija pri presoji teže sporne kršitve storila kakršno koli napako. Poleg tega je treba iz istih razlogov in ob upoštevanju splošne opombe, navedene zgoraj v točki 26, v zvezi z morebitno uporabo neomejene pristojnosti Splošnega sodišča ugotoviti, da ta argumentacija tožeče stranke ne omogoča sklepa, da znesek naložene globe, ki ga je Komisija določila v skladu z metodo, opredeljeno v Smernicah, presega to, kar je primerno.
- 83 Zato je treba tudi drugi del prvega tožbenega razloga zavrni.

Tretji del prvega tožbenega razloga: napačna presoja ekonomske pomembnosti zadevnega trga

- 84 Tožeča stranka se sklicuje na odločbo Komisije v nekem drugem primeru kršitve pravil konkurence, v kateri je Komisija odobrila znižanje globe, ker se je kršitev nanašala na manjši trg. Navaja skupne vrednosti transakcij na trgih, ki jih zadeva sporna kršitev, in na drugih trgih sektorja kemičnih proizvodov ter trdi, da gre v obravnavani zadevi za ekonomsko nepomembne trge. Komisiji očita, da nezakonito ni upoštevala tega vidika kršitve in na tej podlagi znižala globe.
- 85 V zvezi s tem je treba ponoviti, da je v skladu z metodo, določeno v Smernicah za določitev osnovnega zneska globe (glej točko 7 zgoraj), ta znesek odstotek vrednosti prodaje, opravljene v povezavi s kršitvijo, pomnožen s številom let udeležbe pri kršitvi, ki se mu doda vstopna pristojbina, ki je prav tako določena kot odstotek zadevne vrednosti prodaje.
- 86 Iz tega sledi, kot utemeljeno zatrjuje Komisija, da metoda, ki je bila v obravnavani zadevi uporabljena za določitev osnovnega zneska globe, skoraj samodejno upošteva večjo ali manjšo ekonomsko pomembnost trga, ki ga zadeva kršitev, v primerjavi z ostalimi trgi, saj se ekonomska pomembnost nujno odraža v obsegu prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, in torej v večjem ali manjšem osnovnem znesku globe. Če je bila uporabljena ta metoda, očitno ni treba še dodatno zmanjšati globe, da bi se upoštevala domnevno manjša pomembnost trga, na katerega se nanaša kršitev, in to tudi ne glede na vprašanje, ali je utemeljeno in primerno upoštevati ta element.
- 87 Kar zadeva prejšnjo odločbo Komisije, na katero se sklicuje tožeča stranka, gre za Odločbo Komisije z dne 9. decembra 2004 v zvezi s postopkom iz člena 81 [ES] in iz člena 53 [EGP] (Zadeva COMP/E-2/37.533 – holin klorid) (UL 2005 L 190, str. 22). Ker je bila ta odločba izdana leta 2004, so bili zneski glob, naloženi z navedeno odločbo, določeni po metodi, drugačni od te, opredeljene v Smernicah, ki so bile objavljene leta 2006. Zato iz te odločbe ni mogoče koristno sklepati o zakonitosti in primernosti globe, naložene tožeči stranki v obravnavani zadevi. Kljub temu pa je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso predhodna upravna praksa Komisije ne šteje za upoštevni pravni okvir za globe na področju prava konkurence (sodbi Sodišča z dne 21. septembra 2006 v zadevi JCB Service proti Komisiji, C-167/04 P, ZOdl., str. I-8935, točka 205, in z dne 24. septembra 2009 v združenih zadevah Erste Group Bank in drugi proti Komisiji, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P in C-137/07 P, ZOdl., str. I-8681, točka 233).

- 88 Poleg tega je treba navesti, kot utemeljeno opozarja Komisija, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 8. julija 2004 v zadevi Mannesmannröhren-Werke proti Komisiji (T-44/00, ZOdl., str. II-2223, točka 229) izrecno zavrnilo trditev, da je treba globe določiti neposredno glede na velikost prizadetega trga. Splošno sodišče je navedlo, da je ta dejavnik samo eden izmed drugih upoštevni dejavnikov in da mora biti globa, ki se naloži podjetju zaradi kršitve na področju konkurence, v skladu z upoštevni določbami, kot jih razlaga sodna praksa, sorazmerna s kršitvijo kot celoto, pri čemer je treba zlasti upoštevati njeno težo, ki jo je treba določiti upoštevajoč številne dejavnike.
- 89 Tožeča stranka se je v utemeljitev svojih navedb sklicevala tudi na zgoraj v točki 70 navedeno sodbo Groupe Danone proti Komisiji (točka 191). V tej pa je navedeno, da je absolutna vrednost zadevne prodaje prav tako upošteven kazalnik teže kršitve, saj verodostojno izraža ekonomski pomen poslov, ki jih kršitev želi izločiti iz konkurence. Ne le, da ta ugotovitev nikakor ne podpira argumentacije, ki jo je navedla tožeča stranka v okviru tega dela prvega tožbenega razloga, temveč celo potrjuje, da je metoda, opredeljena v Smernicah, za določitev osnovnega zneska globe na podlagi vrednosti prodaje, opravljene v povezavi z inflacijo, primerna.
- 90 Komisiji glede na zgornje ugotovitve ni mogoče očitati, da v obravnavani zadevi ni znižala globe, naložene tožeči stranki in izračunane po metodi, določeni v Smernicah, da bi upoštevala domnevno manjši ekonomski pomen trgov, ki jih zadeva sporna kršitev. Poleg tega je glede na neomejeno pristojnost Splošnega sodišča v zvezi z globami treba ugotoviti, da nič v argumentaciji, ki jo je tožeča stranka navedla v okviru tega dela, ne omogoča sklepa, da znesek globe, kot je določen v izpodbijani odločbi, presega to, kar je primerno. Zato je treba tudi tretji del tega tožbenega razloga zavrni.

Četrty del prvega tožbenega razloga: napačna presoja teže udeležbe tožeče stranke pri kršitvi

- 91 Tožeča stranka navaja, da je, kadar kršitev stori več podjetij, treba preučiti težo udeležbe vsakega od njih. V obravnavani zadevi pa naj bi obstajalo več Komisiji poznanih elementov, ki naj bi dokazovali, da je bila udeležbe tožeče stranke minimalnega pomena. Prvič, kršitev naj bi se začela in se nadaljevala na pobudo nekega drugega podjetja, in sicer družbe Almamet. Tožeča stranka naj bi sicer res bila udeležena v kartelu, vendar naj ne bi bila njegov vodja. Drugič, bila naj bi najmanjši član kartela iz vidika prometa, na katerega se je nanašal kartel in ki se ga je upoštevalo pri določitvi globe. Poleg tega naj bi jo drugi člani kartela prisilili, da je kupovala magnezij pri enem od podjetij, ki so bila udeležena v kartelu, in sicer pri skupini Ecka. Iz tega naj bi sledilo, da je bila tožeča stranka zgolj nepomemben član kartela, na katerega naj bi drugi člani na sestankih izvajali ekonomski pritisk. Tretjič in nazadnje, tožeča stranka opozarja, da je glede na njeno celotno velikost veliko manjše podjetje kot večina drugih članov kartela. Po njenem mnenju bi morali biti vsi ti elementi upoštevani v izpodbijani odločbi, da bi se znižala ocena teže njene udeležbe pri kršitvi in da bi bil zato v njenem primeru določen nižji osnovni znesek globe.
- 92 V zvezi s to argumentacijo je treba uvodoma navesti, da je iz sodne prakse razvidno, da je treba, kot trdi tožeča stranka, če je neko kršitev storilo več podjetij, v okviru določanja zneska glob preučiti težo udeležbe vsakega od njih, kar vključuje predvsem ugotavljanje njihovih vlog med sodelovanjem pri kršitvi. Ta sklep logično izhaja iz načela individualizacije kazenskih sankcij, ki se uporablja v vseh upravnih postopkih, ki se lahko končajo s sankcijami na podlagi pravil o konkurenci, določenih v pravu Unije, in v skladu s katerim je treba podjetje kaznovati le za dejanja, ki so mu očitana individualno (glej zgoraj v točki 70 navedeno sodbo Groupe Danone proti Komisiji, točki 277 in 278 ter navedena sodna praksa).
- 93 Vendar Smernice, kot pravilno navaja Komisija, ravno zaradi uveljavitve teh načel v točkah 28 in 29 določajo prilagoditev osnovnega zneska globe glede na nekatere oteževalne ali olajševalne okoliščine, podane v zvezi s posameznim podjetjem. Ob tem ni nikakor mogoče grajati metode, ki jo je Komisija izbrala v Smernicah in ki jo sestavljata, prvič, določitev istega deleža prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, za vse udeležence pri kršitvi, da bi se določil osnovni znesek globe, in drugič, prilagoditev

navzgor ali navzdol tako določenega osnovnega zneska za posameznega udeleženca glede na njemu lastne oteževalne ali olajševalne okoliščine, da bi se odrazila teža njegove udeležbe v kartelu (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 8. oktobra 2008 v zadevi Carbone-Lorraine proti Komisiji, T-73/04, ZOdl., str. II-2661, točka 100, in zgoraj v točki 74 navedeno sodbo Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 58).

- 94 Tako je treba preučiti, ali okoliščine, na katere se sklicuje tožeča stranka v svoji argumentaciji v zvezi s tem delom prvega tožbenega razloga, upravičujejo, da se ji naloži manjša globa od tiste, ki ji je bila naložena v izpodbijani odločbi. Navsezadnje ni važno, ali bi moralo tako znižanje globe, naložene tožeči stranki, biti posledica zmanjšanja osnovnega zneska globe ali priznanja olajševalnih okoliščin v zvezi z njo.
- 95 Na prvem mestu, kar zadeva domnevno vlogo družbe Almamet, vodje kršitve, je treba navesti, da v skladu s točko 28, zadnja alineja, Smernic, vloga vodje ali pobudnika kršitve lahko utemeljuje zvišanje osnovnega zneska globe. Z drugimi besedami, zadevna trditev tožeče stranke bi, če bi se izkazala za utemeljeno, utemeljevala zvišanje globe družbe Almamet, ne pa znižanje globe tožeče stranke. Vendar ta ugotovitev ne omogoča, da bi se ta očitek tožeče stranke že takoj zavrnil kot brezpredmeten. Glede na okoliščine posameznega primera je namreč sredstvo, ki je najprimernejše za popravilo neenakega obravnavanja več udeležencev kršitve na podlagi dejstva, da je bila teža kršitvenega ravnanja nekaterih udeležencev podcenjena v primerjavi s težo kršitvenega ravnanja drugih, povečanje globe, ki je bila naložena prvim (glej v tem smislu zgoraj v točki 74 navedeno sodbo Novácké chemické závody proti Komisiji, točki 55 in 56 ter navedena sodna praksa).
- 96 Vendar je treba ta očitek, ne da bi se bilo treba spraševati o tem, ali se sodna praksa, navedena v zgornji točki, lahko uporabi v primeru tožeče stranke, vsekakor zavrniti kot neutemeljen.
- 97 V utemeljitev svoje trditve, da je bila družba Almamet vodja kartela, namreč tožeča stranka navaja zgolj, da je to podjetje organiziralo skoraj vse sestanke kartela. Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na točki 64 in 67 obrazložitve izpodbijane odločbe, v skladu s katerima sta prva sestanka kartela potekala v prostorih družbe Almamet in ju je organizirala odgovorna oseba te družbe.
- 98 Najprej je treba ugotoviti, da je iz teh dveh točk obrazložitve izpodbijane odločbe sicer zares razvidno, da sta sestanka 22. aprila 2004 in 7. septembra 2004, ki sta se nanašala na kalcijev karbid v prahu, potekala v prostorih družbe Almamet, vendar pa je netočno navajati, da je navedeno podjetje organiziralo vse sestanke kartela.
- 99 Iz točke 69 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, so se na sestanku 7. septembra 2004 udeleženci, med njimi tudi tožeča stranka, odločili, da bodo organizirali redne podobne sestanke in izmenično prevzemali odgovornost za njihovo organizacijo. V izpodbijani odločbi je v nadaljevanju v točkah od 70 do 89 obrazložitve izpodbijane odločbe omenjenih devet drugih sestankov glede kalcijevega karbida v prahu, ki so jih organizirali različni udeleženci kartela. V točki 78 obrazložitve izpodbijane odločbe je navedeno, da je tožeča stranka sama organizirala sedmi sestanek, ki je potekal 22. novembra 2005 na Dunaju (Avstrija), česar ta ni zanikala. Poleg tega je bilo v skladu s točko 90 obrazložitve izpodbijane odločbe na enajstem in dvanajstem sestanku glede istega proizvoda odločeno, da bo tožeča stranka odgovorna za organizacijo naslednjega sestanka (ki je bil nato odpovedan, kot je razvidno iz točke 91 obrazložitve te določbe), ki bi moral potekati na Dunaju 9. januarja 2007. Tožeča stranka je v ta namen že opravila rezervacijo v nekem hotelu.
- 100 V zvezi s granulatom kalcijevega karbida je Komisija v točki 98 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da je prvi sestanek potekal 7. aprila 2004 v hotelu v Sloveniji in da ga je organizirala družba TDR-Metalurgija d. d. Tožeča stranka in družba Novácké chemické závody sta bili edini drugi podjetji, ki sta sodelovali na tem sestanku. V točki 99 obrazložitve izpodbijane odločbe se Komisija sklicuje na druga sestanka v Bratislavi (Slovaška) med istimi tremi proizvajalci tega proizvoda. Vendar dodaja, da

so bila vprašanja v zvezi z granulatom kalcijevega karbida obravnavana tudi bodisi na sestankih v zvezi s kalcijevim karbidom v prahu bodisi na posebnih sestankih, ki so potekali kot nadaljevanje prvih (glej točki 101 in 108 obrazložitve izpodbijane odločbe).

- 101 Kar zadeva sestanke dela kartela, ki se je nanašal na magnezij in pri katerem tožeča stranka ni bila udeležena, Komisija v točki 115 obrazložitve izpodbijane odločbe navaja, da so bila tri podjetja, ki so sodelovala na teh sestankih, med katerimi je bila tudi družba Almamet, izmenično odgovorna za njihovo organizacijo in kritje stroškov, povezanih z njimi.
- 102 V zvezi z argumentom, da je bila družba Almamet vodja in pobudnik kršitve zaradi tega, ker je organizirala prva dva sestanka, je treba navesti, da je Splošno sodišče podoben argument preučilo in zavrnilo v zgoraj v točki 74 navedeni sodbi Novácké chemické závody proti Komisiji (točke od 77 do 79), ki se je nanašala na tožbo, ki jo je zoper izpodbijano odločbo vložil nek drug udeleženec istega kartela.
- 103 Splošno sodišče je navedlo, da je iz točke 54 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je bil po mnenju Komisije sporazum v zvezi s kalcijevim karbidom v prahu posledica padanja cen tega proizvoda od začetka enaindvajsetega stoletja, povečevanja stroškov proizvodnje in upadanja povpraševanja. V skladu s točko 104 obrazložitve izpodbijane odločbe je bil položaj enak tudi na trgu granulata kalcijevega karbida. V tej točki obrazložitve je naveden „zaposleni pri družbi Akzo Nobel“, ki naj bi zatrdil, da naj bi bilo za vse dobavitelje zadevnega proizvoda „nujno zvišanje cen“. Komisija v zvezi z magnezijem, ki se prav tako uporablja v metalurški industriji in je zamenljiv s kalcijevim karbidom v prahu, v točki 113 obrazložitve izpodbijane odločbe priznava, da se je povpraševanje po tem proizvodu povečalo, vendar dodaja, da „so se dobavitelji prav tako zavedali večanja moči svojih strank na trgu“ in so bili poleg tega pod vse večjim pritiskom po prihodu novih kitajskih konkurentov na trg.
- 104 Splošno sodišče je ugotovilo, da v tem kontekstu ni pomembno, kdo je bil pobudnik organizacije prvega srečanja, ker je ta pobuda zgolj izražala skrb, ki jih je imelo več proizvajalcev zadevnega proizvoda. Zato je zavrnilo argument, da naj bi Komisija neupravičeno opustila upoštevanje oteževalne okoliščine v zvezi z nekaterimi drugimi udeleženci, med drugim družbo Almamet, ker naj bi bili vodje ali pobudniki kršitve.
- 105 Te ugotovitve, ki jih argumentacija tožeče stranke nikakor ne more omajati, omogočajo, da se kot neutemeljen zavrne tudi enak očitek, ki ga je ta stranka navedla v obravnavani zadevi.
- 106 Na drugem mestu, dejstvo, na katero se sklicuje tožeča stranka, da je najmanjši član kartela glede na velikost prometa, opravljenega s proizvodi, ki jih zadeva ta kartel, je zadosti upoštevano z metodo za izračun osnovnega zneska globe, ki je določena v Smernicah in ki pomeni izračun navedenega zneska glede na vrednost prodaje, opravljene v povezavi s kršitvijo. Očitno je, da manjši promet na zadevnem trgu pomeni določitev manjšega osnovnega zneska.
- 107 Kar zadeva argument, da je bila tožeča stranka nepomemben član kartela, je treba navesti, da je bila „izključno pasivna ali „sledi svojemu vodji“ vloga“ podjetja pri storitvi kršitve izrecno določena kot olajševalna okoliščina v točki 3, prva alineja, Smernic iz leta 1998, vendar ni bila ponovljena na netaksativnem seznamu olajševalnih okoliščin v točki 29 Smernic.
- 108 Tožeča stranka na noben način ne izpolnjuje pogojev za priznanje take olajševalne okoliščine, tudi če bi bilo to v okviru Smernic mogoče. Kot je Splošno sodišče razsodilo v sodbi z dne 9. julija 2003 v zadevi Cheil Jedang proti Komisiji (T-220/00, Recueil, str. II-2473, točki 167 in 168), taka pasivna ali sledilna vloga pri storitvi kršitve pomeni, da zadevno podjetje ni „izstopalo“, to je, da ni dejavno sodelovalo pri oblikovanju enega ali več protikonkurenčnih sporazumov. Kot elemente, ki lahko prikazujejo pasivno vlogo podjetja znotraj kartela, je mogoče upoštevati njegovo v primerjavi z navadnimi udeleženci

kartela znatno manj redno udeležbo na sestankih in pozen vstop na trg, ki je predmet kršitve, neodvisno od trajanja njegove udeležbe pri tej kršitvi, ali tudi obstoj izrecnih izjav, ki so jih o tem dali predstavniki tretjih podjetij, ki so sodelovala pri kršitvi.

- 109 V obravnavani zadevi pa je tožeča stranka sodelovala na vseh sestankih kartela, ki so zadevali proizvoda, ki ju prodaja, in sicer kalcijev karbid v prahu in granulat kalcijevega karbida (glej točke od 64 do 88, 98 in 99 obrazložitve izpodbijane odločbe). Poleg tega je en sestanek organizirala sama in sprejela odgovornost za organizacijo drugega (glej točko 99 zgoraj). Iz izpodbijane odločbe je tudi razvidno, da je bilo njeno sodelovanje na sestankih, na katerih je bila prisotna, primerljivo s sodelovanjem drugih udeležencev. V zgoraj navedenih točkah obrazložitve izpodbijane odločbe je namreč navedeno, da so udeleženci na posameznih sestankih sporočali informacije o njihovi vrednosti prodaje in da je bila nato posodobljena tabela razdelitve trga. Poleg tega se je razpravljalo o cenah, ki naj se uporabijo, občasno pa je bilo določeno povišanje cen (glej na primer točki 67 in 68 obrazložitve izpodbijane odločbe). Iz točke 83 obrazložitve izpodbijane odločbe je tudi razvidno, da je drug član kartela, ki se ni mogel udeležiti sestanka 25. aprila 2006, tožeči stranki predhodno sporočil svoje številke, da bi jih posredovala članom kartela na tem sestanku. Na podlagi ničesar torej ni mogoče sklepati, da je bila tožeča stranka pasivna ali da je bila njena vloga pri kršitvi „nepomembna“ ali, splošneje, drugačna od vloge drugih udeležencev.
- 110 Kar nazadnje zadeva trditev tožeče stranke, da so jo drugi udeleženci kartela „prisilili“, da magnezij kupuje pri drugem udeležencu kartela, ta trditev – razen tega, da tožeča stranka ne pojasnjuje, kako in s katerimi sredstvi so ji drugi člani kartela lahko naložili tako obveznost – tudi če bi bila pravilna, ne zmanjšuje teže njene udeležbe pri kršitvi. Poleg tega je Splošno sodišče, kot upravičeno navaja Komisija, že presodilo, da podjetje, ki je pod pritiskom, da naj pristopi h kartelu, o tem lahko obvesti pristojne organe, namesto da pristopi h kartelu, in se zato ne more sklicevati na ta pritisk, da bi doseglo znižanje globe, ki mu je bila naložena (sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 in T-252/01, Recueil, str. II-1181, točka 344).
- 111 Na tretjem mestu, tožeča stranka prav tako ne more uspjeti z argumentom, da naj bi bila glede na njeno celotno velikost veliko manjše podjetje kot večina drugih članov kartela. Navesti je treba, prvič, da je v točki 30 Smernic navedeno, da bo Komisija posebno pozornost namenila zagotavljanju tega, da imajo globe dovolj odvračalni učinek in da zato lahko poveča globo, ki se naloži podjetjem, ki imajo posebno velike prihodke izven prodaje proizvodov in storitev, na katere se nanaša kršitev. Drugič, v skladu s točko 35 Smernic lahko v izjemnih primerih Komisija na zahtevo podjetja v posebnih socialnih in ekonomskih okoliščinah upošteva njegovo nezmožnost plačila. Torej Smernice pod nekaterimi določenimi pogoji dopuščajo možnost, da se pri določitvi globe upošteva znatna celotna velikost podjetja, ki je bilo udeleženo pri kršitvi pravil o konkurenci ali, obratno, zmanjšana možnost plačila podjetja v takem položaju.
- 112 Izven okvira teh možnosti pa podjetje zgolj iz razloga, da je v celoti veliko manjše od drugih udeležencev pri isti kršitvi, ne more predlagati znižanja globe, ki mu je bila naložena. Sodišče je namreč v sodbi z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji (C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 312) presodilo, da Komisiji, kadar so globe naložene več podjetjem, udeleženi pri isti kršitvi, pri določanju višine globe glede na težo in trajanje obravnavane kršitve ni treba zagotoviti, da končni zneski glob, ki jih izračuna za zadevna podjetja, odražajo vse razlike med njimi glede njihovega celotnega prometa.
- 113 Ker se je tožeča stranka omejila na to, da se za dosego znižanja osnovnega zneska globe, ki ji je bila naložena, sklicuje na svojo celotno velikost, ki naj bi bila manjša od velikosti drugih udeležencev istega kartela, je treba ta zadnji argument zavrniti in torej četrti del prvega tožbenega razloga v celoti. Poleg tega je treba iz istih razlogov in ob upoštevanju splošne opombe, navedene zgoraj v točki 26, v zvezi

z morebitno uporabo neomejene pristojnosti Splošnega sodišča ugotoviti, da ta argumentacija tožeče stranke ne omogoča sklepa, da znesek naložene globe, ki ga je Komisija določila v skladu z metodo, opredeljeno v Smernicah, presega to, kar je primerno.

Peti del prvega tožbenega razloga: Komisija ni upoštevala tega, da je bila tožeča stranka udeležena zgolj pri nekaterih sklopih kršitve

- 114 Tožeča stranka navaja, da je Komisija v izpodbijani odločbi ugotovila, da zadevni sporazumi in usklajena ravnanja pomenijo enotno in trajajočo kršitev. Tožeča stranka pa naj bi bila udeležena pri kršitvi samo v zvezi z dvema od treh zadevnih proizvodov, in sicer s kalcijevim karbidom v prahu in granulatom kalcijevega karbida, kot naj bi Komisija sama priznala. Sodna praksa naj bi zahtevala, da se taka delna udeležba upošteva pri presoji teže kršitve in določitvi zneska globe, česar pa naj Komisija v obravnavani zadevi ne bi storila. Po navedbah tožeče stranke bi Komisija v njenem primeru morala zmanjšati osnovni znesek globe, da bi se upoštevalo, da je bila udeležena pri kršitvi le v zvezi z dvema od treh zadevnih proizvodov. Poleg tega naj določitev enakega zneska globe za vsa podjetja, ki so bila udeležena pri kršitvi, ne bi bila zakonita, ker naj bi osnovni znesek globe, ki se naloži vsakemu udeležencu kartela, moral odražati razlike v obsegu udeležbe vsakega od njih pri kršitvi in torej v teži kršitve, ki naj bi jo storili.
- 115 Čeprav je res, da to, da podjetje ni bilo udeleženo pri vseh sestavnih delih kartela, ni upoštevno pri ugotovitvi, da je storilo kršitev, pa je treba ta element upoštevati pri presoji teže kršitve in, če je potrebno, določitvi zneska globe (sodba Sodišča z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točka 86).
- 116 Vendar je treba ugotoviti, da metodologija določitve globe, opredeljena v Smernicah in povzeta zgoraj v točki 7, v celoti izpolnjuje zahteve te sodne prakse. Kot je namreč Komisija navedla v točki 296 obrazložitve izpodbijane odločbe, se osnovni znesek globe določi na podlagi prodaje, ki jo zadevno podjetje opravi v povezavi s kršitvijo, kar pomeni, da se upošteva samo prodaja proizvodov, v zvezi s katerimi je bilo zadevno podjetje udeleženo pri kršitvi. Konkretno, glede tožeče stranke je bila upoštevana zgolj prodaja, ki jo je opravila v zvezi s kalcijevim karbidom v prahu in granulatom kalcijevega karbida, kar potrjuje točka 288 obrazložitve izpodbijane odločbe.
- 117 Poleg tega ni točno, kot trdi tožeča stranka, da je bil za vsa podjetja, ki so sodelovala pri kršitvi, določen enak osnovni znesek globe. Ta znesek se za vsako podjetje opredeli na podlagi prodaje, ki jo je samo opravilo v zvezi s kršitvijo. Zato je za vsakega udeleženca pri kršitvi določen drugačen osnovni znesek globe. Točka 308 obrazložitve izpodbijane odločbe, ki vsebuje preglednico, v kateri so navedeni osnovni zneski globe, določeni za vsako od podjetij, ki so bila udeležena pri sporni kršitvi, tudi potrjuje, da je bilo tudi v obravnavani zadevi vsekakor tako.
- 118 Zato peti del prvega tožbenega razloga ni utemeljen in ga je treba zavriniti. Poleg tega je treba ob upoštevanju splošne opombe, navedene zgoraj v točki 26, v zvezi z morebitno uporabo neomejene pristojnosti Splošnega sodišča ugotoviti, da ta argumentacija tožeče stranke ne omogoča sklepa, da osnovni znesek naložene globe, ki ga je Komisija določila v skladu z metodo, opredeljeno v Smernicah, presega to, kar je primerno.

Šesti del prvega tožbenega razloga: napačna uporaba prava in kršitev obveznosti obrazložitve v zvezi z določitvijo vstopne provizije

- 119 Na prvem mestu se tožeča stranka sklicuje na kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj Komisija ne bi zadosti obrazložila odločitve, da se za določitev vstopne provizije uporabi 17-odstotni delež. Meni, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve, kot je opredeljena v sodni praksi, ker je uporabila

stereotipno formulacijo in ker se ni opredelila o odločilnem vidiku pri določitvi vstopne provizije, in sicer o odvrtačalnem učinku, navedenem v točki 25 Smernic, ter o razlogih, iz katerih je ugotovila, da je delež, ki zagotavlja doseg zelenega odvrtačalnega učinka, 17 %.

- 120 Obseg obveznosti obrazložitve, določene v členu 253 ES je bil naveden zgoraj v točkah od 28 do 30. Kar natančneje zadeva obseg te obveznosti v zvezi z izračunom zneska globe, naložene zaradi kršitve pravil o konkurenci, pa iz ustaljene sodne prakse izhaja, da so zahteve stroge obličnosti, ki jih pomeni ta obveznost obrazložitve, izpolnjene, če Komisija v odločbi navede elemente presoje, na podlagi katerih je ocenila težo in trajanje kršitve, in elemente presoje, ki jih je upoštevala pri tem na podlagi okvirnih pravil, navedenih v njenih smernicah (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 6. decembra 2005 v zadevi Brouwerij Haacht proti Komisiji, T-48/02, ZOdl., str. II-5259, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 121 V obravnavani zadevi je Komisija v točki 291 obrazložitve izpodbijane odločbe in naslednjih pod naslovom „Določitev osnovnega zneska globe“ navedla elemente, ki jih je upoštevala pri določitvi osnovnega zneska globe za vse udeležence pri kršitvi, vključno z vstopno provizijo. Zlasti je v točkah od 292 do 296 obrazložitve izpodbijane odločbe analizirala težo kršitve in med drugim ugotovila (točka 294 obrazložitve), da kršitev, kot je ta v obravnavani zadevi, „zaradi svoje narave šteje med najtežje omejitve konkurence“. V točkah 297 in 298 obrazložitve izpodbijane odločbe se je sklicevala na skupni tržni delež udeležencev pri kršitvi (glej tudi točke od 28 do 34 zgoraj). Nazadnje se je v točkah 299 in 300 obrazložitve izpodbijane odločbe sklicevala na geografski obseg kartela, ki je naveden zgoraj v točki 1, in na dejstvo, da so kršitveni sporazumi „večinoma bili izvedeni, njihova uporaba pa se je nadzirala“.
- 122 Po navedbi teh ugotovitev je Komisija v točki 301 obrazložitve izpodbijane odločbe na njihovi podlagi določila odstotek, ki se uporabi za izračun osnovnega zneska globe. V zvezi z odstotkom, ki se uporabi za izračun vstopne pristojbine, je v točki 306 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla:
- „Glede na posebne okoliščine zadeve in upoštevajoč zgoraj preučena merila v zvezi z naravo in geografskim obsegom kršitve mora delež, ki ga je treba uporabiti za dodatni znesek, znašati 17 %“.
- 123 Iz tega je razvidno, da je Komisija v nasprotju z navedbami tožeče stranke v izpodbijani odločbi zadostno obrazložila svojo izbiro 17-odstotnega deleža za izračun vstopne pristojbine. Ni se omejila na „stereotipne formulacije“, ampak se je sklicevala na pred tem navedene točke obrazložitve v zvezi s težo kršitve (točke od 292 do 296 obrazložitve), v skladu s katerimi je šlo za kršitev, ki je zaradi svoje narave štela med najtežje v zvezi z geografskim obsegom kršitve. Uporabljeni merila so bila torej navedena dovolj natančno, zato je treba očitek glede kršitve obveznosti obrazložitve zavrnil.
- 124 Na drugem mestu tožeča stranka trdi, da tudi če je bila presoja Komisije pravilna, pa bi ta morala upoštevati njene argumente, navedene v upravnem postopku, in na podlagi tega določiti manjšo vstopno pristojbino ali celo te pristojbine sploh ne vključiti v osnovni znesek globe, ki ji je bila naložena. V zvezi s tem se tožeča stranka sklicuje na uvedbo notranjega programa izobraževanja v zvezi s kršitvami prava konkurence in krizni položaj, v katerem naj bi bila v obdobju trajanja kršitve. Poleg tega poudarja, da je bila edino pri kršitvi udeleženo podjetje, ki je izrazilo obžalovanje glede te udeležbe.
- 125 Glede te argumentacije je najprej treba navesti, da bo Komisija v skladu z besedilom točke 25 Smernic vstopno pristojbino „vključila v osnovni znesek“. Z drugimi besedami, v nasprotju s trditvami tožeče stranke se Komisiji ni treba odločati, ali je treba v osnovni znesek globe, ki jo mora naložiti, vključiti vstopno pristojbino ali ne. Metoda, opredeljena v Smernicah, ki se je Komisija mora držati, določa vključitev tega zneska v osnovni znesek.

- 126 Poleg tega je iz točk 324 in 329 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija trditve tožeče stranke v zvezi z uvedbo notranjega programa izobraževanja in s tem, da je bila v času trajanja kršitve v položaju ekonomske krize, upoštevala v okviru preučitve morebitnih olajševalnih okoliščin, ki jih je treba priznati glede vsakega udeleženca kartela.
- 127 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je vstopna pristojbina iz točke 25 Smernic del osnovnega zneska globe, ki mora, kot je razvidno iz točke 19 navedenih Smernic, odražati težo kršitve in ne relativne teže udeležbe vsakega od zadevnih podjetij pri kršitvi. V skladu s sodno prakso je treba to zadnje vprašanje preučiti v okviru morebitne uporabe oteževalnih ali olajševalnih okoliščin. Zato Komisija odstotek vrednosti prodaje iz točke 25 Smernic in odstotek iz točke 21 navedenih smernic lahko določi v isti višini za vse udeležence kartela (glej zgoraj v točki 74 navedeno sodbo Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 128 Torej Komisiji ni mogoče očitati, da je napačno uporabila pravo ali da je kršila svoje Smernice s tem, da v zvezi s tožečo stranko pri določitvi vstopne provizije ni določila deleža vrednosti prodaje, nižjega od 17 %, upoštevajoč zatrjevane posebne okoliščine, povzete zgoraj v točki 124. Te okoliščine je treba preučiti v okviru presoje morebitnih olajševalnih okoliščin, ki jih je treba priznati v zvezi s tožečo stranko, dve od teh okoliščin pa sta v izpodbijani odločbi navedeni kot olajševalni, kar je že bilo omenjeno zgoraj v točki 126.
- 129 Res je, da Komisija v zvezi s tožečo stranko ni priznala nobene olajševalne okoliščine. Vendar pa je treba vprašanje, ali je ta presoja napačna, ker naj bi zgoraj navedene trditve tožeče stranke utemeljevale priznanje takih okoliščin, preučiti v okviru drugega tožbenega razloga, s katerim tožeča stranka prav iz tega razloga Komisiji očita, da je napačno uporabila pravo. Poleg tega tožeča stranka v okviru argumentacije, navedene v utemeljitev tega tožbenega razloga, te trditve ponavlja in razširja.
- 130 Na tretjem mestu tožeča stranka Komisiji očita, da je kršila načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti s tem, da je določila „enako [vstopno pristojbino] za vsa podjetja, ki so bila udeležena pri kršitvi“. Prvič, trdi, da je nujnost zagotoviti odvrtačnost večja v zvezi s podjetji, ki so bila v preteklosti že večkrat udeležena v kartelih, kar naj bi veljajo za nekatere udeležence spornega kartela, in sicer za družbi Akzo Nobel in Degussa AG. Tožeča stranka pa naj v preteklosti ne bi še nikoli bila naslovnica odločbe Komisije zaradi kršitve člena 81 ES. Načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti bi med drugim iz tega razloga morali Komisijo privedi do tega, da bi za tožečo stranko določila veliko manjšo vstopno pristojbino kot za družbi Akzo Nobel in Degussa. Drugič, trdi da je pri določitvi vstopne provizije treba upoštevati tudi relativno velikost posameznih podjetij, udeleženih pri kršitvi. Sodna praksa naj bi zlasti priznavala upoštevnost skupnega prometa podjetja za določitev finančne zmožnosti članov kartela. Velikost tožeče stranke in njen promet pa naj bi znašala zgolj delček velikosti in prometa drugih podjetij, ki so bila udeležena pri kršitvi, zlasti družb Akzo Nobel in Degussa. Komisija naj pri določitvi vstopne provizije te znatne razlike ne bi upoštevala. Pravilna presoja naj bi jo morala privedi do tega, da bi za tožečo stranko določila delež, veliko manjši od 17 %.
- 131 Tudi teh argumentov ni mogoče sprejeti. Najprej je treba pojasniti, da Komisija v nasprotju s trditvami tožeče stranke ni določila enake vstopne provizije za vse udeležence kartela. Res je sicer, da je za vse določila enak odstotek (17 %), ki se uporabi za izračun navedene pristojbine. Ker pa znesek, imenovan „vstopna pristojbina“, znaša odstotek vrednosti prodaje, ki jo je v povezavi s kršitvijo opravil posamezen udeleženec kartela, je za vsakega od teh drugačen glede na različne opravljene vrednosti prodaje (zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 58).
- 132 Kar nato zadeva družbe, ki so ponovile kršitev, kot sta družbi Akzo Nobel in Degussa, je treba navesti, da ugotovitve, navedene zgoraj v točki 127, utemeljujejo tudi, da se oteževalne okoliščine (kot je ponovitev kršitve), ki jih je treba upoštevati v zvezi z nekaterimi udeleženci pri kršitvi, upoštevajo v fazi, kasnejši od faze določitve zneska globe, ki sledi določitvi osnovnega zneska, katerega del je tudi

vstopna provizija. Smernice Komisije, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 7, med drugim določajo tudi zvišanje osnovnega zneska globe pri oteževalnih okoliščinah. Ponovitev kršitve je med navedenimi oteževalnimi okoliščinami netaksativno naštet v točki 28, prva alinea, Smernic.

- 133 Komisija je v obravnavani zadevi to oteževalno okoliščino v zvezi z družbama Akzo Nobel in Degussa, kot je razvidno iz točk 309 in 310 obrazložitve izpodbijane odločbe, dejansko priznala in njuna osnovna zneska globe povečala za 100 % in za 50 %.
- 134 Zato ni mogoče sprejeti argumenta tožeče stranke, da bi bilo treba zanjo pri izračunu vstopne provizije uporabiti manjši odstotek kot za druge udeležence kartela, zlasti za zgoraj navedeni podjetji, ki sta ponovili kršitev.
- 135 Nazadnje je iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 111 do 113, treba skleniti, da zatrjevane razlike med velikostjo in skupnim prometom tožeče stranke in drugih udeležencev kartela, tudi če bi bile podane, ne bi omogočale izbire manjšega odstotka za določitev vstopne pristojbine tožeče stranke.
- 136 Glede na vse navedene ugotovitve je treba šesti del prvega tožbenega razloga zavrniti. Poleg tega je treba ob upoštevanju splošne opombe, navedene zgoraj v točki 26, v zvezi z morebitno uporabo neomejene pristojnosti Splošnega sodišča ugotoviti, da ta argumentacija tožeče stranke ne omogoča sklepa, da osnovni znesek naložene globe, ki ga je Komisija določila v skladu z metodo, opredeljeno v Smernicah, presega to, kar je primerno. Zato je treba prvi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

Drug tožbeni razlog: Komisija nezakonito ni upoštevala olajševalnih okoliščin v prid tožeče stranke

- 137 Tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba ni zakonita, ker naj Komisija ne bi upoštevala pomembnih olajševalnih okoliščin v njen prid. Ta tožbeni razlog je sestavljen iz petih delov, ki zadevajo, prvič, neizvršitev spornih sporazumov, neobstoj nastanka obogatitve tožeče stranke in škode za potrošnike, drugič, neupoštevanje dejanskega sodelovanja tožeče stranke, tretjič, neupoštevanje priznanja in obžalovanja tožeče stranke, četrtič, neupoštevanje ukrepov za uskladitev, ki jih je sprejela tožeča stranka, in petič, neupoštevanje kriznega stanja v sektorju proizvodnje kalcijevega karbida in tožeče stranke same.

Uvodne ugotovitve

- 138 Kot je že bilo navedeno zgoraj v točki 92, je treba, če je neko kršitev storilo več podjetij, v okviru določanja zneska glob preučiti težo udeležbe vsakega od njih.
- 139 V skladu s to ugotovitvijo je v točki 29 Smernic določena prilagoditev osnovnega zneska globe glede na nekatere olajševalne okoliščine, ki so značilne za posamezno zadevno podjetje. V tej točki je zlasti določen netaksativen seznam olajševalnih okoliščin, ki jih je mogoče upoštevati. Vendar pa se lahko za znižanje zneska globe upoštevajo tudi druge okoliščine, ki niso naštet na eksemplifikativnem seznamu iz točke 29 Smernic, če so take, da lahko znižajo težo udeležbe zadevne osebe ali subjekta (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2012 v zadevi Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, T-400/09, točka 61).
- 140 Te uvodne ugotovitve je treba upoštevati pri analizi različnih delov tega tožbenega razloga.

Prvi del drugega tožbenega razloga: neizvršitev spornih sporazumov ter neobstoj nastanka obogatitve tožeče stranke in škode za potrošnike

141 V prvem delu tožeča stranka v bistvu ponavlja argumente, povzete zgoraj v točkah od 66 do 68, ki po njenem mnenju kažejo, da so bili sporni sporazumi izvršeni zgolj delno in da kršitev ni imela nobenega učinka na trg, ni škodovala strankam in udeležencem ni omogočila pridobitne neupravičene koristi. Meni, da bi Komisija te navedene okoliščine morala upoštevati kot olajševalne okoliščine in znižati znesek globe.

142 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da je Komisija v točkah 318 in 319 izpodbijane odločbe Komisija navedla:

„(318) Kot je navedeno v točki 193 obrazložitve, je do izvršitve sporazumov, sklenjenih med dobavitelji kalcijevega in magnezija, vsekakor prišlo. Družbe so ves čas trajanja kartela izmenjevale občutljive poslovne informacije, si delile stranke, se odločale, da bodo uporabile dogovorjena zvišanja cen, in so razpravljale o sprejetju sporazumov o kvotah, tako da so posodabljale svoje preglednice razdelitve trga. Sporazumi niso preprečili nadaljnjega tekmovanja med udeleženci, vendar obstoj tekmovalnosti in goljufij ne spremeni ugotovitve, da so bili sporazumi izvršeni in so povzročili omejitev konkurence med dobavitelji kalcijevega karbida in magnezijevega granulata.

(319) Poleg tega noben od udeležencev ni izjavil, da ni sprejel čisto nobenega ukrepa za izvršitev in uporabo nezakonitih sporazumov. Natančneje, noben udeleženec ni predložil dokazov, ki bi kazali, da je bilo njegovo ravnanje na trgu konkurenčno in se je podjetje tako dejansko izognilo izvajanju teh sporazumov, ali vsaj, da je tako jasno in znatno kršilo obveznosti glede izvrševanja tega kartela, da je s tem oviralo njegovo delovanje. [...]. Goljufanje ni v nobenem primeru povzročilo neizvedbe sklenjenih sporazumov, ampak se je vsakič začelo s sprejetjem dogovorjenih ukrepov. O goljufanju so na sestankih kartela potekale živahne razprave, in, če je bilo potrebno, se ga je izravnilo.“

143 Iz tega je razvidno, da je Komisija menila, da so bili sporni sporazumi vsekakor izvedeni. Komisija je pri presoji morebitnih olajševalnih okoliščin upravičeno ugotovila, da to, da navedeni sporazumi niso v celoti izključili konkurence med udeleženci, ter obstoj tekmovalnosti in goljufij ne vpliva na dejanski obstoj kršitve. Iz sodne prakse, na katero se v bistvu sklicuje tudi Komisija v navedeni točki 318 obrazložitve izpodbijane odločbe, je namreč razvidno, da bi lahko podjetje, ki kljub usklajevanju s konkurenti vodi bolj ali manj neodvisno tržno politiko, zgolj poskušalo izkoristiti kartel v svojo korist in da bi lahko podjetja enostavno zmanjšala tveganje plačila visoke globe tako, da bi najprej imela korist od nedopustnega kartela in nato bila deležna znižanja globe iz razloga, da so imela le omejeno vlogo pri izvrševanju kršitve, medtem ko je njihovo vedenje spodbudilo druga podjetja, da so ravnala bolj škodljivo za konkurenco (glej zgoraj v točki 69 navedeno sodbo Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, točka 491 in navedena sodna praksa). Kot je Sodišče potrdilo v sodbi KME Germany in drugi (točke od 94 do 96), navedeni zgoraj v točki 58, taka stroga razlaga pogojev za priznanje olajševalne okoliščine v zvezi z neizvršitvijo kršitvenih sporazumov nikakor ne pomeni napačne uporabe prava.

144 Kot je navedeno v točki 319 obrazložitve izpodbijane odločbe, se lahko olajševalna okoliščina tožeči stranki ali drugemu udeležencu kartela prizna samo v primeru, navedenem v točki 29, tretja alineja, Smernic, da je zadevno podjetje dokazalo, da je bila njegova udeležba pri kršitvi bistveno omejena, ter je prikazalo, da je bilo v obdobju, ko je bilo udeleženo pri sporazumih, ki pomenijo kršitev, njegovo ravnanje na trgu konkurenčno in se je tako dejansko izognilo izvajanju teh sporazumov (glej v tem smislu zgoraj v točki 139 navedeno sodbo Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 86 in navedena sodna praksa). Vendar je treba ugotoviti, da tožeča stranka tega nikakor ni dokazala.

145 Kar poleg tega zadeva trditev tožeče stranke, da ni imela nobene koristi od udeležbe pri kršitvi, to dejstvo, tudi če bi bilo dokazano, prav tako ne bi moglo pomeniti olajševalne okoliščine. Kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse, navedene tudi v točki 320 obrazložitve izpodbijane odločbe, dejstvo, da podjetje od kršitve ni imelo nobene koristi, ni ovira za naložitev globe, sicer bi ta izgubila svoj odvrtačalni učinek. Iz tega izhaja, da Komisija pri določanju zneska glob ni treba upoštevati, da zadevna kršitev ne prinaša nobene koristi (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 25. junija 2010 v zadevi Imperial Chemical Industries proti Komisiji, T-66/01, ZOdl., str. II-2631, točka 443 in navedena sodna praksa).

146 Tožeča stranka meni tudi, da je kot olajševalno okoliščino treba upoštevati to, da kršitev ni vplivala na trg. Glede tega pa zadošča napotiti na ugotovitve, navedene zgoraj v točkah od 78 do 80, v skladu s katerimi trditve tožeče stranke, da sporna kršitev ni vplivala na trg, nikakor niso bile dokazane. Kakor koli pa je iz ugotovitve, navedene zgoraj v točki 81 razvidno, da gre za resno kršitev in da zato ne bilo mogoče priznati olajševalne okoliščine zaradi domnevnega neobstoja učinkov kršitve na trg, tudi če bi bili predloženi dokazi za te trditve.

147 Zato je prvi del drugega tožbenega razloga treba zavriniti.

Drugi del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje dejanskega sodelovanja tožeče stranke

148 Tožeča stranka Komisiji očita, da kot olajševalne okoliščine, ki bi utemeljevala znižanje globe, nezakonito ni upoštevala njenega dejanskega sodelovanja. Ta del drugega tožbenega razloga bo preučen skupaj s tretjim tožbenim razlogom, s katerim je tesno povezan, poleg tega pa se tudi tožeča stranka sklicuje na argumentacijo, navedeno v utemeljitev zadnjemavedenega tožbenega razloga.

Tretji del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje priznanja in obžalovanja tožeče stranke

149 Tožeča stranka trdi, da lahko Komisija v skladu s sodno prakso zniža globo, če podjetje prizna svojo udeležbo pri kršitvi. Navaja, da je takoj priznala celotno očitano kršitev, in meni, da bi se to moralo upoštevati kot olajševalna okoliščina pri določitvi zneska globe, ki ji je bila naložena. Dodaja, da je edina članica kartela, ki je izrecno izrazila svoje obžalovanje zaradi kršitve, ki jo je storila. Sklicuje se na izjave svojega lastnika, ki jih je glede tega podal na obravnavi v okviru upravnega postopka, in meni, da bi ji tudi zaradi tega morala biti priznana olajševalna okoliščina.

150 Glede tega je treba navesti, da to, da zadevno podjetje zgolj ne izpodbija dejstev, ni navedeno med olajševalnimi okoliščinami, eksemplifikativno naštetimi v točki 29 Smernic. Obvestilo Komisije o nenalaganju glob in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL 1996, C 207, str. 4) v točki D(2) dejansko določa znižanje globe zaradi sodelovanja za podjetje, ki je po prejemu obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah Komisijo obvestilo, da ne izpodbija resničnosti dejstev, na katerih temeljijo njene obtožbe. Sodna praksa, na katero se sklicuje tožeča stranka, se nanaša na primere, za katere se je uporabljalo to obvestilo. V obravnavani zadevi pa se zadevno obvestilo ne uporablja, saj je bilo nadomeščeno z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002, v katerem tako znižanje ni predvideno.

151 V zvezi s tem je treba navesti, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 74, da Komisija sicer ne sme odstopiti od pravil, ki jih je določila, ne da bi navedla razloge, ki so v skladu z načelom enakega obravnavanja, vendar pa nasprotno lahko ta pravila svobodno spremeni ali jih nadomesti in ji ni mogoče očitati, da v primeru, za katerega se uporabijo nova pravila, ni upoštevala olajševalne okoliščine, ki v teh pravilih ni določena, zgolj zato, ker je bila določena v prejšnjih pravilih.

- 152 Iz tega sledi, da zgolj to, da je Komisija v prejšnjih odločbah, sprejetih v skladu s pravili in prakso, ki so bili od takrat spremenjeni, upoštevala to, da podjetje, ki je bilo udeleženo v kartelu, ni izpodbijalo očitanih mu dejstev, za znižanje globe temu podjetju, ne pomeni, da je bila v obravnavani zadevi zavezana tožeči stranki znižati globo iz istega razloga (glej v tem smislu zgoraj v točki 139 navedeno sodbo Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 60).
- 153 Tako je treba v okviru analize tega tožbenega razloga preučiti, ali je lahko to, da tožeča stranka ni izpodbijala očitanih ji dejstev in da je izrazila obžalovanje, zmanjšalo težo njene udeležbe pri kršitvi in utemeljilo znižanje zneska naložene ji globe (glej v tem smislu zgoraj v točki 139 navedeno sodbo Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 61).
- 154 Glede tega je treba navesti, da je zmanjšanje globe zaradi sodelovanja v upravnem postopku v skladu z ustaljeno sodno prakso upravičeno le, če je ravnanje zadevnega podjetja Komisiji omogočilo, da je lažje ugotovila obstoj kršitve in jo po potrebi tudi odpravila (glej zgoraj v točki 139 navedeno sodbo Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 155 V obravnavani zadevi je treba navesti, da je Komisija tožeči stranki očitala udeležbo v kartelu kalcijevega karbida v prahu in granulata kalcijevega karbida. Kar zadeva prvega od teh sklopov, je treba navesti, da je Komisijo o obstoju spornega kartela obvestila družba Akzo Nobel, kot je navedeno v točki 335 obrazložitve izpodbijane odločbe. Poleg tega, kot je razvidno iz opombe št. 143 k točkama 64 in 348 obrazložitve izpodbijane odločbe, je Komisija v prostorih nekega v kartelu udeležena podjetja, in sicer družbe TDR-Metalurgija, zasegla dokazne listine v zvezi s tem istim sklopom kartela in natančneje, s prvim sestankom glede tega proizvoda, ki je potekal 22. aprila 2004.
- 156 Glede na te elemente je treba ugotoviti, da je Komisija imela znatno število dokazov za dejanja, očitana tožeči stranki v zvezi z njeno udeležbo v sklopu kartela glede kalcijevega karbida v prahu. V teh okoliščinah in ker ni argumentov tožeče stranke, ki bi lahko dokazali nasprotno, je treba skleniti, da je Komisija vsekakor bila zmožna dokazati dejanja, ki ji jih je očitala v zvezi s tem sklopom kartela. Zato tega, da tožeča stranka navedenih dejanj ni zanimala, ni mogoče šteti za dejansko sodelovanje v upravnem postopku v smislu točke 29, četrta alineja, Smernic in sodne prakse, navedene zgoraj v točki 154, in zato ne more utemeljevati zmanjšanja naložene ji globe.
- 157 Glede sklopa kršitve glede granulata kalcijevega karbida je treba navesti, kot je razvidno iz točk od 342 do 346 obrazložitve izpodbijane odločbe, da je bila tožeča stranka tista, ki je v okviru prošnje v smislu obvestila o prizanesljivost z leta 2002 Komisiji predložila dokaze, ki so prispevali k ugotovitvi tega sklopa kršitve. Iz tega razloga je bila tožeči stranki globo na podlagi Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 zmanjšana za 35 % (točka 346 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 158 Neodvisno od vprašanja, ali je bila ta stopnja zmanjšanja primerna, kar tožeča stranka izpodbija s tretjim tožbenim razlogom, preučnim v nadaljevanju, pa nikakor ni mogoče priznati, da bi morala Komisija tožeči stranki globo ločeno zmanjšati tudi zato, ker ni zanimala svoje udeležbe v sklopu kartela, ki ga je Komisiji sama pomagala dokazati.
- 159 Kar nazadnje zadeva to, da je tožeča stranka obžalovala svojo udeležbo v kartelu, taka izjava, čeprav je hvalevredna, ne more vplivati na dejanski obstoj ugotovljene kršitve in torej ne more pomeniti olajševalne okoliščine, ki bi utemeljevala zmanjšanje naložene globe (glej po analogiji zgoraj v točki 139 navedeno sodbo Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 79).
- 160 Iz vseh zgornjih ugotovitev je razvidno, da tretji del drugega tožbenega razloga ni utemeljen, zato ga je treba zavrniti.

Četrty del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje ukrepov za uskladitev, ki jih je sprejela tožeča stranka

- 161 Tožeča stranka trdi, da sta Komisija v odločbi glede neke druge kršitve in Splošno sodišče v sodbi z dne 14. julija 1994 v zadevi Parker Pen proti Komisiji (T-77/92, Recueil, str. II-549, točka 93) za olajševalno okoliščino, ki utemeljuje zmanjšanje globe, štela to, da je podjetje, na katerega se je nanašal postopek v zvezi s kršitvijo pravil o konkurenci iz prava Unije, sprejelo ukrepe za uskladitev. Tožeča stranka meni, da bi se ji zaradi tega, ker je po začetku postopka, ki je vodil do sprejetja izpodbijane odločbe, sprejela take ukrepe, moralo zmanjšati globo.
- 162 Glede tega je treba navesti, da je to, da je podjetje sprejelo ukrepe, da bi preprečilo, da bi člani njegovega osebja v prihodnosti znova kršili konkurenčno pravo Unije, sicer pomembno, vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso ne spremeni dejanskega obstoja ugotovljene kršitve. Iz tega sledi, da zgolj dejstvo, da je Komisija v nekaterih primerih v svoji prejšnji upravni praksi vzpostavitev programa za uskladitev upoštevala kot olajševalno okoliščino, ne pomeni, da mora enako storiti tudi v drugih primerih (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 9. julija 2003 v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, T-224/00, Recueil, str. II-2597, točka 280 in navedena sodna praksa). To je v točki 325 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla tudi Komisija v utemeljitev zavrnitve tega predloga tožeče stranke.
- 163 Zgoraj v točki 161 navedena sodba Parker Pen proti Komisiji, na katero se sklicuje tožeča stranka v utemeljitev svoje argumentacije, ne more pripeljati do drugačnega sklepa.
- 164 Prvič, Splošno sodišče je v točki 93 te sodbe navedlo zgolj, da je Komisija v zadevni odločbi upoštevala olajševalne okoliščine v prid tožeče stranke v tisti zadevi, med drugim tudi to, da je ta stranka izvedla program za uskladitev, katerega namen je bil zagotoviti, da bodo njeni distributerji in njene hčerinske družbe spoštovali pravila o konkurenci. Splošnemu sodišču se ni bilo treba opredeliti in se ni opredelilo o vprašanju, ali je Komisija morala upoštevati to dejstvo kot olajševalno okoliščino. Nasprotno, Splošno sodišče je ugotovilo, da globa, ki jo je Komisija naložila tožeči stranki v tisti zadevi, kljub upoštevanju olajševalnih okoliščin ni bila primerna, zlasti glede na majhen promet, na katerega se je nanašala kršitev, zato je pri izvajanju neomejene pristojnosti določilo nižji znesek (zgoraj v točki 161 navedena sodba Parker Pen proti Komisiji, točka 95).
- 165 Drugič, v točki 24 svoje odločbe 92/426/EGS z dne 15. julija 1992 v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe EGS (zadeva IV/32.725 – Viho/Parker Pen, UL L 233, str. 27), na katero se je nanašala ta zadeva, je Komisija navedla, da so bili ukrepi za uskladitev sprejeti v času obdobja kršitve, vendar niso mogli preprečiti storitve kršitve, da pa je tožeča stranka iz tiste zadeve, potem ko je Komisija odkrila kršitev, na njeno izrecno zahtevo prenehalo s kršitvijo. Z drugimi besedami, v tisti zadevi kot olajševalna okoliščina ni bilo upoštevano zgolj to, da so bili v istem obdobju, v katerem je bila storjena tudi zadevna kršitev, sprejeti ukrepi za zagotovitev spoštovanja pravil o konkurenci, ampak tudi ravnanje zadevnega podjetja po posredovanju Komisije.
- 166 Poleg tega, tudi če bi, kot trdijo tožeče stranke, Komisija v različnih prejšnjih odločbah v okviru olajševalnih okoliščin upoštevala to, da je bila kršitev storjena, čeprav je zadevno podjetje sprejelo ukrepe za preprečitev podobnih kršitev, je iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 162, razvidno, da tak argument ne more uspeti. Komisija torej takega elementa ni treba upoštevati kot olajševalne okoliščine, če ravna v skladu z načelom enakega obravnavanja, ki pomeni, da se podjetij, na katere se odločba nanaša, glede tega ne sme obravnavati različno (zgoraj v točki 162 navedena sodba Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, točka 281). V obravnavani zadevi pa ne gre za tak primer, saj olajševalna okoliščina v zvezi s tem ni bila priznana nobenemu udeležencu kartela.

- 167 Poleg tega je treba navesti, da tožeča stranka trdi, da je sodna praksa, navedena zgoraj v točki 162, preveč omejujoča, saj naj bi bilo treba pri določitvi zneska globe upoštevati elemente specialne preprečitve, neugodnosti, ki za podjetja, ki Komisijo prosijo za prizanesljivost, izhajajo iz tega, da se programi za uskladitev ne upoštevajo, ter zahtevo, da so morale biti kršitve pravil o konkurenci storjene vsaj iz malomarnosti. Zato meni, da bi uvedba njenega rigoroznega programa za uskladitev morala biti upoštevana kot olajševalna okoliščina.
- 168 Ti argumenti niso prepričljivi.
- 169 Iz Smernic je razvidno, da se Komisija zaveda, da je nujno, da se zagotovi ne samo splošna odvračalnost njenih ravnanj na področju kršitev konkurenčnega prava, ampak zlasti poseben odvračalni učinek globe, ki jo naloži podjetju, ki je storilo tako kršitev. To potrjuje točka 4 Smernic, v kateri je zlasti navedeno, da naj bi imele „[g]lobe [...] zadosten odvrač[a]lni učinek [...] zaradi preganjanja zadevnih podjetij (poseb[en] odvrač[a]lni učinek)“. Vendar zgolj to, da je podjetje uvedlo program za uskladitev s pravili o konkurenci, ne more pomeniti tehtnega in gotovega jamstvo, da bodo ta pravila v prihodnosti trajno spoštovana, tako da tak program Komisije ne more primorati k zmanjšanju globe na podlagi tega, da naj bi bil cilj preprečitve, ki ga Komisija poskuša doseči, že vsaj delno izpolnjen (zgoraj v točki 66 navedena sodba Degussa proti Komisiji, točka 361). Tožeča stranka poleg tega ni uveljavljala nobenega konkretnega elementa, ki bi dokazoval, da bi bil za podjetja, ki so sprejela ukrepe za uskladitev, poseben odvračalni učinek lahko dosežen z nižjo globo. Čeprav je torej sprejetje takih ukrepov v interesu podjetij samih, da bi preprečila prihodnje kršitve pravil o konkurenci in bi se tako izognila sankcijam, naloženim zaradi teh kršitev, pa ni niti od Komisije niti od Splošnega sodišča, kadar to izvaja neomejeno pristojnost na področju glob, mogoče zahtevati, da sprejem zadevnih ukrepov samodejno in sistematično nagradita z znižanjem globe.
- 170 Prav tako je treba zavrniti argument tožeče stranke glede domnevnih neugodnosti, povzročenih podjetjem, ki Komisijo prosijo za prizanesljivost, zaradi neupoštevanja take olajševalne okoliščine. Tožeča stranka je v zvezi s tem na obravnavi pojasnila, da bi bilo za zadevna podjetja, če ne bi imela takega programa za uskladitev, z notranjimi preiskavami težje odkriti udeležbo nekaterih njihovih zaposlenih pri kršitvi pravil o konkurenci, da bi o tem lahko Komisijo obvestilo v primernem roku in bi na tej podlagi prosilo, da se zanj uporabijo ukrepi prizanesljivosti. Zadošča navesti, da ta argumentacija nikakor ne dokazuje nujnosti samodejne nagraditve sprejetja ukrepov za prilagoditev, saj nagrade, ki jih je Komisija določila v različnih sporočilih o prizanesljivost (med drugim v tem iz leta 2002, ki se uporablja za dejstva v obravnavani zadevi) pomenijo spodbujanje, ki večinoma zadošča za dosego tega namena.
- 171 Kar nazadnje zadeva argument, da bi morale biti kršitve pravil o konkurenci storjene vsaj iz malomarnosti, zadošča navesti ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero za to, da se kršitev pravil o konkurenci lahko šteje za naklepno in ne malomarno, ni nujno, da se je zadevno podjetje zavedalo kršitve pravil o konkurenci, temveč zadostuje, da ni moglo prezreti, da je predmet njegovega ravnanja omejevanje konkurence na skupnem trgu (glej sodbo Sodišča z dne 11. julija 1989 v zadevi Belasco in drugi proti Komisiji, 246/86, Recueil, str. 2117, točka 41 in navedena sodna praksa, in zgoraj v točki 143 navedeno sodbo Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, točka 205 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da to, da odgovorne osebe v podjetju poznajo točno vsebino pravil o konkurenci, kar se lahko doseže s programom izobraževanja in za uskladitev, ni nujna predpostavka za ugotovitev kršitve navedenih pravil. Nasprotno, iz navedene sodne prakse je razvidno, da je tudi ob neobstoju takega poznavanja mogoče ugotoviti, da je bila storjena kršitev navedenih pravil, in to ne samo iz malomarnosti, ampak tudi naklepno.
- 172 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da četrti del drugega tožbenega razloga ni utemeljen, zato ga je treba zavrniti.

Peti del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje kriznega stanja v sektorju proizvodnje kalcijevega karbida in tožeče stranke

- 173 Tožeča stranka trdi, da je Komisija v preteklosti v več zadevah odobrila znižanja glob zaradi kriznega stanja v celotnem zadevnem sektorju. Poleg tega naj bi tudi sodišče Unije pogosto štelo težko stanje v sektorju za olajševalno okoliščino, ki utemeljuje znižanje globe. Čeprav je tožena stranka med upravnim postopkom dokazala, da sta celotni sektor proizvodnje kalcijevega karbida in ona sama bila v kriznem stanju, tako v času izvajanja kršitve kot sedaj, naj bi Komisija priznanje tega neupravičeno zavrnila kot olajševalno okoliščino. Tožeča stranka v zvezi s tem ponavlja svojo argumentacijo, ki jo je navedla v upravnem postopku, da bi dokazala zatrzevano krizno stanje.
- 174 Komisija je zavrnila tako argumentacijo tožeče stranke in drugih udeležencev kartela v upravnem postopku in je glede tega v točki 330 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla: „Ti argumenti lahko zagotovo pojasnijo, zakaj so dobavitelji kalcijevega karbida in magnezijevega granulata želeli omejiti konkurenco, vendar ne morejo upravičiti ravnanj kartela“. V odgovor na argument, da je v preteklosti v enakih okoliščinah odobrila znižanje globe, se je Komisija sklicevala na sodno prakso, v skladu s katero je njena prejšnja upravna praksa ne zavezuje (glej točko 87 zgoraj) in dodala, da je Splošno sodišče „[p]oleg tega [...] potrdilo, da Komisiji slabega ekonomskega stanja v zadevnem sektorju ni treba upoštevati kot olajševalne okoliščine“.
- 175 Komisiji namreč slabega finančnega stanja v zadevnem sektorju v skladu z ustaljeno sodno prakso ni treba šteti za olajševalno okoliščino. Komisiji zgolj zato, ker je v prejšnjih zadevah ekonomsko stanje v sektorju upoštevala kot olajševalno okoliščino, ni treba nadaljevati s to prakso. V zvezi s tem je treba navesti, da karteli na splošno nastanejo takrat, ko je neki sektor v težavah (glej zgoraj v točki 143 navedeno sodbo Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, točka 510, in sodbo Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2011 v zadevi Transcatlab proti Komisiji, T-39/06, ZOdl., str. II-6831, točka 352 in navedena sodna praksa).
- 176 Tožeča stranka se sklicuje prav na to sodno prakso, da bi pokazala, da je sodišče Unije krizno stanje v nekem sektorju pogosto priznalo kot olajševalno okoliščino, in očitno je, da jo razlaga napačno.
- 177 Ob tem je treba ugotoviti, da je argumentacija, ki jo je tožeča stranka navedla v zvezi z ekonomsko krizo, ki naj bi prizadela celoten zadevni sektor in zlasti tožečo stranko, zgolj ponovitev podobnih argumentov, ki jih je navedla v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 175, pa je razvidno, da je Komisija to argumentacijo upravičeno zavrnila, in to še toliko bolj, ker tožeča stranka pred Splošnim sodiščem ni navedla nobenega dodatnega elementa, ki bi lahko omajal presojo Komisije, navedeno v izpodbijani odločbi.
- 178 Zato je treba peti del drugega tožbenega razloga in torej drugi tožbeni razlog zavrniti, razen njegovega drugega dela, ki bo preučen skupaj s tretjim tožbenim razlogom. Ker je vse zgoraj preučene argumente tožeče stranke treba zavrniti, je treba poleg tega navesti, da ti argumenti ne utemeljujejo uporabe neomejene pristojnosti Splošnega sodišča za znižanje globe, naložene tožeči stranki.

Tretji tožbeni razlog: kršitev Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002

- 179 Tožeča stranka trdi, da je znižanje globe, ki ji ga je odobrila Komisija za nagrado za njeno sodelovanje v upravnem postopku (glej točko 10 zgoraj), premajhno in zato ni zakonito.

Obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002

180 Točke od 20 do 23 dela B Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 določajo:

„B. ZMANJŠANJE GLOBE

20. Podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev iz oddelka A zgoraj [IMUNITETA PRED GLOBAMI], so lahko upravičena do pravice do zmanjšanja sleherne globe, ki bi jim bile sicer naložene.
21. Da bi bilo podjetje do tega upravičeno, mora Komisiji zagotoviti dokaze o domnevni kršitvi, ki predstavljajo znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih Komisija že ima, in mora prekiniti svoje sodelovanje v kršitvi, na katero se sumi, najkasneje ob času, ko predloži dokaze.
22. Koncept ‚dodane vrednosti‘ se nanaša na obseg, v katerem zagotovljeni dokazi okrepijo, po svoji naravi in/ali stopnji podrobnosti, možnost Komisije, da dokaže zadevna dejstva. Pri tej oceni bo Komisija na splošno menila, da imajo pisni dokazi, ki izvirajo iz časovnega obdobja, na katerega se nanašajo dejstva, večjo vrednost kot naknadno ugotovljeni dokazi. Podobno se šteje, da imajo dokazi, ki so neposredno povezani z zadevnimi dejstvi, na splošno večjo vrednost kot tisti, ki so z njimi samo posredno povezani.
23. Komisija bo v vsaki dokončni odločbi, ki jo sprejme ob koncu upravnega postopka, odločila:
 - (a) ali so dokazi, ki jih je zagotovilo podjetje, predstavljali znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih je Komisija ob istem času že imela;
 - (b) raven zmanjšanja, do katere bo upravičeno podjetje, glede na globo, ki bi bila sicer naložena, kot sledi. Za:
 - prvo podjetje, ki izpolni pogoje iz točke 21: 30–50-odstotno zmanjšanje,
 - drugo podjetje, ki izpolni pogoje iz točke 21: 20–30-odstotno zmanjšanje,
 - nadaljnja podjetja, ki izpolnijo pogoje iz točke 21: do 20-odstotno zmanjšanje.

Da bi Komisija določila raven zmanjšanja znotraj vsakega od teh razredov, bo upoštevala čas, ob katerem so bili predloženi dokazi, ki izpolnjujejo pogoj iz točke 21, in stopnjo, do katere le-ti predstavljajo dodano vrednost. Prav tako lahko upošteva obseg in trajnost sodelovanja podjetja po datumu predložitve.

Poleg tega, če podjetje zagotovi dokaze, ki se nanašajo na dejstva, za katera Komisija prej ni vedela, in ki se neposredno nanašajo na težo ali trajanje domnevnega kartela, Komisija teh elementov ne bo upoštevala pri določanju globe, ki naj se naloži podjetju, ki je te dokaze zagotovilo.“

Izpodbijana odločba

181 Komisija je v točkah od 342 do 346 obrazložitve izpodbijane odločbe glede uporabe Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 za tožečo stranko navedla:

„(342) Družba Donau Chemie 25. januarja 2007, en teden po pregledih, vložila prošnjo za znižanje globe skupaj z dokazi glede kalcijevega karbida (v prahu in granulata). [...] Komisija je že imela dokaze od družbe Akzo [Nobel] in iz pregledov glede kalcijevega karbida. Vendar pa so bili v prošnji Komisiji predložene specifične podrobnosti o preteklih dogodkih v zvezi

z granulatom kalcijevega karbida. Pred tem so bili dokazi, ki jih je imela Komisija glede tega segmenta proizvoda, omejeni (i) na izjave uslužbenca družbe Akzo [Nobel], ki se je naknadno seznanil s tem delom kartela, in (ii) na dokumente, pridobljene na pregledih, ki so vsebovali razpršene informacije. Ti potrditveni dokazi, ki jih je predložila družba Donau Chemie, so prispevali k ugotovitvi kršitve.

- (343) Družba Donau Chemie je bila prvo podjetje, ki je Komisiji predložilo datume in podrobno vsebino sestankov o tem segmentu proizvoda. Ti elementi so zaradi svoje narave in natančnosti okrepili zmožnost Komisije dokazati zadevna dejstva.
- (344) Družba Donau Chemie je bila tudi prvo podjetje, ki je naznanilo, da je bilo dogovarjanje o kalcijevem karbidu del širšega protikonkurenčnega načrta, ki je vključeval tudi magnezijev granulat. Družba Donau Chemie je pred vložitvijo svoje prošnje končala udeležbo v domnevnem kartelu. Družba Donau Chemie je še naprej sodelovala in je odgovarjala na zahteve za informacije, ni pa prostovoljna predložila dopolnilnih dokazov.
- (345) Na podlagi točke 23 Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 Komisija pri določitvi odstotka znižanja globe, ki ga družbi Donau Chemie lahko odobri v razponu od 30 do 50 %, ugotavlja, da bo znižanje, odobreno tej družbi, vplivalo na globo za granulat kalcijevega karbida in kalcijev karbid v prahu. Družba Donau Chemie je predložila dokaze z znatno dodatno vrednostjo samo glede kalcijevega granulata, enega od dveh proizvodov, za katere je naložena globa. Komisija navaja, da je družba Donau Chemie opozorila na možen obstoj širše protikonkurenčne sheme, ki je vključevala magnezijev granulat.
- (346) Zato Komisija na podlagi teh elementov družbi Donau Chemie odobri znižanje v višini 35 % zneska globe, ki bi ji bila sicer naložena.“

Uvodne ugotovitve

- 182 Tožeča stranka trdi, da je znižanje globe, ki ji je bilo odobreno, v spodnjem delu razpona od 30 do 50 %, določenega v točki 23, prvi odstavek, pododstavek (b), prva alinea, Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002. Meni, da bi ji Komisija, če bi pravilno presodila obseg in vrednost njenega sodelovanja, morala odobriti višje znižanje, in sicer blizu maksimuma 50 %. V tem okviru navaja argumente glede datuma, na katerega je dokaze predložila Komisiji, in znatne dodatne vrednosti, ki so jo ti dokazi imeli za granulat kalcijevega karbida, kalcijev karbid v prahu in magnezijev granulat. Ti argumenti so v nadaljevanju preučeni drug za drugim.
- 183 Po tej preučitvi bo glede na dosežene ugotovitve treba presoditi, ali je znižanje globe, odobreno tožeči stranki, primerno ali ne. Točka 23, drugi odstavek, Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 določa, da se za določitev ravni znižanja globe, ki ga je treba dodeliti, znotraj predvidenih razponov upošteva stopnja dodatne vrednosti, ki so jo pomenili dokazi, ki jih je predložilo zadevno podjetje. Zato je treba za vsak preučen dokaz ugotoviti, ali ga je treba pri določitvi te stopnje upoštevati pozitivno ali negativno.
- 184 Tožeča stranka podredno trdi tudi, da če elementi, ki jih navaja v svoji argumentaciji, ne utemeljujejo večjega znižanja globe od tega, ki je bilo odobreno v izpodbijani odločbi, bi pa bilo predložitev teh elementov treba šteti za dejansko sodelovanje s Komisijo zunaj področja uporabe Obvestila o prizanesljivosti v smislu točke 29, četrta alinea, Smernic in na njegovi podlagi priznati olajševalno okoliščino v njen prid. Ta argument bo preučen nazadnje.

Datum, na katerega je tožeča stranka dokaze predložila Komisiji

- 185 Tožeča stranka trdi, da je svojo prošnjo za znižanje zneska globe, utemeljeno z dokazi z znatno dodano vrednostjo, vložila 25. januarja 2007, torej zgolj en teden po preverjanjih, ki jih je opravila Komisija, in veliko preden ji je Komisija poslala zahtevo za informacije.
- 186 Komisija navaja, da „sama po sebi“ ne deli mnenja, da je treba vložitev prošnje tožeče stranke šteti za posebej hitro. Vendar dodaja, da je datum vložitve prošnje tožeče stranke za prizanesljivost v izpodbijani odločbi kljub temu upoštevala pozitivno. Ta element naj bi skupaj z dodano vrednostjo informacij, ki jih je tožeča stranka predložila, privedel do določitve stopnje znižanja globe v višini 35 %.
- 187 Glede na ta pojasnila Komisija in to, da ni navedla nobene posebne argumentacije, ki bi dokazovala, da bi tožeča stranka prošnjo za prizanesljivost lahko ali morala vložiti prej, je treba, kot je to storila Komisija, ta element pri določitvi stopnje dodane vrednosti dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, upoštevati pozitivno.

Dodana vrednost dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila glede granulata kalcijevega karbida

- 188 Tožeča stranka podrobno predstavlja dokaze, ki jih je predložila Komisiji v zvezi z granulatom kalcijevega karbida, in dodano vrednost, ki naj bi jo ti po njenem mnenju pomenili za Komisijo. Sklepa, da so bili ti dokazi prvi, ki so Komisiji omogočili ugotoviti kršitev v zvezi s tem proizvodom. Po mnenju tožeče stranke je Komisija pred njeno izjavo imela samo namige partnerja družbe Akzo na ta sklop kršitve, izjemno nejasne in brez trdne dokazne vrednosti.
- 189 Komisija ne zanika, da so bile informacije, ki jih je predložila tožeča stranka v zvezi z granulatom kalcijevega karbida, zanjo koristne in da so ji zaradi svoje narave in stopnje podrobnosti pomagale dokazati kršitev. Vseeno pa poudarja, da se ji za ugotovitev obstoja kršitve glede granulata kalcijevega karbida ni bilo treba opreti zgolj na te informacije, saj je imela ne samo izjave družbe Akzo Nobel, temveč tudi informacije, pridobljene med pregledi, ki jih je opravila pri več udeležencih kartela.
- 190 Glede na navedbe iz točke 343 obrazložitve izpodbijane odločbe in pojasnila Komisije pred Splošnim sodiščem je treba ugotoviti, da je bila dodana vrednost dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka v izjavi glede granulata kalcijevega karbida, znatna. Gre torej za element, ki ga je treba pri določitvi stopnje dodane vrednosti dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, upoštevati pozitivno. Navedba Komisije, da je ob vložitvi prošnje tožeče stranke že imela nekatere informacije in dokaze glede tega sklopa kršitve, ne more privedi do drugačne ugotovitve, saj je Komisija sama priznala, da so dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, okrepili njeno zmožnost dokazati ta sklop kršitve.

Dodana vrednost dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila glede kalcijevega karbida v prahu

- 191 Tožeča stranka trdi, da je predložila dokaze, ki so bistveno olajšali ugotovitev kršitve, tudi kar zadeva kalcijev karbid v prahu. Ti dokazi naj bi zadevali trajanje kršitve in naj bi med drugim Komisiji omogočili določiti udeležence kartela in ugotoviti vsebino pogovorov na raznih sestankih v zvezi s tem sklopom kršitve.
- 192 Komisija zavrača te trditve. Trdi, da je treba pri presoji dodane vrednosti informacij, ki jih je predložila tožena stranka, upoštevati celoto elementov, ki jih je imela takrat, ko je tožeča stranka podala izjavo, in ne zgolj izjave družbe Akzo Nobel. Komisija naj bi takrat že imela zadostne dokaze za sklop kršitve glede kalcijevega karbida v prahu, tako da naj prispevek tožeče stranke ne bi imel znatne dodane vrednosti za ta proizvod. Elementi, ki jih je glede tega navedla tožeča stranka v svoji argumentaciji, naj ne bi utemeljevali znižanja globe, večjega od tega, ki je bilo odobreno v izpodbijani odločbi.

- 193 Tožeča stranka navaja tri argumente za to, da so dokazi, ki jih je predložila v svoji izjavi, imeli znatno dodano vrednost tudi v zvezi s sklopom kartela glede kalcijevega karbida v prahu. Na prvem mestu trdi, da je bila prva, ki je Komisiji predložila informacije o sestankih 22. novembra 2005 in 25. aprila 2006, omenjenih v točkah 78 in 83 obrazložitve izpodbijane odločbe, saj naj se družba Akzo Nobel v skladu z njeno izjavo teh dveh sestankov ne bi udeležila.
- 194 Te trditve ni mogoče sprejeti. Zgolj to, da se družba Akzo Nobel teh dveh sestankov ni udeležila, ne pomeni, da Komisiji ni mogla predložiti informacij v zvezi z njima. V opombah št. 188 in 207, na kateri napotujeta zgoraj navedeni točki obrazložitve izpodbijane odločbe, je namreč med dokazi Komisije za ta dva sestanka navedena izjava družbe Akzo Nobel. Poleg tega je v njiju navedenih več dokumentov, ki jih je Komisija odvzela med pregledi, opravljenimi pri različnih udeležencih kartela. Ker so ti pregledi potekali pred vložitvijo prošnje tožeče stranke za prizanesljivost, gre za dokaze, ki jih je Komisija ob tej vložitvi že imela. Zato, ker tožeča stranka ni utemeljeno izpodbijala upoštevnosti celote teh dokazov, ni mogoče priznati, da je bila ta stranka prvo podjetje, ki je Komisiji predložilo upoštevne dokaze glede teh sestankov, in to neodvisno od vprašanja, ali bi ta okoliščina, tudi če bi bila dokazana, zadoščala za sklep, da je tožeča stranka tudi glede kalcijevega karbida v prahu predložila dokaze z znatno dodatno vrednostjo.
- 195 Na drugem mestu tožeča stranka trdi, da je drugače kakor družba Akzo Nobel v prošnji za prizanesljivost podrobno navedla, kdo so bili udeleženci posameznega sestanka kartela. Zlasti naj družba Akzo Nobel v svoji izjavi z dne 4. decembra 2006 ne bi navedla udeležbe družbe Novácke chemické závody v kartelu. Zgolj informacije tožeče stranke naj bi bile tiste, ki so Komisiji omogočile ugotovitev celotnega obsega kartela, in Komisija naj bi jih resnično koristno uporabila. Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na opombo št. 154 izpodbijane odločbe.
- 196 Ta argument je prav tako treba zavreči. Na opombo št. 154, na katero se sklicuje tožeča stranka, napotuje točka 67 obrazložitve izpodbijane odločbe. Ta točka pa se nanaša na drugi sestanek kartela kalcijevega karbida v prahu, ki je potekal 7. septembra 2004. Družba Novácke chemické závody je navedena med udeleženci tega sestanka, navedenega v tej točki obrazložitve. Dokazi, ki jih uveljavlja Komisija, so navedeni v opombi št. 153. Opomba št. 154, na katero se sklicuje tožeča stranka, podrobneje zadeva seznam udeležencev tega sestanka, v njej pa je navedeno zgolj „Prav tam“ in torej napotuje na opombo št. 153. V tej zadnji opombi je naštetih več dokazov, med drugim dve izjavi družbe Akzo Nobel z dne 29. novembra 2006 in 22. decembra 2006, ter več dokumentov, odvzetih v prostorih različnih udeležencev kartela med pregledi, ki jih je opravila Komisija. Med temi so med drugim dokumenti, najdeni pri družbi Novácke chemické závody. Kot je bilo že navedeno, so bili ti pregledi opravljeni pred vložitvijo prošnje tožeče stranke za prizanesljivost. V teh okoliščinah in ker ni podrobnih argumentov tožeče stranke, ki bi lahko omajali celoto teh elementov, je treba njen argument, da je bilo prvo podjetje, ki je Komisiji navedlo, kdo so bili udeleženci sklopa kartela glede kalcijevega karbida v prahu, prav tako zavrniti.
- 197 Na tretjem mestu tožeča stranka trdi, da je njena prošnja za prizanesljivost Komisiji omogočila določiti naravo sporazumov, sklenjenih na istem sestanku. Tožeča stranka se glede tega sklicuje na opombo št. 160 ter „na splošno“ na opombo št. 136 izpodbijane odločbe. Dodaja, da je Komisiji predložila podroben seznam zadevnih strank.
- 198 Glede opombe št. 136 je treba navesti, da nanjo napotuje točka 62 obrazložitve izpodbijane odločbe v utemeljitev trditve, da so se udeleženci „[n]a posameznih sestankih poleg o razdelitvi trga [...] pogovarjali in se usklajevali o zvišanju splošnih cen kalcijevega karbida v prahu“. Res je, da so v tej opombi navedene prošnje za ugodno obravnavo različnih podjetij, med njimi tudi tožeče stranke, katere izjava je prva med izjavami, za katere je navedeno, da so bile predložene Komisiji.
- 199 Vendar ni mogoče ugotoviti, da je Komisija iz izjave tožeče stranke prvič izvedela, da se je sklop kartela glede kalcijevega karbida v prahu nanašal med drugim na zviševanje cen udeležencev. Ista točka 62 obrazložitve izpodbijane odločbe se namreč nadaljuje tako: „Komisija ima dokaze, ki kažejo, da se je

o cenah in zvišanjih cen razpravljalo in/ali dogovorilo vsaj na šestih sestankih od dvanajstih“. Dokazi, ki jih je imela Komisija, so naštetih v opombi št. 137 in vključujejo dve izjavi družbe Akzo Nobel, omenjeni zgoraj v točki 196, ter dokumente, odvzete na pregledih, ki jih je Komisija opravila pri družbah Novácké chemické závody in TDR-Metalurgija pred vložitvijo prošnje tožeče stranke za prizanesljivost.

- 200 V opombi št. 160 izpodbijane odločbe pa je omenjena izjava tožeče stranke v utemeljitev trditve, navedene v točki 68 obrazložitve izpodbijane odločbe, da je bila na sestanku 7. septembra 2004 „na zahtevo [drugega v kartelu udeleženega podjetja] (ki je sklenilo licenčni sporazum z A., glavnim dobaviteljem v Združenem kraljestvu) sprejeta odločitev, da se ne bo več dobavljalo strankam v Združenem kraljestvu“. V zvezi s tem je treba ponoviti, da je Komisija ugotovila, da se sporni kartel ni raztezal do Združenega kraljestva (glej zgoraj točko 1). Tudi če bi Komisija do te ugotovitve glede geografskega obsega kartela prišla zgolj na podlagi te informacije tožeče stranke, se v zvezi s tem ne more zastavljati vprašanje znatne dodane vrednosti izjave tožeče stranke glede kalcijevega karbida v prahu. Ta izjava namreč Komisiji ni omogočila, da bi dokazala kar koli, ampak ji je lahko največ pokazala, da je nemogoče dokazati, da se je kartel nanašal tudi na Združeno kraljestvo.
- 201 Glede na vse te ugotovitve je treba skleniti, da Komisija upravičeno ni štela, da so dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, imeli znatno dodano vrednost, kar zadeva kalcijev karbid v prahu. Gre torej za element, ki ga je treba pri določitvi stopnje dodane vrednosti dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, upoštevati negativno.

Dodana vrednost dokazov, ki jih je tožeča stranka navedla glede magnezijevega granulata

- 202 Tožeča stranka se najprej sklicuje na kršitev obveznosti obrazložitve, saj naj bi izpodbijana odločba vsebovala protislovne ugotovitve o dodani vrednosti informacij v zvezi z magnezijevim granulatom iz njene izjave. Točka 345 obrazložitve izpodbijane odločbe, v skladu s katero je tožeča stranka „predložila dokaze z znatno dodano vrednostjo samo glede kalcijevega granulata“, naj bi bila v nasprotju s točko 344 obrazložitve, v skladu s katero je bila „prvo podjetje, ki je naznanilo, da je bilo dogovarjanje o kalcijevem karbidu del širšega protikonkurenčnega načrta, ki je vključeval tudi magnezijev granulata“.
- 203 Nato tožeča stranka trdi, da neodvisno od te kršitve obveznosti obrazložitve ni zakonito tudi to, da se znatna dodatna vrednost dokazov, ki jih je predložila v zvezi z magnezijevim granulatom, ni upoštevala za znižanje naložene ji globe. Komisija naj bi v izpodbijani odločbi izrecno potrdila, da je bila tožeča stranka prvo podjetje, ki jo je obvestilo o obstoju sklopa kršitve glede magnezijevega granulata. Prošnja družbe Akzo Nobel naj ne bi vsebovala nobenega podatka v zvezi s tem. Iz tega naj bi sledilo, da je tožeča stranka Komisiji predložila temeljne dokaze, ki dokazujejo obstoj tega sklopa kartela. Ker naj bi tožeča stranka Komisiji razkrila ta sklop kršitve, bi namreč bilo v zvezi s tem sklopom mogoče trditi, da je bila prvo podjetje, ki je sodelovalo v smislu Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002. Vsekakor naj bi Komisiji omogočila izdelati in okrepiti njeno argumentacijo v zvezi s skupnim načrtom in enotno kršitvijo, ki je zadevala tri različne proizvode. Tožeča stranka zato meni, da je bil njen prispevek bistven, saj je omogočil povečanje obsega kršitve in s tem njene teže ter znatno zvišanje glob.
- 204 Tožeča stranka poleg tega navaja konkretne elemente v zvezi s sklopom kršitve glede magnezijevega granulata, za katere meni, da so pomenili znaten prispevek. Tako naj bi na eni strani imenovala podjetja, ki so bila udeležena v tem sklopu kršitve, in zadevne stranke. Po drugi strani naj bi Komisijo seznanila z vsebino pogovorov na sestankih 22. novembra 2005 in 11. julija 2006. Na prvem sestanku naj bi se tožečo stranko prepričalo, da se z magnezijem oskrbuje pri skupini Ecka. Na drugem sestanku naj bi proizvajalci magnezijevega granulata proizvajalcem kalcijevega karbida naznanili zvišanje cene. Tožeča stranka trdi, da je Komisiji predložila tudi vse dokaze v zvezi s temi

informacijami, ki jih je imela. Podatki in dokazi, ki naj bi jih predložila, naj bi izpolnjevali vse pogoje za obstoj znatne dodane vrednosti. Poleg tega naj bi znatno dodano vrednost dokazov, ki jih je predložila, potrjevali številni sklici na te dokaze v izpodbijani odločbi.

- 205 Tožeča stranka v repliki Splošnemu sodišču predlaga, naj v okviru ukrepov procesnega vodstva ali, če je potrebno, v okviru pripravljanih ukrepov pridobi kopijo njene prošnje za prizanesljivost, da bo lahko preučilo v njej navedene podatke in dokaze v zvezi z magnezijevim granulatom. Tožeča stranka je poleg tega, kot je že bilo navedeno zgoraj v točki 17, na obravnavi predlagala, naj se ji dovoli predložitev izvlečka te izjave. Na vprašanje, ali obstajajo posebni in konkretni razlogi, ki so ji preperečili predložitev tega dokumenta skupaj s tožbo, je tožeča stranka odgovorila nikalno. Dodala pa je, da je ta predlog podala zaradi vsebine odgovora na tožbo in predvsem duplike Komisije, v kateri naj bi ta navedla, da so bile v navedeni izjavi trditve tožeče stranke o obstoju sklopa kartela glede magnezijevega granulata dvoumne. S predlogom za predložitev izvlečka navedene izjave je poskušala doseči, da bi se dokazala netočnost te navedbe Komisije.
- 206 Tožeča stranka nazadnje trdi, da je ona bila tista, ki je razkrila obstoj kartela magnezijevega granulata, vendar naj bi Komisija znižanje globe zaradi dokazov, predloženih v zvezi s tem sklopom, odobrila družbi Degussa, čeprav se, kot navaja Komisija v točki 355 obrazložitve izpodbijane odločbe, globa, naložena družbi Degussa, nanaša zgolj na njeno udeležbo v sklopu kartela glede kalcijevega karbida v prahu. Po mnenju tožeče stranke ugodna obravnava, pridržana družbi Degussa, še dodatno dokazuje nezakonitost izpodbijane odločbe. Tožeča stranka na isti podlagi uveljavlja, da je bilo njej v škodo kršeno načelo enakega obravnavanja.
- 207 Najprej je treba zavrniti argument tožeče stranke v zvezi z domnevno protislovno obrazložitvijo izpodbijane odločbe (glej zgoraj točko 202). Odlomek iz točke 345 obrazložitve izpodbijane odločbe, na katerega se v zvezi s tem sklicuje tožeča stranka, je vzet iz konteksta. Iz besedila celotne točke obrazložitve je razvidno, da Komisija navaja, da se učinki znižanja globe, ki se tožeči stranki odobri v skladu z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002, raztezajo tako na del globe, ki ji jo je treba naložiti za udeležbo pri sklopu kršitve glede kalcijevega karbida v prahu, kot na del iste globe v zvezi z granulatom kalcijevega karbida, in to čeprav je imela izjava tožeče stranke znatno dodano vrednost samo glede zadnjenedenega sklopa. Sklop kartela glede magnezijevega granulata v zvezi s tem ni omenjen, saj tožeča stranka v njem ni bila udeležena in se zato naložena ji globa nanj ni nanašala. Točke 345 obrazložitve izpodbijane odločbe torej ni mogoče razumeti v smislu, da je Komisija zanižala vsako znatno dodano vrednost izjave tožeče stranke za sklop kršitve glede magnezijevega granulata, niti ni mogoče šteti, da je v protislovju s točko 344 obrazložitve te odločbe.
- 208 Nato je treba navesti, da je iz zadnjenedenene točke obrazložitve razvidno, kar je poleg tega potrdila Komisija v pisanjih pred sodiščem, da je bilo v tej točki v okviru določitve odstotka znižanja globe, ki se odobri tožeči stranki, to, da je bila tožeča stranka prvo podjetje, ki je Komisijo obvestilo o obstoju sklopa kartela glede magnezijevega granulata, upoštevano pozitivno. Komisija je vseeno navedla, da zgolj na podlagi informacij, ki jih je predložila tožeča stranka, ni mogla dokazati obstoja tega sklopa kršitve. Iz tega po njenem mnenju sledi, da tožeča stranka s svojo izjavo ni doprinesla znatne dodane vrednosti v zvezi z granulatom kalcijevega karbida.
- 209 Pred zavzetjem stališča o teh trditvah Komisije je treba preučiti argumente tožeče stranke, povzete zgoraj v točki 204, s katerimi trdi, da je Komisiji predložila konkretne dokaze v zvezi s sklopom kršitve glede magnezijevega karbonata. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da točke od 113 do 135 obrazložitve izpodbijane odločbe, v katerih je natančno opisan razvoj tega sklopa kartela, ne vsebujejo nobenega sklica na izjavo, ki jo je tožeča stranka dala ob predložitvi prošnje za prizanesljivost, ali na kateri koli drugi dokaz, ki ga je predložila. Ta del izpodbijane odločbe napotuje zgolj na izjavo družbe Degussa in na dokumente, ki jih je Komisija odvzela med ogledi, opravljenimi pri različnih udeležencih kartela.

- 210 Kar zadeva sklicevanje tožeče stranke na sestanka 22. novembra 2005 in 11. julija 2006, je iz točk 78 in 85 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da sta bila ta sestanka del sklopa kartela glede kalcijevega karbida v prahu. V točki 79 obrazložitve izpodbijane odločbe, ki se nanaša tudi na sestanek 22. novembra 2005, je zgolj navedena trditev tožeče stranke, da so jo dobavitelji magnezijevega granulata poskušali prepričati, naj se z magnezijem oskrbuje pri družbi Ecka, ni pa zavzeto stališče do te trditve niti ni privedla do sklepov. Prav tako je v točki 86 obrazložitve izpodbijane odločbe, ki se zadeva sestanek 11. julija 2006, navedena trditev tožeče stranke, da so proizvajalci magnezijevega granulata naznanili zvišanje cen, niso pa navedene pripombe k temu in niso narejeni sklepi. Zato ni mogoče priznati, da sta ti trditvi tožeče stranke doprinesli kakršno koli dodano vrednost, vsaj v zvezi s sklopom kartela glede magnezijevega granulata ne.
- 211 V teh okoliščinah ni treba sprejeti ukrepov procesnega vodstva (ali pripravljanih ukrepov, če bi bilo potrebno), ki jih predlaga tožeča stranka (glej zgoraj točko 205). Kot je bilo navedeno, besedilo izpodbijane odločbe potrjuje, da je tožeča stranka res predložila elementa, navedena zgoraj v točki 210. Glede tega torej ni potrebna nobena preveritev. Poleg tega Komisija tema elementoma v izpodbijani odločbi ni pripisala velikega pomena, tožeča stranka pa ni navedla nobenega argumenta, da bi dokazala pomen, ki naj bi ga ta elementa imela za dokaz zadevne kršitve. Tožeča stranka poleg tega ni navedla drugih dokazov v zvezi s sklopom kartela glede magnezijevega granulata, ki naj bi jih predložila v izjavi in ki naj jih Komisija ne bi upoštevala. Naloga Splošnega sodišča pa ni, da potem ko je od tožeče stranke zahtevalo predložitev izjave, samo raziskuje, ali so bili v tej izjavi navedeni ti dodatni dokazi. Zato je predlog tožeče stranke za sprejetje ukrepa procesnega vodstva ali pripravljane ukrepa zavrjen.
- 212 Zgoraj navedene ugotovitve utemeljujejo tudi zavrnitev dokaznega predloga tožeče stranke, ki ga je navedla na obravnavi in ki se nanaša na predložitev izvlečka iz te iste izjave. Glede tega je treba navesti, da člen 48(1) Poslovnika določa, da lahko stranke nove dokazne predloge v utemeljitev njihove argumentacije predlagajo tudi v repliki in dupliki, vendar pa določa tudi, da morajo navesti razloge za zamudo pri njihovi predložitvi. Iz sodne prakse je razvidno, da je predložitev dokaznih predlogov po dupliki mogoča, če predlagatelju dokaznega predloga pred koncem pisnega postopka zadevni dokazi niso bili na voljo ali če pozna predložitev nasprotne stranke upravičuje dopolnitev spisa, tako da se zagotovi spoštovanje načela kontradiktornosti. Kar zadeva odstopanje od pravil o predložitvi dokaznih predlogov, člen 48(1) Poslovnika strankam nalaga, da navedejo razloge za zamudo pri predložitvi dokaznih predlogov. Taka obveznost pomeni, da je Sodišču priznано pooblastilo za nadzor nad utemeljenostjo obrazložitve zamude pri predložitvi teh dokaznih predlogov in, če je to potrebno, nad njihovo vsebino ter, če zahteva ni pravno zadostno utemeljena, pooblastilo za njihovo zavrnitev. *A fortiori* enako velja za dokazne predloge, predložene po vložitvi duplike (sodba Sodišča z dne 14. aprila 2005 v zadevi Gaki Kakouri proti Sodišču, C-243/04 P, neobjavljena v ZOdl., točki 32 in 33, in sodba Splošnega sodišča z dne 18. septembra 2008 v zadevi Angé Serrano in drugi proti Parlamentu, T-47/05, RecFP str. I-A-2-55 in II-A-2-357, točki 55 in 56).
- 213 V obravnavani zadevi tožeča stranka ni navedla nobenega razloga, ki bi ji preprečil, da bi zadevni dokument predložila skupaj s sodbo. Glede njenega argumenta, da naj bi ta dokument dokazoval, da njene trditve v zvezi s sklopom kartela glede kalcijevega karbida niso bile dvoumne, zadošča navesti, da iz izpodbijane odločbe ne izhaja, da je Komisija izjave tožeče stranke presojala tako. Nasprotno, kot je bilo že navedeno, je to, da je bila tožeča stranka prvo podjetje, ki jo je obvestilo o tem sklopu kartela, upoštevala pozitivno, pri čemer je navedla, da tožeča stranka v zvezi s tem sklopom kartela ni predložila zadostnih dokazov. Tudi če bi bilo treba argumentacijo, ki jo je Komisija v zvezi s tem vprašanjem navedla pred Splošnim sodiščem, razumeti v smislu, da se sklicuje na dvoumnost izjav stranke, je ta element, ki v izpodbijani odločbi ni nikjer naveden, neupošteven za rešitev spora in ga Splošno sodišče ne more upoštevati, tako da te ponudbe – če je, kot trdi tožeča stranka, namen njene ponudbe za predložitev izvlečka iz njene izjave zgolj izpodbiti ta argument – ni mogoče dovoliti.

- 214 Kljub ugotovitvam, navedenim zgoraj v točki 210, namreč to, da je tožeča stranka v svoji izjavi Komisijo prvič obvestila o obstoju sklopa kartela v zvezi z magnezijevim granulatom, pomeni element, ki ga je treba upoštevati pozitivno in ki ga je Komisija, kot potrjuje izpodbijana odločba, pri določitvi točnega odstotka znižanja globe, ki se odobri tožeči stranki, dejansko upoštevala. Vendar pa je treba v tem okviru to, da izjava tožeče stranke Komisiji ni omogočila, da bi dokazala obstoj tega sklopa kršitve, čemur v obravnavani zadevi elementi, na katere se sklicuje tožeča stranka, ne nasprotujejo, upoštevati negativno.
- 215 Argumenta tožeče stranke, povzetega zgoraj v točki 206, ki zadeva nezakonitost in kršitev načela enakega obravnavanja v zvezi z znižanjem globe, odobrenim družbi Degussa, prav tako ni mogoče sprejeti.
- 216 Glede tega je treba navesti, da je Komisija v izpodbijani odločbi ugotovila obstoj enotne kršitve, ki je zadevala tri različne proizvode, ne da bi tožeča stranka to ugotovitev izpodbijala. Z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002 se je Komisija na eni strani zavezala, da bo, kot je razvidno iz točke 8, odobrila imuniteto pred globami tistemu podjetju, ki prvo predloži dokaze, ki ji lahko omogočijo, da sprejme sklep o izvedbi preiskave ali da ugotovi kršitev pravil o konkurenci, in da bo na drugi v skladu s točko 20 in naslednjimi odobrila znižanje globe tistim podjetjem, ki ji bodo v istem okviru predložila dokaze, ki imajo znatno dodano vrednost. Podjetja iz te druge kategorije so razvrščena po stopnjah glede na vrstni red, v katerem so predložila te informacije, in sicer je prvo upravičeno do stopnje znižanja od 30 do 50 %, drugo do stopnje od 20 do 30 % in nadaljnja do 20-odstotne stopnje.
- 217 V obravnavani zadevi je bila tožeča stranka takoj za družbo Akzo Nobel prvo podjetje, ki je vložilo prošnjo za prizanesljivost skupaj z dokazi z znatno dodano vrednostjo, in ima tako pravico do znižanja od 30 do 50 %, pri čemer ji je bilo nazadnje odobreno znižanje za 35 %. Družba Degussa je bila drugo podjetje, upravičeno do znižanja, in ji je bilo v izpodbijani odločbi odobreno znižanje za 20 %. Zato ni prišlo niti do nezakonitosti niti do ugodnejšega obravnavanja družbe Degussa v primerjavi s tožečo stranko.
- 218 Če je treba argumentacijo tožeče stranke razumeti tako, da je prva, ki bi morala biti upravičena do znižanja v zvezi s sklopom kršitve glede magnezijevega granulata, da pa je Komisija to znižanje odobrila družbi Degussa, jo je treba prav tako zavrni. Ker gre za enotno kršitev, se ne postavlja vprašanje znižanja za en ali za drugi sklop kartela. Znižanje globe mora zajemati in je dejansko zajemalo celotno globo, naloženo zadevnemu podjetju. Vprašanje, v zvezi s katerimi proizvodi je to podjetje predložilo dokaze z znatno dodano vrednostjo, je gotovo upoštevno, vendar zgolj pri presoji stopnje dodane vrednosti predloženih dokazov v okviru določitve točne stopnje znižanja globe, ki se odobri. To, da je bila tožeča stranka prvo podjetje, ki je Komisijo obvestilo o obstoju sklopa kartela glede magnezijevega granulata, ne pomeni, da neko drugo podjetje, v obravnavani zadevi družba Degussa, ni moglo predložiti dokazov za ta isti sklop kartela, ki so imeli znatno dodano vrednost, ali da se mu na tej podlagi ni moglo odobriti znižanje globe, ki je bilo poleg tega nižje od znižanja, odobrenega tožeči stranki.
- 219 Iz enakih razlogov je treba zavrni argument tožeče stranke, naveden v repliki, s katerim je izrazila dvome o imuniteti pred globami, odobreni družbi Akzo Nobel, glede na domnevno nedoločnost trditev, navedenih v njeni izjavi glede kalcijevega karbida v prahu, in na domnevno izpodbijanje obstoja sklopa kršitve glede magnezijevega granulata. Tožeča stranka namreč ne zanika, da je družba Akzo Nobel navedla dokaze z znatno dodano vrednostjo glede kalcijevega karbida v prahu, ki so Komisiji omogočili odreditev preiskav in nato ugotovitev enotne kršitve, ki je vsebovala sklop glede tega proizvoda. Ta dejstva zadoščajo za utemeljitev imunitete pred globami, odobrene družbi Akzo Nobel.

Presoja primernosti stopnje znižanja globe, odobrenega tožeči stranki

- 220 Tožeča stranka meni, da je Komisiji v zvezi s tremi proizvodi, ki jih zadeva kršitev, predložila dokaze z znatno dodano vrednostjo in da bi ji zato morala biti določena stopnja znižanja blizu zgornje meje (50 %) predvidenega razpona.
- 221 Komisija najprej poudarja, da ima na podlagi Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 diskrecijsko pravico glede določitve stopnje znižanja globe, ki se odobri podjetju za nagrado za njegovo sodelovanje.
- 222 Iz ugotovitev, navedenih zgoraj v točki 58, pa je razvidno, da je Splošno sodišče pristojno za to, da presojo Komisije nadomesti s svojo, ter da lahko, če ugotovi, da bi bila primerna drugačna stopnja, pri izvajanju neomejene pristojnosti zniža ali zviša globo, ki jo je naložila Komisija, glede na stopnjo znižanja, ki se mu zdi primerna. Poleg tega, glede na ugotovitve, navedene zgoraj v točkah 59 in 60, in ker tožeča stranka ni navedla nobenega elementa ali argumenta, ki bi lahko utemeljil, da Splošno sodišče ne upošteva razpona znižanja, ki se za tožečo stranko uporablja v skladu z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002 (od 30 do 50 %), se Splošno sodišče odloča, da se bo držalo tega razpona. Zato je treba določiti, ali je stopnja znižanja 35 %, za katero se je odločila Komisija, primerna, ali pa bi bila utemeljena uporaba drugačne stopnje, bližje zgornji meji, kot trdi tožeča stranka.
- 223 Glede tega je treba navesti datum, kot je bilo izpostavljeno zgoraj, na katerega je tožeča stranka Komisiji predložila prošnjo za prizanesljivost, ki je vsebovala dokaze za kršitev, znatno dodano vrednost, ki so jo ti dokazi imeli pri dokazovanju sklopa kršitve glede kalcijevega karbida v prahu, in to, da je bila tožeča stranka prvo podjetje, ki je Komisijo obvestilo o obstoju tretjega sklopa kršitve glede magnezijevega granulata, kar so elementi, ki jih je pri tej presoji treba upoštevati pozitivno. Pri isti presoji pa je treba negativno upoštevati to, da tožeča stranka, čeprav je Komisijo obvestila o obstoju sklopa kartela glede magnezijevega granulata, tej ni mogla predložiti konkretnih elementov, ki bi ji omogočili dokazati ta sklop kršitve. Te elemente je nato predložila Degussa.
- 224 Navesti je treba tudi, da je Komisija v točki 34 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla, da je tožeča stranka po vložitvi prošnje za prizanesljivost „še naprej sodelovala in je odgovarjala na zahteve za informacije, ni pa prostovoljno predložila dopolnilnih dokazov“. Ker pa ni nobenega pojasnila Komisije, ki bi lahko kazalo na to, da je tožeča stranka imela na razpolago še druge dokaze, ki ji jih ni prostovoljno predložila, je treba skleniti, da gre zgolj za nevtralno pripombo Komisije, katere namen je bil v celoti predstaviti upoštevna dejstva in ki je ni treba upoštevati ne pozitivno ne negativno.
- 225 Kot je že bilo navedeno v točki 345 obrazložitve izpodbijane odločbe, je Komisija navedla, da je tožeča stranka sicer predložila dokaze z znatno dodano vrednostjo zgolj za sklop kršitve glede granulata kalcijevega karbida, vendar znižanje globe, ki ji je bilo odobreno, ne učinkuje samo za del globe, ki odraža njeno udeležbo pri tem sklopu kršitve, temveč tudi za del globe, ki odraža njeno udeležbo pri sklopu glede kalcijevega karbida v prahu. Očitno je, da je ta element igral vlogo pri določitvi stopnje znižanja, ki se odobri tožeči stranki.
- 226 Komisija je namreč pred Splošnim sodiščem navedla, da meni, da je bila s tem, da je tožeči stranki odobrila 35-odstotno stopnjo znižanja globe, „več kot radodarna“. Dodala je, da znižanje globe za 35 % ustreza 2,7 milijona EUR, kar pomeni 70 % dela globe, naloženega tožeči stranki, v zvezi z njeno udeležbo pri sklopu kršitve glede granulata kalcijevega karbida. V odgovor na navedbo tožeče stranke, da taka argumentacija v bistvu ni združljiva z ugotovitvijo enotne kršitve, ki se nanaša na tri ločene proizvode, je Komisija pojasnila, da kljub ugotovitvi enotne kršitve lahko „glede na dodatno vrednost sporočenih informacij razlikuje med različnimi elementi tega kartela“.

- 227 V zvezi s to nekoliko nejasno opazko Komisije je treba pojasniti, da je iz ugotovitev, navedenih zgoraj v točki 218, razvidno, da bi bila uporaba znižanja globe zgolj za del globe, ki zadeva sklop kršitve, za katerega je tožeča stranka predložila dokaze z znatno dodano vrednostjo, v nasprotju z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002. Kakor koli pa je Komisija na obravnavi razložila, da se te opombe ne sme razumeti v tem smislu, ker je trdila nasprotno.
- 228 Upoštevnost dokazov glede kršitve za sklop kršitve, v katerem je bilo podjetje, ki jih je predložilo, udeleženo, namreč ni naštet med merili, ki jih je treba v skladu s točko 23, drugi odstavek, Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 upoštevati pri določitvi stopnje znižanja globe, ki se dodeli navedenemu podjetju.
- 229 Iz tega sledi, da se pri določitvi primerne stopnje znižanja tožeči stranki naložene globe, ki se ji odobri za nagrado za njeno sodelovanje, ne sme upoštevati to, da ta globa sankcionira njeno udeležbo ne le pri sklopu kršitve, za katerega je predložila dokaze z znatno dodano vrednostjo, temveč tudi pri sklopu iste kršitve, za katerega takih dokazov ni predložila.
- 230 Poleg tega je treba upoštevati navedbe iz točke 288 obrazložitve izpodbijane odločbe glede prometa, ki so ga udeleženci kartela opravili s posameznim od treh proizvodov, na katere se je nanašala kršitev. Iz teh je razvidno, da skupen promet, ki so ga opravili s kalcijevim karbidom v prahu, pomeni med 45 in 50 %, promet z granulatom kalcijevega karbida med 30 in 35 % ter promet z magnezijevim granulatom 20 % celotnega prometa. Iz tega sledi, da je tožeča stranka Komisiji – kar ta priznava – predložila dokaze, potrebne za dokaz sklopa kršitve, ki pomeni med 30 in 35 % celotnega prometa v zvezi s kršitvijo, ter jo poleg tega opozorila na obstoj tretjega sklopa iste kršitve, čeprav naj ji ne bi mogla predložiti dokazov, potrebnih za dokaz tega obstoja.
- 231 Glede na vse te navedbe Splošno sodišče meni, da je treba tretjemu tožbenemu razlogu deloma ugoditi, za nič en razglasiti člen 2(c) izpodbijane odločbe v delu, v katerem je Komisija znesek globe določila ob upoštevanju 35-odstotne stopnje znižanja globe, in s pridržkom preučitve drugih še nepreučeni tožbenih razlogov in argumentov tožeče stranke določiti, da se ji naloži globa v višini 4,35 milijona EUR, to je znesek, ki ustreza stopnji znižanja 43,5 % osnovnega zneska globe 7,7 milijonov EUR, v zvezi s toženo stranko določenega v točki 308 obrazložitve izpodbijane odločbe, in ki ga Splošno sodišče šteje za primerne v okoliščinah obravnavane zadeve.

Upoštevanje sodelovanja tožeče stranke kot olajševalne okoliščine

- 232 Preučiti je treba še argument tožeče stranke, da bi moralo biti njeno sodelovanje s Komisijo upoštevano kot olajševalna okoliščina. Res je, da je v okviru tretjega tožbenega razloga tožeča stranka to argumentacijo navedla samo podredno „v primeru, da Splošno sodišče ne bi moglo priznati“ njene argumentacije v zvezi z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002. Ker pa tej argumentaciji ni bilo v celoti ugodeno in ker je ob tem tožeča stranka enako argumentacijo navedla v okviru drugega tožbenega razloga (glej zgoraj točko 148), je treba preučiti tudi ta argument.
- 233 Glede tega je treba navesti, da v skladu s točko 29, četrta alineja, Smernic Komisija ugotovi, da obstajajo olajševalne okoliščine, „kadar zadevno podjetje dejansko sodeluje [z njo], in sicer v obsegu, ki presega področje uporabe obvestila o prizanesljivosti in pravne obveznosti podjetja glede sodelovanja“. V skladu z ustaljeno sodno prakso je znižanje globe zaradi sodelovanja v upravnem postopku upravičeno le, če ravnanje zadevnega podjetja Komisiji omogoči, da lažje ugotovi obstoj kršitve, in jo, če je potrebno, tudi odpravi (sodbi Sodišča z dne 16. novembra 2000 v zadevi SCA Holding proti Komisiji, C-297/98 P, Recueil, str. I-10101, točka 36, in z dne 10. maja 2007 v zadevi SGL Carbon proti Komisiji, C-328/05 P, ZOdl., str. I-3921, točka 83; sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 1998 v zadevi BPB de Eendracht proti Komisiji, T-311/94, Recueil, str. II-1129, točka 325).

- 234 Ker v obravnavani zadevi argument tožeče stranke glede nepriznanja olajševalne okoliščine zaradi njenega sodelovanja s Komisijo zadeva njeno sodelovanje, ki je bilo posledica vložitve njene prošnje v smislu Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002, ga je treba zavrnilo. Očitno namreč ne gre za sodelovanje „v obsegu, ki presega področje uporabe“ tega obvestila. To sodelovanje je Komisija ocenila na podlagi navedenega sporočila, Splošno sodišče pa je to oceno že preučilo in je presojo Komisije nadomestilo s svojo ter je tožeči stranki odobrilo dodatno znižanje naložene ji globe.
- 235 Ta argument tožeče stranke je treba zavrnilo tudi v delu, v katerem zadeva sodelovanje, ločeno od tistega, ki je bilo posledica vložitve njene prošnje na podlagi Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002. Tožeča stranka namreč ni pojasnila niti, kaj konkretno je sestavljalo to domnevno sodelovanje, in še manj, kako bi to Komisiji omogočilo, da bi lažje ugotovila obstoj kršitve in jo, če bi bilo potrebno, odpravila.
- 236 Zato je treba argument tožeče stranke zavrnilo in se omejiti na znižanje globe, navedeno zgoraj v točki 231.

Četrty tožbeni razlog: kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti

- 237 Tožeča stranka trdi, da je Komisija pri določitvi zneska naložene ji globe kršila načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti. Različne argumente, ki jih navaja v zvezi s tem, je mogoče uvrstiti v dva osrednja očitka, ki zadevata, prvič, neobstoj diferenciacije zneska globe glede na velikost zadevnih podjetij in njihov promet, tako celoten kot opravljen na trgih, na katere se nanaša kršitev, in drugič, domnevno ugodnejše obravnavanje družbe Almamet.
- 238 Ta očitka bosta v nadaljevanju preučena drug za drugim. Uvodoma pa je treba navesti, da mora Komisija pri določitvi glob, kot je ta v obravnavani zadevi, upoštevati splošna pravna načela, natančneje načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti, kot sta bili razviti v sodni praksi sodišč Unije (zgoraj v točki 66 navedena sodba Degussa proti Komisiji, točki 77 in 79, in sodba Splošnega sodišča z dne 8. oktobra 2008 v zadevi Schunk in Schunk Kohlenstoff-Technik proti Komisiji, T-69/04, ZOdl., str. II-2567, točka 41). V skladu z ustaljeno sodno prakso načelo enakega obravnavanja ali prepovedi diskriminacije predvsem zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (glej zgoraj v točki 233 navedeno sodbo BPB de Eendracht proti Komisiji, točka 309 in navedena sodna praksa). Poleg tega načelo sorazmernosti zahteva, da naj ravnanje institucij ne prestopi meje tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev zelenega cilja (glej zgoraj v točki 70 navedeno sodbo Jungbunzlauer proti Komisiji, točka 226 in navedena sodna praksa).

Prvi očitek, ki se nanaša na neobstoj diferenciacije zneska globe glede na velikost zadevnih podjetij in njihov promet, tako celoten kot opravljen na trgih, ki jih zadeva kršitev

- 239 Tožeča stranka trdi, da se Komisija v svoji upravni praksi pri določitvi osnovnega zneska globe opira zlasti na velikost zadevnega podjetja, saj se ob enaki udeležbi znesek globe lahko razlikuje glede na velikost zadevnih podjetij. Tudi sodišči Unije naj bi relativno velikost podjetja šteli za bistveno merilo za določitev glob, kadar je bilo v eni kršitvi udeleženih več podjetij. V obravnavani zadevi pa naj bi Komisija očitno kršila načelo enakega obravnavanja v škodo tožeče stranke. Čeprav naj bi bila ta stranka relativno majhno podjetje, naj bi ji bila naložena globa, katere osnovni znesek naj bi znašal približno 4 % njenega skupnega prometa v letu 2006. Nasprotno pa naj bi osnovni znesek globe družb Akzo Nobel in Degussa znašal približno 0,05 % od skupnega prometa družbe Akzo Nobel in skupnega prometa družbe Degussa v istem letu.
- 240 Tožeča stranka poleg tega Komisiji očita, da je kršila načelo sorazmernosti s tem, da zanjo ni določila manjšega osnovnega zneska naložene globe kot za družbe Akzo Nobel, Degussa, Almamet in Novácké chemické závody. Tožeča stranka meni, da bi zato, ker je bil promet, ki ga je opravila na trgih, na

katere se nanaša kršitev, nižji od takega prometa družb Almamet in Novácké chemické závody, in ker je ob tem v težkem ekonomskem položaju iz razlogov, navedenih v okviru petega tožbenega razloga, Komisija zanjo morala pri določitvi osnovnega zneska globe uporabiti odstotek vrednosti prodaje, opravljene v zvezi s kršitvijo, nižji od 17 %.

- 241 Tožeča stranka tudi trdi, da mora biti znesek globe sorazmeren s kršitvijo, z vplivom kršitve na trg, s potrebo po preprečevanju novih kršitev in z gospodarsko sposobnostjo zadevnega podjetja. Da bi dokazala zatrjevano nesorazmernost zneska naložene ji globe, se sklicuje na poseben položaj trgov, ki jih zadeva kršitev, ki so po njenem mnenju bolj omejeni trgi. V zvezi s tem navaja tudi, da so njeni poslovni rezultati v tem sektorju relativno skromni, saj je njen promet na navedenih trgih približno 13 milijonov EUR na leto. Zadevni proizvodi naj ne bi bili zelo donosni, upoštevati pa naj bi bilo treba tudi, da gre za nevarne kemijske proizvode, kar povzroča znatne stroške za zagotovitev varnosti. Tako naj bi bile marže, ki jih omogočajo taki proizvodi, običajno nizke. Tožeča stranka meni, da globa, ki ji je bila naložena, nikakor ni v sorazmerju z maržami, ki naj bi ji jih omogočali proizvodi, na katere se nanaša kršitev.
- 242 Poleg tega tožeča stranka navaja različne primerjave zneska naložene ji globe, da bi dokazala njegovo nesorazmernost. Navaja, da ta znesek z njo v zvezi znaša približno 20 % zgornje meje globe, določene v členu 23(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1/2003 (10 % njenega skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu). Drugače naj bi globa, ki bi bila naložena družbi Akzo Nobel (če tej ne bi bila odobrena imuniteta pred globami), ustrezala 1,1 % zanjo predvidene zgornje meje. Za družbo Degussa pa naj bi ta delež znašal zgolj 0,5 %. Tožeča stranka navaja tudi razne primere preteklih kršitev, v zvezi s katerimi so globe, naložene zadevnim podjetjem, pomenile veliko manjši delež skupnega prometa vsakega od teh podjetij in zgornjih mej globe, ki so se zanje uporabljale.
- 243 Teh argumentov ni mogoče sprejeti.
- 244 Kar zadeva argument glede razlik v velikosti med različnimi udeleženci pri kršitvi, je treba ugotoviti, kot je upravičeno navedla Komisija, da se njena upravna praksa, na katero se sklicuje tožeča stranka, nanaša na zadeve, v katerih je uporabila Smernice iz leta 1998, ki so bile od takrat razveljavljene. Enako velja za sodno prakso, ki jo navaja tožeča stranka in ki prav tako zadeva primere, v katerih so se uporabile te smernice.
- 245 Smernice iz leta 1998 so v delu 1, (A) in (B), določale določitev osnovnega zneska globe po sistemu, drugačnem od tega, ki je določen v Smernicah. Natančneje, za manjše, resne in zelo resne kršitve so bili določeni trije ločeni razredi izhodiščnih zneskov globe.
- 246 Komisija se je pri uporabi tega sistema v nekaterih primerih odločila, da bo podjetja, udeležena pri kršitvi, glede na njihov skupni promet razvrstila v različne kategorije in za vsako od njih določila drugačen izhodiščni znesek globe (glej kot primer zgoraj v točki 162 navedeno sodbo Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, točka 13). Sodišče Unije je potrdilo, da je ta praksa Unije združljiva s splošnimi načeli prava Unije (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 15. marca 2006 v zadevi BASF proti Komisiji, T-15/02, ZOdl., str. II-497, točka 233 in navedena sodna praksa; v tem smislu glej tudi zgoraj v točki 162 navedeno sodbo Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, točke od 186 do 188). Tožeča stranka se v utemeljitev svoje argumentacije sklicuje prav na to sodno prakso.
- 247 Komisija pa je, kot lahko upravičeno stori, (glej zgoraj točko 74), razveljavila Smernice iz leta 1998 in jih nadomestila s Smernicami, v katerih je za določitev osnovnega zneska globe določen drugačen sistem. Kot je bilo navedeno zgoraj (glej točko 106), se s tem novim sistemom za vsakega udeleženca določi individualen osnovni znesek globe glede na vrednost prodaje, ki jo je opravil v zvezi s kršitvijo, tako da razporeditev udeležencev iste kršitve v različne kategorije glede na njihove velikosti ali glede na kakšno drugo upoštevano merilo ni več potrebna.

- 248 Poleg tega, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 111, je v točki 30 Smernic predvidena možnost zvišanja naložene globe za podjetja, katerih promet z blagom in storitvami, na katere se kršitev ne nanaša, je posebej velik, da bi se zagotovil zadosten odvračalni učinek te globe. Upoštevanje velikosti in skupnega prometa podjetja pri določitvi zneska globe torej v okviru Smernic ni povsem izključeno.
- 249 Zato od Komisije ni več mogoče zahtevati, da te elemente sistematično upošteva pri določitvi zneska globe.
- 250 Čeprav je namreč iz točke 30 Smernic razvidno, da je povečanje globe, naložene podjetjem, lahko potrebno za zagotovitev zadostnega odvračalnega učinka globe, pa iz tega ni mogoče nasprotno sklepati, da globa, ki ne pomeni znatnega deleža skupnega prometa zadevnega podjetja, za to podjetje ne bo imela zadostnega odvračalnega učinka. Glede tega je treba navesti, da globa, določena v skladu z metodologijo iz Smernic, načeloma pomeni velik delež vrednosti prodaje, ki jo je kaznovano podjetje realiziralo v sektorju, ki ga zadeva kršitev. Tako se bo za zadevno podjetje zaradi globe dobiček v tem sektorju občutno zmanjšal ali pa bo celo zabeležilo izgubo. Tudi če bi bil promet tega podjetja v tem sektorju le majhen delež njegovega celotnega prometa, ni mogoče vnaprej izključiti, da bi zmanjšanje dobičkov ali celo izguba v tem sektorju lahko imela odvračalni učinek, ker načeloma podjetje v nekem sektorju deluje zaradi ustvarjanja dobička. Tako je v točki 30 Smernic upravičeno določena možnost Komisije in ne njena obveznost, da zviša globo podjetja, katerega promet zunaj prodaje proizvodov in storitev, na katere se nanaša kršitev, je posebno velik (zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točke od 62 do 64).
- 251 Iz tega in iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 112, sledi, da primerjave, ki jih navaja tožeča stranka, med zneski glob, naloženimi različnim udeležencem izpodbijane odločbe, glede na delež teh glob v skupnem prometu vsakega od teh udeležencev, ne zadoščajo za dokaz, da je Komisija v obravnavani zadevi kršila načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti.
- 252 Kar zadeva argument, da bi absolutna vrednost osnovnega zneska globe, določenega za tožečo stranko, morala biti nižja od absolutne vrednosti osnovnega zneska, določenega za nekatere druge udeležence pri kršitvi (glej zgoraj točko 240), je iz točke 308 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je bila samo za dve podjetji od teh, ki jih navaja tožeča stranka, in sicer za družbi Degussa in Almamet, določena nižja absolutna vrednost osnovnega zneska globe kot za tožečo stranko.
- 253 Vendar je, prvič, kar zadeva družbo Degussa, to dejstvo mogoče razložiti s trajanjem njene udeležbe pri kršitvi, ki je bilo bistveno krajše (4 mesece) kot trajanje, ugotovljeno v zvezi s tožečo stranko, in s tem, da se je ta udeležba nanašala samo na en sklop kartela (sklop v zvezi s kalcijevim karbidom v prahu).
- 254 Drugič, kar zadeva družbo Almamet, je iz točke 15 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je njen skupni promet med zadnjim celim poslovnim letom pred sprejetjem izpodbijane odločbe znašal približno od 40 do 50 milijonov EUR (promet tožeče stranke pa 257 milijonov EUR, glej točko 17 obrazložitve izpodbijane odločbe). Poleg tega je iz točke 288 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je bila vrednost prodaje, ki jo je ta družba opravila v zvezi s kršitvijo, nižja od vrednosti prodaje tožeče stranke. Enako velja za trajanje njene udeležbe v kartelu (glej točko 304 obrazložitve izpodbijane odločbe). Glede na te elemente zgolj to, da je absolutna vrednost osnovnega zneska globe, določenega za ti dve podjetji, nižja od absolutne vrednosti zneska tožeče stranke, ne pomeni kršitve načela enakega obravnavanja niti kršitve načela sorazmernosti. V zvezi s tem je treba navesti, da so argumenti tožeče stranke glede njenega domnevno težkega gospodarskega položaja preučeni v nadaljevanju v okviru analize petega tožbenega razloga.
- 255 Prav tako ni mogoče sprejeti argumentacije tožeče stranke v zvezi z domnevno omejenostjo zadevnih trgov, ki naj bi dovoljevali uporabo zgolj majhnih marž.

- 256 Res je, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je pri določanju zneska globe, ki se naložijo zaradi kršitve pravil o konkurenci, treba upoštevati trajanje kršitev in vse dejavnike, ki lahko vplivajo na presojo njihove teže, kot so ravnanje posameznega podjetja, vloga, ki jo je posamezno podjetje imelo pri izvajanju usklajenih ravnanj, dobiček, ki so ga podjetja lahko imela zaradi teh ravnanj, njihova velikost in vrednost zadevnega blaga ter nevarnost, ki jo ta vrsta kršitev pomeni (glej sodbo Sodišča z dne 8. decembra 2011 v zadevi KME in drugi proti Komisiji, C-272/09 P, ZOdl., str. I-12789, točka 96 in navedena sodna praksa).
- 257 Vendar je iz prav tako ustaljene sodne prakse razvidno, da mora znesek globe, naložene podjetju, sicer biti sorazmeren s trajanjem kršitve in drugimi dejavniki, ki se lahko upoštevajo pri presoji teže kršitve, med katerimi je dobiček, ki ga je zadevno podjetje lahko doseglo na podlagi svojih ravnanj, vendar pa dejstvo, da podjetje ni imelo nobene koristi od kršitve, ne more biti ovira za naložitev globe, sicer bi ta izgubila odvračalnost (glej zgoraj v točki 233 navedeno sodbo BPB de Eendracht proti Komisiji, točka 441 in navedena sodna praksa).
- 258 Iz tega sledi, da dobiček, ki ga je zadevno podjetje imelo od kršitve, in na splošno koristi, ki jih je pridobilo na trgih, na katere se nanaša kršitev, sicer pomenijo enega od dejavnikov, ki se lahko upoštevajo pri določitvi zneska globe, vendar Komisija in Sodišče Unije, kadar to izvaja svojo neomejeno pristojnost v zvezi z globami, nikakor nista zavezana, da zagotovita, da je ta znesek neposredno v sorazmerju s koristmi, ki jih je zadevno podjetje pridobilo na zadevnih trgih, ali da jih ne presega.
- 259 Nazadnje, prav tako ni mogoče upoštevati raznih primerjav, ki jih je navedla tožeča stranka, med deleži, ki jih zneski glob, naloženih različnim udeležencem spornega kartela, pomenijo v zgornji meji, ki za posameznega udeleženca velja v skladu s členom 23(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1/2003. Kot izhaja iz sodne prakse, je ta zgornja meja prag za izravnavo, katerega edina mogoča posledica je, da se znesek globe, izračunan na podlagi meril teže in trajanja kršitve, zniža na najvišjo dovoljeno raven. Njegova uporaba pomeni, da zadevno podjetje ne plača celotne globe, ki bi jo bilo načeloma moralo plačati na podlagi presoje, oprte na omenjena merila (zgoraj v točki 112 navedena sodba Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 283). Zato samo dejstvo, da je naložena globa bližje 10-odstotnemu pragu njenega skupnega prometa kot za druge udeležence kartela, ne more pomeniti kršitve načela enakega obravnavanja ali načela sorazmernosti. Ta posledica je namreč neločljivo povezana z razlago zgornje meje 10 % kot zgolj praga za izravnavo, ki se uporabi po morebitnem zmanjšanju zneska globe zaradi olajševalnih okoliščin ali načela sorazmernosti (glej zgoraj v točki 74 navedeno sodbo Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 163 in navedena sodna praksa).
- 260 Ob upoštevanju vseh navedenih ugotovitev je treba prvi očitek zavrnil.

Drugi očitek, ki zadeva domnevno ugodnejše obravnavanje družbe Almamet

- 261 Tožeča stranka uveljavlja kršitev načela enakega obravnavanja, ker ji Komisija ni odobrila 20-odstotnega znižanja zneska globe, kot je to storila za družbo Almamet. V zvezi s tem se sklicuje tudi na kršitev obveznosti obrazložitve.
- 262 Komisija je v točki 372 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla, da je treba upoštevati dejstvo, da je družba Almamet izredno majhen neodvisni trgovec, ki ni del nobene velike skupine družb. Družba Almamet naj bi trgovala z materiali visoke vrednosti in majhnimi dobički, njen „nabor proizvodov pa naj bi bil relativno majhen“. Komisija je dodala, da je bilo upoštevano tudi „dejstvo, da bi imela naložena globa relativno močan vpliv na finančno stanje tovrstne družbe“. Komisija je sklenila, da ob upoštevanju teh „posebnih značilnosti“ družbe Almamet meni, da je globo primerno znižati za 20 %, ker naj bi imela tako velika globa za družbo Almamet vsekakor dovolj velik odvračalni učinek.

263 Komisija se je v opombi 685 sklicevala na točko 37 Smernic, ki določa:

„V teh smernicah je predstavljena splošna metodologija za določanje glob, vendar lahko Komisija zaradi posebnosti posamezne zadeve ali potrebe po zagotavljanju odvrtačnega učinka v posamezni zadevi utemeljeno odstopi od te metodologije ali omejitev, določenih v točki 21.“

264 Iz tega sledi, da se je Komisija pri odobritvi 20-odstotnega znižanja družbi Almamet odmaknila od svojih lastnih Smernic. Kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse, mora biti tak odmik med drugim v skladu z načelom enakega obravnavanja (zgoraj v točki 112 navedena sodba Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 211; zgoraj v točki 238 navedena sodba Schunk in Schunk Kohlenstoff-Technik proti Komisiji, točka 44, in sodba Splošnega sodišča z dne 28. aprila 2010 v zadevi Amann & Söhne in Cousin Filterie proti Komisiji, T-446/05, ZOdl., str. II-1255, točka 146).

265 Navesti je treba, da je Komisija v točki 372 obrazložitve izpodbijane odločbe naštel nekatero „posebne značilnosti“ družbe Almamet za utemeljitev zmanjšanja globe, ki ji je bilo odobreno. Kot je bilo presojeno v zgoraj v točki 74 navedeni sodbi Novácké chemické závody proti Komisiji (točke od 137 do 141), je položaj podjetja s temi značilnostmi z vidika morebitnega znižanja globe zunaj primerov, ki so natančno določeni v Smernicah, drugačen od položaja podjetja, ki nima teh značilnosti.

266 Prvič, opozoriti je treba, da člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 med drugim določa, da za vsako podjetje, udeleženo pri kršitvi člena 81 ES, globa ne presega 10 % njegovega skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu. V skladu s sodno prakso je namen zgornje meje prometa preprečiti, da bi bile globe, ki jih naloži Komisija, nesorazmerne glede na pomembnost zadevnega podjetja (sodbi Sodišča z dne 7. junija 1983 v združenih zadevah Musique Diffusion française in drugi proti Komisiji, od 100/80 do 103/80, Recueil, str. 1825, točka 119, in z dne 7. junija 2007 v zadevi Britannia Alloys & Chemicals proti Komisiji, C-76/06 P, ZOdl., str. I-4405, točka 24).

267 Vendar ta zgornja meja ne zadostuje za preprečitev morebitne nesorazmernosti globe, naložene trgovcu, kot je družba Almamet, ki trguje z materiali večje vrednosti z manjšimi dobički. Zaradi visoke vrednosti zadevnih materialov je lahko namreč promet tega podjetja nesorazmerno visok v primerjavi z njegovimi dobički in sredstvi, ki bodo edini namenjeni plačilu globe.

268 Drugič, ker je v skladu z metodologijo v Smernicah izhodišče za odmero globe delež vrednosti prodaje zadevnega podjetja na trgu, ki ga zadeva kršitev, je nevarnost naložitve nesorazmerne globe, ki bi pomenila zelo velik del skupnega prometa navedenega podjetja, večja v primeru podjetja, kot je družba Almamet, z „relativno majhnim naborom proizvodov“.

269 Tretjič, dejstvo, da je bila družba Almamet zelo majhno podjetje, ki ni bilo del nobene velike skupine, je prav tako pomembno, ker bi moralo globo poravnati samo, saj nobena druga družba z njo ni bila solidarno odgovorna za plačilo te globe oziroma ji, splošneje, ni mogla pomagati pri tem plačilu.

270 Upoštevač te ugotovitve je treba najprej navesti, da je v nasprotju z navedbami tožeče stranke odločitev Komisije, da družbi Almamet odobri znižanje globe, pravno zadostno utemeljena.

271 Poleg tega je treba kot neupoštevno zavrniti argument tožeče stranke, da naj družba Almamet, kot je Komisija dejansko ugotovila v točki 371 obrazložitve izpodbijane odločbe, ne bi izpolnjevala pogojev iz točke 35 Smernic za znižanje globe zaradi nezmožnosti plačila. V zvezi s tem zadošča navesti, da je Komisija znižanje globe družbi Almamet odobrila na podlagi točke 37 Smernic. Prav tako je neupoštevno dejstvo, na katero se sklicuje tožeča stranka, da je družba Almamet, kot je razvidno iz točke 152 obrazložitve izpodbijane odločbe, deloma izpodbijala kršitev. Trditev tožeče stranke, da naj bi bila družba Almamet vodja kršitve, pa ni točna (glej zgoraj točke od 97 do 104), vendar tudi če bi bila, bi bila neupoštevna.

- 272 Tako je treba preučiti argumente, ki jih tožeča stranka navaja, da bi dokazala, da je v podobnem položaju kot družba Almamet in da bi ji zato moralo biti odobreno znižanje globe na isti podlagi kot tej družbi.
- 273 Prvič, tožeča stranka trdi, da naj bi kot družba Almamet na zadevnih trgih delovala kot neodvisno in „relativno majhno“ podjetje. Dodaja, da naj bi bila v resnici na zadevnih trgih manjši igralec kot družba Almamet: prodaja, ki naj bi jo opravila na teh trgih naj bi po navedbah Komisije znašala med 10 in 15 milijonov EUR, medtem ko prodaja družbe Almamet znaša med 20 in 25 milijonov EUR.
- 274 Ta argument ne zadošča za utemeljitev sklepa, da je tožeča stranka v podobnem položaju kot družba Almamet. Najprej, Komisija ni upoštevala zgolj majhnosti družbe Almamet, temveč to, da je ta družba majhen trgovec. Kot trgovec ni imela nobenega vpliva na cene proizvodov, ki jih je kupovala in prodajala, temveč zgolj na svojo profitno maržo in torej na končno ceno, po kateri je proizvode prodajala svojim strankam. Zato bi se vrednost prodaje, ki jo je opravila družba Almamet v zvezi s kršitvijo, in splošneje, njen skupni promet lahko zdela zelo visoka, vendar pa največji del tako nastalih dohodkov pomenijo zneski, ki jih je treba neposredno plačati tretjim osebam, in sicer dobaviteljem družbe Almamet. Tožeča stranka ni trgovec, temveč prodaja proizvode, ki jih sama proizvaja, in zato ni v enakem položaju.
- 275 Nato je treba navesti, da je celotna velikost tožeče stranke sicer res očitno manjša od velikosti drugih velikih podjetij, ki so bila udeležena v kartelu, vendar pa se njen skupni promet vseeno znatno razlikuje od prometa družbe Almamet (glej točko 254 zgoraj). Poleg tega Komisija upravičeno opaza, da je iz preglednice, ki jo je tožeča stranka priložila tožbi, razvidno, da je imela v obdobju kršitve več kot 600 zaposlenih. Torej bi se jo težko štelo za majhno podjetje.
- 276 Drugič, tožeča stranka trdi, da se tako kot družba Almamet ukvarja z materiali velike vrednosti in z zelo majhno stopnjo dobička. Njen nabor proizvodov naj bi bil prav tako zelo ozek.
- 277 Ugotoviti je treba, da je ta argument tožeče stranke naveden zelo kratko in jedrnato in ni podprt niti z natančnimi pojasnili niti z upoštevnimi dokazi. Tožeča stranka zlasti ni predložila ne podrobnosti o svojih stopnjah dobička ne dokazov zanje. Prav tako v repliki ni odgovorila na trditev Komisije, da njen nabor proizvodov ni primerljiv z naborom družbe Almamet.
- 278 Poleg tega je treba dejstvo, da je družba Almamet trgovec s proizvodi, ki jih kupuje pri drugih podjetjih, medtem ko tožeča stranka prodaja proizvode, ki jih sama proizvaja, ponovno upoštevati. Ravno iz tega razloga so, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 274, visoka vrednost proizvodov, ki jih prodaja družba Almamet, in njene zelo majhne stopnje dobička upoštevni. V zvezi s tožečo stranko, ki ni trgovec, temveč proizvajalec, pa brez natančnih pojasnil o njenih stroških proizvodnje, ki jih ni predložila, ta dejavnika nista enako upoštevna kot v zvezi z družbo Almamet.
- 279 Tretjič, tožeča stranka trdi, da bo tudi njej naložena globa zanjo imela relativno velik vpliv na njen finančni položaj. Navaja, da mora nositi visoke stroške proizvodnje, vzdrževanja, skladiščenja in naložb ter da jo bo zato visoka globa prizadela veliko bolj kot družbo Almamet.
- 280 Ta argument, ki je ob tem zelo splošen in nepodroben, je prav tako treba zavrniti iz razlogov, navedenih zgoraj v točki 278.
- 281 Ker tožeča stranka ni navedla drugih argumentov, da bi dokazala, da je v podobnem položaju kot družba Almamet, je treba skleniti, da glede na razliko med položajema teh družb Komisiji ni mogoče očitati, da je kršila načelo enakega obravnavanja s tem, da je družbi Almamet odobrila znižanje globe iz razlogov, navedenih v točki 372 obrazložitve izpodbijane odločbe, tožeči stranki pa ne. Zato je treba zavrniti drugi očitek in četrti tožbeni razlog v celoti. Poleg tega, ker je treba vse zgoraj preučene argumente tožeče stranke zavrniti, uporaba neomejene pristojnosti Splošnega sodišča za znižanje globe, naložene tožeči stranki, ki presega znižanje iz točke 231 zgoraj, ni upravičena.

Peti tožbeni razlog: Komisija naj tožeči stranki nezakonito ne bi odobrila znižanja zneska globe zaradi njene nezmožnosti plačila ali posebnosti obravnavane zadeve

- 282 Tožeča stranka trdi, da so bili pogoji za znatno znižanje naložene globe na podlagi točke 35 Smernic ali vsaj točke 37 istih Smernic glede na posebnosti njenega položaja izpolnjeni. Komisiji očita, da ni zadosti upoštevala njene zmanjšane možnosti plačila, čeprav naj bi ji predložila prepričljivo argumentacijo. Zato meni, da je Komisija kršila Smernice in storila očitno napako pri presoji s tem, da je zavrnila odobritev znižanja globe. To naj bi veljalo še toliko bolj, ker naj bi Komisija tako znižanje odobrila družbi Almamet, čeprav naj bi bil gospodarski položaj tožeče stranke veliko bolj tvegan.

Smernice

- 283 V točkah 35 in 37 Smernic je navedeno:

„35. V izjemnih primerih lahko Komisija na zahtevo podjetja v posebnih socialnih in ekonomskih okoliščinah upošteva njegovo nezmožnost plačila. Na podlagi tega pa ne bo odobrila nobenega zmanjšanja globe samo zaradi ugotovitve, da je podjetje v neugodnem ali slabem finančnem stanju. Zmanjšanje se lahko odobri samo na podlagi objektivnih dokazov, da bi naložitev globe pod pogoji, določenimi v teh smernicah, nepopravljivo ogrozila gospodarsko sposobnost preživetja zadevnega podjetja in povzročila, da bi njegova sredstva izgubila vso svojo vrednost.

[...]

37. V teh smernicah je predstavljena splošna metodologija za določanje glob, vendar lahko Komisija zaradi posebnosti posamezne zadeve ali potrebe po zagotavljanju odvrāč[a]lnega učinka v posamezni zadevi utemeljeno odstopi od te metodologije ali omejitev, določenih v točki 21.“

Izpodbijana odločba

- 284 Iz točke 363 v povezavi s točko 373 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da je bila tožeča stranka eno od podjetij, ki so se v upravnem postopku sklicevala na točko 35 Smernic. Komisija se je, potem ko je v točkah od 364 do 368 obrazložitve izpodbijane odločbe podala nekatere splošne ugotovitve v zvezi z vsemi podjetji, ki so uveljavljala to točko Smernic, v točkah 373 in 374 obrazložitve izpodbijane odločbe posebej opredelila do položaja tožeče stranke in je navedla:

„(373) Iz analize finančnih podatkov, ki jih je predložila družba Donau Chemie [...] se sklepa, da je podjetje sposobno preživeti in da je tveganje za njegov stečaj nizko. Poleg tega ta globa ne more nepopravljivo ogroziti gospodarske sposobnosti preživetja zadevnega podjetja in povzročiti, da bi njegova sredstva izgubila vso svojo vrednost. Zato je zahteva družbe Donau Chemie v zvezi z njeno plačilno nesposobnostjo zavrjnena.

(374) Družba Donau Chemie se je večkrat sklicevala na katastrofalno leto 2005, ko je bila njena elektrarna uničena, vendar je očitno, da ta dogodek njenega preživetja ne ogroža več toliko, da ne bi mogla plačati globe, naložene s to odločbo.“

Uvodne ugotovitve glede točke 35 Smernic

- 285 Večkrat je bilo razsojeno, da Komisiji pri določanju zneska globe načeloma ni treba upoštevati slabega finančnega stanja podjetja, saj bi se s priznanjem take obveznosti zagotavljala neupravičena konkurenčna prednost podjetjem, ki so najmanj prilagojena tržnim pogojem (zgoraj v točki 112

navedena sodba Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 327; sodba Splošnega sodišča z dne 19. marca 2003 v zadevi CMA CGM in drugi proti Komisiji, T-213/00, Recueil, str. II-913, točka 351, in zgoraj v točki 110 navedena sodba Tokai Carbon in drugi, točka 370).

- 286 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da to, da ukrep, ki ga sprejme neka institucija Unije, povzroči stečaj ali likvidacijo določenega podjetja, v pravu Unije ni prepovedano. Namreč, čeprav lahko likvidacija podjetja v njegovi obstoječi pravni obliki škodi finančnim interesom lastnikov, delničarjev ali imetnikov deležev, pa ne pomeni, da osebni, opredmeteni in neopredmeteni elementi, ki sestavljajo podjetje, tudi sami izgubijo svojo vrednost (zgoraj v točki 110 navedena sodba Tokai Carbon in drugi, točka 372; sodbi Splošnega sodišča z dne 29. novembra 2005 v zadevi Heubach proti Komisiji, T-64/02, ZOdl., str. II-5137, točka 163, in z dne 28. aprila 2010 v zadevi BST proti Komisiji, T-452/05, ZOdl., str. II-1373, točka 96).
- 287 Ni mogoče priznati, da si je Komisija s točko 35 Smernic naložila kakršno koli obveznost, ki bi bila v nasprotju s to sodno prakso. To potrjuje dejstvo, da v tej točki ni naveden stečaj podjetja, ampak se nanaša na položaj, ki je nastal v „posebnih socialnih in ekonomskih okoliščinah“, v katerem bi naložitev globe „nepopravljivo ogrozila gospodarsko sposobnost preživetja zadevnega podjetja in povzročila, da bi njegova sredstva izgubila vso svojo vrednost (zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 188, in zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 96).
- 288 Zato samo dejstvo, da naložitev globe zaradi kršitve pravil o konkurenci lahko povzroči stečaj zadevnega podjetja, ne zadošča za uporabo točke 35 Smernic. Iz zgoraj v točki 286 navedene sodne prakse namreč izhaja, da stečaj podjetja sicer škodi finančnim interesom zadevnih lastnikov ali delničarjev, vendar ne pomeni nujno prenehanja zadevnega podjetja. To lahko obstaja še naprej, ali kot pravna oseba, ki je odgovorna za upravljanje podjetja v primeru rekapitalizacije družbe, za katero se je začel stečajni postopek, ali kot drug subjekt, ki v primeru popolnega prevzema sredstev in torej podjetja opravlja gospodarsko dejavnost tega subjekta. Tak celotni prevzem je lahko posledica prostovoljnega nakupa ali prisilne prodaje sredstev družbe v stečaju z nadaljevanjem njene dejavnosti (zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 189, in zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 97).
- 289 Zato je treba točko 35 Smernic, zlasti glede omembe izgube vse vrednosti sredstev zadevnega podjetja, razumeti, kot da se nanaša na položaj, v katerem bi bil prevzem podjetja ali vsaj njegovih sredstev, ki je naveden zgoraj v točki 288, malo verjeten ali celo nemogoč. V takem primeru bi se sredstva podjetja v stečaju prodajala posamično in bi bilo verjetno, da se za mnoga od njih ne bi našel kupec ali da bi bila v najboljšem primeru prodana po zelo nizki ceni, zaradi česar bi bilo mogoče govoriti – tako kot je navedeno v točki 35 Smernic – o popolni izgubi njihove vrednosti (zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 190, in zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 98).
- 290 Poleg tega je treba opozoriti, da je za uporabo te točke Smernic v skladu z njenim besedilom potreben tudi obstoj „posebnih socialnih in ekonomskih okoliščin“. V skladu s sodno prakso take okoliščine pomenijo posledice, ki bi jih lahko imelo plačilo, zlasti glede povečane brezposelnosti ali poslabšanja razmer v gospodarskih sektorjih, ki so v proizvodni ali distribucijski verigi nižje ali višje od zadevnega podjetja (sodba Sodišča z dne 29. junija 2006 v zadevi SGL Carbon proti Komisiji, C-308/04 P, ZOdl., str. I-5977, točka 106, in zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 192).
- 291 Če so pogoji iz točk 289 in 290 zgoraj izpolnjeni, je mogoče utemeljeno trditi, da je naložitev globe, ki bi lahko povzročila prenehanje zadevnega podjetja, v nasprotju z načelom sorazmernosti, ki ga mora Komisija spoštovati vedno, ko se odloči, da bo naložila globo na podlagi konkurenčnega prava (zgoraj v točki 74 navedena sodba Novácké chemické závody proti Komisiji, točka 193, in zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 100).

- 292 Ker se Komisija v svoji argumentaciji sklicuje na široko diskrecijsko pravico, ki ji je dana s točko 35 Smernic, je treba navesti, prvič, da se temu, da je v navedeni točki uporabljen izraz „lahko“ namesto „mora“, ne sme pripisati prevelikega pomena. Tega izraza ni mogoče razlagati tako, da lahko Komisija samovoljno zavrne odobritev znižanja globe, tudi če bi bili vsi pogoji iz te točke izpolnjeni in če je tako znižanje v skladu s splošnimi pravnimi načeli, ki jih je treba spoštovati pri določitvi zneska globe. Ta izraz je bolj dodaten pokazatelj fleksibilnosti, ki mora biti dana Komisiji, kadar določa pravila ravnanja, kot so Smernice (zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 48).
- 293 Drugič, ponoviti je treba, da Splošno sodišče v okviru neomejene pristojnosti, ki jo ima na področju glob (glej zgoraj točko 58) presojo Komisije lahko nadomesti s svojo, tudi kar zadeva preučitev vprašanja, ali bi tožeča stranka morala biti upravičena do znižanja globe na podlagi točke 35 Smernic.
- 294 Tako je ob upoštevanju vseh zgornjih ugotovitev treba preučiti, ali argumentacija, kot trdi tožeča stranka, ki jo je navedla pred Komisijo, utemeljuje znižanje globe na podlagi navedene točke.

Uporaba točke 35 Smernic

- 295 Tožeča stranka trdi, da je njena celotna skupina družb v zelo težkem gospodarskem položaju. To naj bi se odražalo v poslovnem izidu rednih dejavnosti, ki naj bi zelo padel, saj se je s 7,016 milijona EUR v poslovnem letu 2007 zmanjšal na zgolj 1,686 milijona EUR v poslovnem letu 2008. Tudi konsolidirani poslovni izid skupine tožeče stranke naj bi se zelo poslabšal, saj naj bi bilančna izguba v poslovnem obdobju od 30. septembra 2007 do 30. septembra 2008 preseгла 2 milijona EUR. Poleg tega naj bi se neto zadolženost skupine povečala, saj se je s 14,2 milijonov v poslovnem letu 2005 dvignila na 30,4 milijonov EUR v poslovnem letu 2008. Dodaja, da zlasti del njenega podjetja, ki se ukvarja s proizvodnjo kalcijevega karbida, že več let posluje z izgubo. Skupna izguba, nastala od leta 1999 do leta 2006, naj bi bila 15,94 milijona EUR.
- 296 Tožeča stranka poleg tega navaja, da je že med upravnim postopkom opozorila na dejstvo, da je bila njena zasebna hidroelektrarna v Wiesbergu (Avstrija) leta 2005 popolnoma uničena v poplavih. Delovanje njenega obrata za proizvodnjo kalcijevega karbida v Landecku (Avstrija) naj bi bilo odvisno od električne energije, ki jo proizvaja elektrarna v Wiesbergu in ga je bilo mogoče rešiti samo zaradi finančne pomoči avstrijskih organov. Vseeno naj bi morala tožeča stranka sama plačati velik del stroškov rekonstrukcije te elektrarne. Zaradi te naravne katastrofe naj bi tožeči stranki leta 2005 nastala škoda v višini približno 20 milijonov EUR, kar se je odražalo v negativnem poslovnem izidu tovarne v Landecku, ki je bil leta 2005 –11,92 milijonov EUR in ki naj bi še vedno vplival na finančno stanje tožeče stranke.
- 297 Tožeča stranka poleg tega navaja podrobnosti glede pomembnih naložbenih projektov, ki naj bi v kratkem postali potrebni v več proizvodnih obratih njenega podjetja. Skupaj naj bi naložbe, predvidene za proizvodni obrat v Landecku, do leta 2016 dosegle 20,17 milijonov EUR in naj bi bile absolutno nujne za vzdrževanje tega obrata ter za delovna mesta, ki so na dolgi rok odvisna od obrata. Ker tožeča stranka nima lastnih sredstev, naj bi morala te naložbe financirati s posojili. Naložitev sporne globe, ki naj bi jo tožeča stranka prav tako morala financirati s posojilom, naj bi ji preprečila pridobitev potrebnih kreditov, zaostri njen že tako negotov gospodarski položaj in povzročila znatno zmanjšanje njene konkurenčnosti na zadevnih trgih kalcijevega karbida. Globa naj bi povzročila tudi delno ali popolno zaprtje pomembnih proizvodnih obratov tožeče stranke in s tem ukinitve številnih delovnih mest.
- 298 Tožeča stranka se zlasti sklicuje na položaj njenega proizvodnega obrata v Landecku, v katerem je neposredno zaposlenih 70 oseb in od katerega so posredno odvisna tudi druga delovna mesta. Trdi, da je leta 2006 napravila primerjalni izračun ekonomskih rezultatov, ki bi jih imela bodisi ob nadaljevanju dejavnosti svojega obrata bodisi ob njegovem zaprtju in prodajanju električne energije, ki jo proizvaja

elektrarna v Wiesbergu in je običajno namenjena za uporabo proizvodnega obrata v Landecku, tretjim osebam. Ta izračun naj bi pokazal, da bi nadaljevanje dejavnosti tega obrata vodilo do izgube 513.000 EUR, medtem ko bi ob njegovem zaprtju in prodaji električne energije tretjim osebam nastal pozitiven izid v višini 773.000 EUR. Vendar naj bi se zavedala svoje socialne odgovornosti, zato proizvodnega obrata v Landecku še ni zaprla. Naložitev sporne globe pa naj bi proizvodnji kalcijevega karbida v proizvodnem obratu v Landecku odvzela vsakršen smisel in bi povzročila njegovo zaprtje.

- 299 Glede te argumentacije tožeče stranke je treba navesti, da je Splošno sodišče v sodbi Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 139 zgoraj (točka 112) presodilo, da pri uporabi točke 35 Smernic ne zadošča dokazati, da bi se ob naložitvi globe v zvezi z zadevnim podjetjem začel stečajni postopek. V skladu z besedilom te točke morajo obstajati „objektivn[i] dokaz[i], da bi naložitev globe [...] nepopravljivo ogrozila gospodarsko sposobnost preživetja zadevnega podjetja in povzročila, da bi njegova sredstva izgubila vso svojo vrednost“, kar se v primeru stečaja družb, v okviru katerih deluje zadevno podjetje, ne zgodi samodejno. Tožeča stranka se torej lahko sklicuje na to točko Smernic zgolj, če je predložila objektivne dokaze za to posledico, ki pomeni bistven pogoj za uporabo navedene točke.
- 300 V obravnavani zadevi pa je treba navesti, da tožeča stranka ni niti trdila niti dokazala, da bi naložitev sporne globe povzročila njen stečaj. Še manj pa je dokazala ali trdila, da bi v primeru takega stečaja njena sredstva izgubila vso svojo vrednost, kot se zahteva v točki 35 Smernic.
- 301 Iz argumentov tožeče stranke, kot so povzeti zgoraj v točki 295, je namreč razvidno, da je poslovni izid njenih rednih dejavnosti, čeprav se je zelo zmanjšal, v poslovnem letu 2008 ostal pozitiven. Z drugimi besedami, tožeča stranka je imela dobiček in ne izgube. Kar pa zadeva negativni konsolidirani izid v letih 2007 in 2008 in neodvisno od vprašanja, ali se ga lahko upošteva v okviru točke 35 Smernic, saj se ne naša zgolj na tožečo stranko kot pravni subjekt, temveč tudi na druge subjekte iz njene skupine, za katere ni jasno, ali spadajo v gospodarsko enoto podjetja tožeče stranke, je iz primerjalne bilance teh dveh poslovnih let, ki jo je tožeča stranka priložila tožbi, razvidno, da se kapital tožeče stranke kljub nastali izgubi ni zmanjšal, saj so zaloge večinoma zadostovale za pokritje izgube. Poleg tega je v istem dokumentu navedeno, da je leta 2008 prišlo do manjšega izboljšanja položaja, saj se je bilančna izguba zmanjšala iz 2,63 milijona EUR na približno 2,17 milijona EUR.
- 302 Kar zadeva trditve tožeče stranke glede izgub dela njenega podjetja, ki se ukvarja s proizvodnjo kalcijevega karbida, zaradi uničenja hidroelektrarne v Wiesbergu in položaja proizvodnega obrata v Landecku, tožeča stranka ni pojasnila upoštevnosti teh dveh dejstev za uporabo točke 35 Smernic. Ta točka se nanaša na nezmožnost plačila celotnega zadevnega podjetja in ne nekaterih njenih sektorjev. Tožeča stranka pa ni trdila, da so domnevne gospodarske težave proizvodnega obrata v Landecku take, da bi povzročile njen stečaj. Poleg tega je treba navesti, da ni nobenega zagotovila, tudi če bi se tožeči stranki odobrilo znižanje globe, da zaradi tega ne bi zaprla proizvodnega obrata v Landecku, toliko bolj, ker sama navaja, da bi imela od takega zaprtja dobiček.
- 303 Tožeča stranka nazadnje sama navaja, da je bila hidroelektrarna v Wiesbergu, ki je bila uničena leta 2005, od takrat obnovljena, deloma zaradi finančne pomoči avstrijskih oblasti. Zato Komisiji ni mogoče očitati, da je v točki 374 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da ta dogodek sposobnosti preživetja tožeče stranke ne more več ogroziti.
- 304 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da je Komisija upravičeno in ne da bi s tem kršila točko 35 Smernic zavrnila zahtevo tožeče stranke za znižanje globe. Tako je treba preučiti še, ali bi bilo tako znižanje lahko upravičeno na podlagi točke 37 Smernic, na katero se tožeča stranka v argumentaciji prav tako sklicuje.

Uporaba točke 37 Smernic

- 305 Tožeča stranka se opira na argumente, navedene zgoraj v točkah od 296 do 298, in trdi, da bi ji Komisija zaradi „posebnosti“ njenega položaja morala odobriti vsaj znižanje globe na podlagi točke 37 Smernic, kot je storila v zvezi z družbo Almamet. Tožeča stranka poleg tega ponovno navaja argumente glede kršitve načel enakega obravnavanja in obveznosti obrazložitve, ker ji je bilo zavrnjeno znižanje globe, medtem ko je bilo družbi Almamet odobreno. Vendar je te argumente treba zavrniti iz razlogov, že navedenih zgoraj v točkah od 261 do 281.
- 306 V zvezi s tem je treba navesti, da so v Smernicah določena pravila ravnanja, ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti in od katere uprava v konkretnem primeru ne more odstopiti, ne da bi navedla razloge, ki so v skladu z načelom enakega obravnavanja (sodba Sodišča z dne 18. maja 2006 v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, C-397/03 P, ZOdl., str. I-4429, točka 91, in zgoraj v točki 58 navedena sodba KME Germany in drugi proti Komisiji, točka 127). Zato ni mogoče izključiti, da bi Komisija v nekem primeru lahko bila zavezana odstopiti od svojih Smernic, vendar bi morala navesti razloge, združljive s splošnimi pravnimi načeli, ki jih mora spoštovati pri določitvi zneska globe, med drugim z načelom enakega obravnavanja (zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 42).
- 307 V skladu s hierarhijo pravnih pravil se namreč institucija Unije z določitvijo pravil notranjega ravnanja ne more v celoti odreči izvajanju diskrecijske pravice, ki ji je dana z določbo, kot je v obravnavani zadevi člen 23 Uredbe št. 1/2003 (glej zgoraj v točki 139 navedeno sodbo Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 308 Navesti je treba tudi, da mora Komisija pri določanju zneska glob, ki jih naloži zaradi kršitve pravil o konkurenci, med drugim upoštevati načelo sorazmernosti. Smernice o določanju glob, ki Komisiji ne bi dopuščale nobene prožnosti pri izbiri zneska, primerne za vsak posamezni primer, pa ne bi bile v skladu z načelom sorazmernosti, saj bi lahko privedle do določitve glob, ki bi znatno presegle to, kar je primerno in potrebno za doseg želenega cilja, ali nasprotno do določitve glob, očitno nezadostnih za doseg tega cilja (zgoraj v točki 139 navedena sodba Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver proti Komisiji, točka 45).
- 309 Zato si je Komisija v točki 37 Smernic upravičeno pridržala pravico, da odstopi od v teh Smernicah določene metode za določitev zneska globe in da torej v nekem primeru določi drugačen znesek globe, kot bi bil ta, ki bi bil posledica uporabe te metode, če posebnosti zadevnega primera to zahtevajo. Tak znesek pa je lahko tudi višji od zneska, izračunanega na podlagi metode, določene v Smernicah.
- 310 Prav tako je Splošno sodišče, ki ima v zvezi s tem neomejeno pristojnost in lahko presojo Komisije nadomesti s svojo in ki ga poleg tega Smernice ne zavezujejo, temveč lahko od njih odstopi in to obrazloži v sodbi (glej zgoraj točko 60), upravičeno do tega, da znesek globe zniža pod raven, določeno na podlagi Smernic, če okoliščine zadeve, o kateri odloča, to utemeljujejo. Vendar je spet potrebno, da tožeča stranka navede upoštevne razloge, ki lahko utemeljijo tako znižanje, in jih podpre z dokazi (glej v tem smislu zgoraj v točki 58 navedeno sodbo KME Germany in drugi, točka 131).
- 311 Vendar pa v obravnavani zadevi nič v argumentaciji, ki jo je navedla tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga, ne utemeljuje posega Splošnega sodišča v smislu znižanja globe. Gospodarske težave, na katere se sklicuje tožeča stranka, tudi če bi bile dokazane, ne utemeljujejo, kot je bilo že navedeno, da obstaja tveganje njenega stečaja, še manj pa izgube vse vrednosti njenih sredstev. Glede na sodno prakso, navedeno zgoraj v točkah 285 in 286, te težave ne morejo utemeljevati znižanja globe v okviru izvajanja neomejene pristojnosti Splošnega sodišča.

- 312 Kar zadeva ostali del argumentacije tožeče stranke v zvezi s težavami proizvodnega obrata v Landecku, je treba navesti, da tožeča stranka ni dokazala prave povezave med predlaganim znižanjem globe in preživetjem zadevnega obrata ter delovnih mest, ki so od njega odvisna. Kot je bilo že navedeno, tožeči stranki nič ne preprečuje, da se kadar koli odloči za zaprtje tega proizvodnega obrata, tudi če bi ji bilo odobreno znižanje globe. V teh okoliščinah je treba skleniti, da ti argumenti tudi ne utemeljujejo uporabe neomejene pristojnosti Splošnega sodišča v smislu znižanja globe.
- 313 Ker je treba zavrnilo vse argumente tožeče stranke, ki jih je navedla v okviru petega tožbenega razloga, je treba ta tožbeni razlog zavrnilo in skleniti, da Splošnemu sodišču ni treba izvajati njegove neomejene pristojnosti, da bi tožeči stranki na tej podlagi odobrilo dodatno znižanje naložene globe.
- 314 Glede na vse zgornje ugotovitve je treba za nič en razglasiti člen 2(c) izpodbijane odločbe v delu, v katerem je Komisija znesek globe določila ob upoštevanju 35-odstotne stopnje znižanja globe, določiti, da se ji naloži globa v višini 4,35 milijona EUR, to je znesek, za katerega je Splošno sodišče pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti ugotovilo, da je primeren glede na okoliščine obravnavane zadeve, zlasti teže in trajanja kršitve ter skupnih sredstev tožeče stranke, in v preostalem tožbo zavrnilo.

Stroški

- 315 V skladu z odstavkom člena 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če uspe samo deloma.
- 316 Ker je bilo tožbi ugodeno le delno, tožeča stranka na podlagi pravične presoje okoliščin nosi 90 % svojih stroškov in 90 % stroškov, ki jih je priglasila Komisija. Komisija nosi 10 % svojih stroškov in 10 % stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Znesek globe, naložene Donau Chemie AG na podlagi člena 2(c) Odločbe Komisije C(2009) 5791 final dne 22. julija 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.396 – Reagenti na osnovi kalcijevega karbida in magnezija v metalurški in plinski industriji) se določi na 4,35 milijona EUR.**
- 2. V preostalem se tožba zavrne.**
- 3. Donau Chemie nosi 90 % svojih stroškov in 90 % stroškov Evropske komisije. Komisija nosi 10 % svojih stroškov in 10 % stroškov, ki jih je priglasila Donau Chemie.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 14. maja 2014.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	1
Postopek in predlogi strank	3
Pravo	4
Prvi tožbeni razlog: napačna določitev osnovnega zneska globe	4
Uvodne ugotovitve	4
Prvi del prvega tožbenega razloga: napačna določitev skupnega tržnega deleža udeleženk v kartelu, ki je bila posledica napake pri opredelitvi zadevnih trgov	5
Drugi del prvega tožbenega razloga: Komisija ni upoštevala neobstoja vpliva kršitve na trg	11
Tretji del prvega tožbenega razloga: napačna presoja ekonomske pomembnosti zadevnega trga	14
Četrti del prvega tožbenega razloga: napačna presoja teže udeležbe tožeče stranke pri kršitvi	15
Peti del prvega tožbenega razloga: Komisija ni upoštevala tega, da je bila tožeča stranka udeležena zgolj pri nekaterih sklopih kršitve	19
Šesti del prvega tožbenega razloga: napačna uporaba prava in kršitev obveznosti obrazložitve v zvezi z določitvijo vstopne provizije	19
Drug tožbeni razlog: Komisija nezakonito ni upoštevala olajševalnih okoliščin v prid tožeče stranke	22
Uvodne ugotovitve	22
Prvi del drugega tožbenega razloga: neizvršitev spornih sporazumov ter neobstoja nastanka obogatitve tožeče stranke in škode za potrošnike	23
Drugi del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje dejanskega sodelovanja tožeče stranke	24
Tretji del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje priznanja in obžalovanja tožeče stranke	24
Četrti del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje ukrepov za uskladitev, ki jih je sprejela tožeča stranka	26
Peti del drugega tožbenega razloga: neupoštevanje kriznega stanja v sektorju proizvodnje kalcijevega karbida in tožeče stranke	28
Tretji tožbeni razlog: kršitev Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002	28
Obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002	29
Izpodbijana odločba	29
Uvodne ugotovitve	30
Datum, na katerega je tožeča stranka dokazala predložila Komisiji	31

Dodana vrednost dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila glede granulata kalcijevega karbida	31
Dodana vrednost dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila glede kalcijevega karbida v prahu	31
Dodana vrednost dokazov, ki jih je tožeča stranka navedla glede magnezijevega granulata	33
Presoja primernosti stopnje znižanja globe, odobrenega tožeči stranki	37
Upoštevanje sodelovanja tožeče stranke kot olajševalne okoliščine	38
Četrty tožbeni razlog: kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti	39
Prvi očitok, ki se nanaša na neobstoje diferenciacije zneska globe glede na velikost zadevnih podjetij in njihov promet, tako celoten kot opravljen na trgih, ki jih zadeva kršitev	39
Drugi očitok, ki zadeva domnevno ugodnejše obravnavanje družbe Almamet	42
Peti tožbeni razlog: Komisija naj tožeči stranki nezakonito ne bi odobrila znižanja zneska globe zaradi njene nezmožnosti plačila ali posebnosti obravnavane zadeve	45
Smernice	45
Izpodbijana odločba	45
Uvodne ugotovitve glede točke 35 Smernic	45
Uporaba točke 35 Smernic	47
Uporaba točke 37 Smernic	49
Stroški	50